

கல்கி

KALKI 27.4.1969 40 காசு

ரெக்ஸ் ~

தரம் ஊரறிந்த உன்னதம்!
இப்போது மற்றும்
ஒரு கவர்ச்சி-
அதன் விலை நயம்

எங்கள் ஸ்க்வாஷ்கள் மிக மிக நேர்த்தியான பழங்களாகப் பார்த்துப் பறித்து அவற்றிலிருந்து தயாரிக்கப் பட்டவை. நிறகு தூய சளிப்பாகும் விசேஷமான இதர சரக்குகளுக்கும் சேர்க்கப் பட்டவை. எனவே கவைத்தறியாத புத்துணர்ச்சி தரும் பானமாக உங்களை அடைவிறது — ரெக்ஸ்.

காரன் பிராடக்ட்ஸ் கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்-1.

Cinema 1911 (T-1)

கஸ்கி ஸாஸ்தா-கம்

Судебн. Эксперт №.

1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2

பத்தி வளர்ப்போம்!	தலைவர்கள்	— 3
பிரிவாணம்...	...	— 3
ராஜாஜிவன் கருத்துக்கள்	...	— 3
வெட்டுவிட்டு எந்த கவனம் வைப்பம்	ரா. கணபதி	— 7
நித்யவாத நிலைத் துக்கிய மனது	கோமதி கணபதிநாதன்	— 13
பொருத்தியே செல்லம்	அமரர் கவி	— 14
காண வேண்டிய கப்பல்	ரா. வி.	— 26
ராஜாவணம்	ராஜாஜி	— 29
செல்லம் செல்லம்	குமாரமணி	— 34
ஞான குளி	கே. கந்திரம்	— 37
அம்புவிக்கு அப்பால்	புகழா - விஜயா	— 40
நீராத விழிப்பாட்டு	கு. அழகிரிசாமி	— 43
சேதி தெரியுமா?	கே. பாலகந்தரமணியன்	— 45
எழு சொதரர்கள்	விட்டர் வாகுதலேத்	— 51
நாடுகள் நடவடிக்கை	ஸ்ரீமேனாபகாபாயன்	— 53
அப்பா அப்பாநான்..	நாமனா புகழம்	— 76
மதாபாரதம்	ராஜாஜி	— 80

Handwritten: *Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script.*

ஐடெக்ஸ்

அழகு காதலர்கள்

துடெக்ஸ் கன்ஸம்

தென்காசி இந்து

கூங்கும் சாத்து

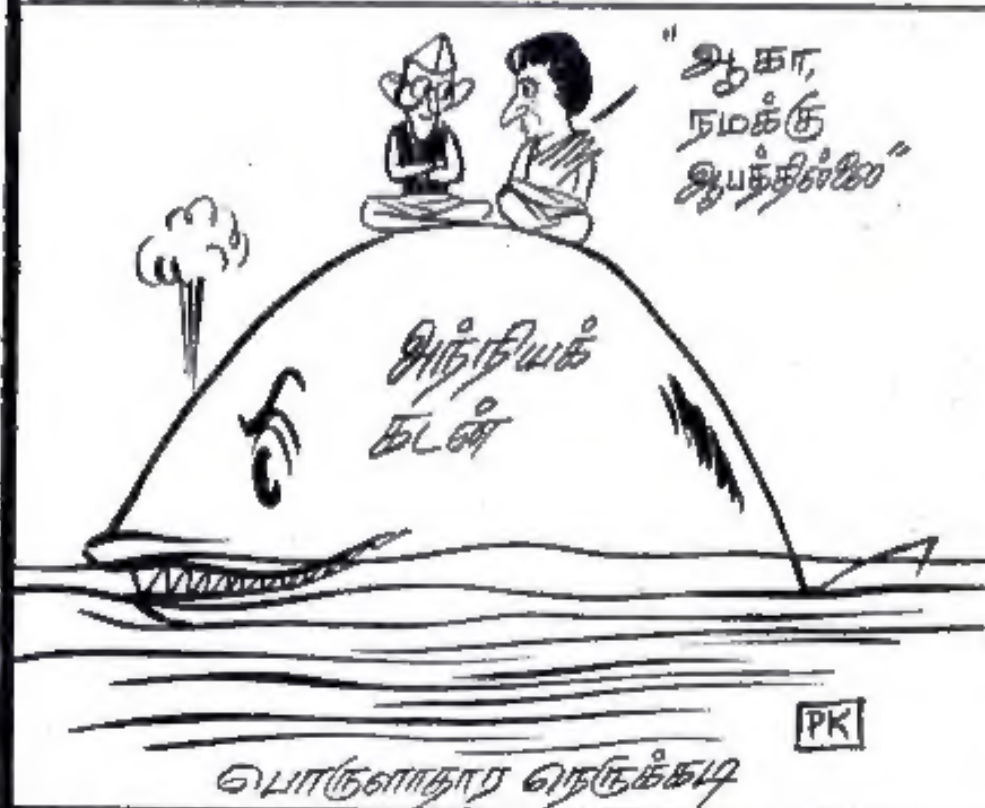
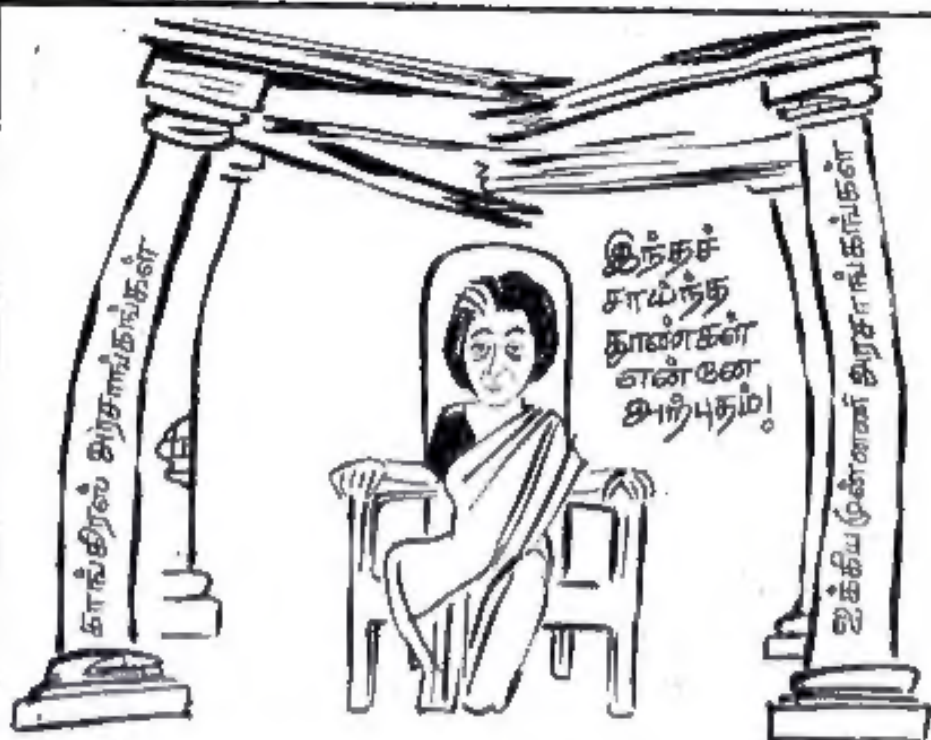
ஜெட்கர்ஸ் குங்கும்பேஸ்

ARAYIND LABORATORIES

電話: 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081,

பக்தி வளர்ப்போம்!

சமீப காலமாக இந்திய மக்கள் பகவானை விட்டு விவகிப் போருமாறு செய்யப்பட்டுள்ளனர். நம் நாட்டின் அறிஞர்கள் இம்மக்களை மீண்டும் பகவான்மீது திருப்பினாலே எதிர்காலத் தைக் குறித்து நன்மனப்பிக்கை கொள்ளலாம். சமய உணர்வைப் பொருளாசை வெற்றி கொண்டு விட்டது. சமயத்துக்கு மீண்டும் வெற்றி பெற்றுத் தந்ததாக வேண்டும்.

நின்று மதத்தின் புலமை மிகுந்த சிந்தார்த்தங்கள் தத்துவ உலக முழுதும் புகழெடுத்துள்ளன. எனினும், இந்தப் பாண்டித்தியம் மிகுந்த தத்துவவாதங்கள் இன்று நம்மைக் காப்பாற்ற மாட்டா. புத்தியுள்வமான ஆராய்ச்சியால் ஈகவரன் உண்டு என்று ஏற்றும் மட்டும் இன்று போதாது. பகவானது சாந்தித்தியம் எப்போதும் நம்முடன் இருப்பதாக உணர வேண்டியதே இன்று தேவை. தனி வாழ்விலும், பொது வாழ்விலும், நமது எல்லாக் காரியங்களிலும், நாம் பிரசிடம் நடந்துகொள்ளும் விதத்திலும் பகவான் நம்முடன் இருப்பதாக உணர்வு பெற வேண்டும். கஷ்ட காலத்தில் கடவுளைப் பிரார்த்தித்தால் மட்டும் போதாது. எப்போதும் ஈகவரனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு செய்வதற்குப் பயந்து நடப்பவர்களாக நம் மக்கள் ஆக வேண்டும். தெய்வ உணர்வு அற்ற நிலை தொல்பய வேண்டும்.

வாணத்தில் பிரகாசிக்கும் பிதாவான சூரியனை நம் தேகத்தை வளர்க்கிறான். வாழ்வுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் அவ்விடமிருந்தே பெறுகிறோம். நமது சைதவிலும் ரத்தத்திலும் எலும்பிலும் உள்ள ஒவ்வொரு அணுவும் சூரியனைச் சார்ந்தே உள்ளன. அவன் தருகிற செப்பமும் ஒளியும் இவ்வாறியில் நமக்கு வாழ்வே இவ்வாறு. உடலுக்கு ஆதாரமாகிய சூரியனைப் போல், உண்ணுக்குத் தெரியாமல்,

மனித மனத்துக்கும் ஆதாரமாக ஒன்று உண்டு. அதனைச் சார்ந்தே மனித மனம் வளர்ந்திருக்கிறது. இவ்வாறு ஆதியிலிருந்து மனித மனத்தை வளர்த்திருப்பதே மதம். அது சூரியனைப்போல் திருஷ்டிக்குப் பிரகாசமாகத் தெரியாவிடினும், சூரியனைப் போலவே உண்மையானது; சூரியனைப் போலவே சக்தி நிறைந்தது. உண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு பேரறிவு இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் தீர்வகிக்கிறது என்ற உணர்வைப் பெறுவதுதான் மதம். மனிதன் சித்திக்கத் தொடங்கிய நாளாக, அவனது சிந்தனைக்கு இவ்வணர்வே ஆதாரமாக இருந்து வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. சூரிய ஒளியினால் மனித உடல் தோன்றி வாழ்வது போல், மத உணர்வாலேயே மனித மனம் தோன்றி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அவ்வரதமும் மதத்தின் சக்தியினாலேயே மனம் வாழ்கிறது. மதம் போலும், மனத்தின் ஒளியும் போல் விடும்; அடக்கப்படாத ஒரு பசித்த மிருகத்தின் நிலைக்கு மனிதன் திரும்பி விடுவான்.

சிந்தார்த்த வாதத்தில் பகவானை அங்கீகரிப்பது மட்டும் நமக்குப் போதாது. வாழ்க்கையில் வழிகாட்டும் ஜீவ சக்தியாக பகவானைக் கொள்ள வேண்டியதே நமது தேவை. இந்த உணர்வு இவ்வாறியில் நம் மனத்தைக் கொண்டு கொண்டதாகத்தொலை புரிந்து கொண்டதாகவே ஆகும். ஆன்மதந்தி செய்ய கொண்டவர்கள் இருள் உலகிலேயே அலைய வேண்டியதாகும் என்றது ஈக உபநிஷதம். சூரிய ஒளி இன்றி உடல் வளர முடியாதது போலவே, ஆன்மப் பொருளில் நம்பிக்கையும், சமயநம்பிக்கையும் இல்லாமல் மனம் வாழ முடியாது. மதத்திலிருந்து மனித மனத்தைப் பிரித்தால் அது மரணமே ஆகும். நீரில் தோன்றி, நீரில் வளருவதற்கே பழக்கப்படுத்திக் கொண்டுவிட்ட மீனை நீரிலிருந்து எடுத்தால் அது சாகிறது. இப்படியே மனிதனை மதத்திலிருந்து

விவகிதும் அவனது அற்புதமான அதிவுச் சக்தி அறிந்து போகும்.

உலகராயத் வாழ்வுக்கு மேலான ஒன்றை நினைக்க மறுக்கிற, சமஸ்தம் பிச்சை தெனவயில்லை என நினைக்கிற சித்தார்த்தமே நான் திடம்; சித்தார்த்தமாக மட்டும் இவ்விதி. இன்று நமது பாபமாகப் பரவி வரும் தெய்வ உணர்வற்ற நிலை நான் திடத்திலும் மேலாக மாறாது. இது பகவானுக்கும், அவனது ஆளுகைக்கும் சவால் விடுவதாகும். முன்பெல் லாம் நம் மக்கள் பக்திபுடனேயே இருந்தனர். ஆனால் நவீன அதிவு வளர்ச்சியினால் படைக் கப்பட்ட அதிவானிகள் சித்தார்த்த நிலையில் நான் திடமாகளானதோடு மட்டுமில்லா, தெய்வ உணர்வு இல்லாத நிலையில் வாழ்வதற்குத் தயக்கித் துணிச்சலுடன் பழக்கிக்கொண்டு விட்டனர். இதுவே தேச வாழ்வில் எல்லாத் துறைகளிலும் புருந்து நாகம் விசைத்து வருகிறது. நமது விவாதிகள் அனைத்துக்கும் சமயமான இதற்குப் பரிசாரம் காண வேண் டும். நான் திடம் என்பது கடவுள் என்ற கருத்தை ஏற்காத ஒத்துழைப்பாளிகள் கொள்ளையே. இன்று காணும் பக்தியின் மையோ மதம் தருகிற மனித தரும தெரிக்கோ யும் எதிர்க்கின்ற வாழ்முறைவாழ்விட்டது.

தேவாலய மூலத்துக்குப் போகாமல் வெளி அடையாளங்களை மட்டும் குணம் செய்தால் பயனில்லை. வெளி அடையாளங்களை மட்டும் குணப்படுத்துப்போது எதிர்விடையான சீய வினைவுகளும் ஏற்படும். எனவே, நோவிய் மூலத்துக்குச் சென்று குணப்படுத்த வேண் டும். மூலகாரணத்தைக் கண்டபின் தயக் காமல், தீவிரமாகச் சித்திபாசுரம் வேண்டும். இன்று நாம் செய்ய வேண்டிய பணி இதுவே. உபநிஷம் மேலும் மேலும் பரிணாமம் பெற்று வருகிறது என்று கூறிய பெரியவர் டார்வின் பகவானியோ, அவனது தரும ஆட்சியையோ மறுக்கவில்லை. நாரும் பரிணாமவாதிகளாக இருக்கப் பிரியப்பட்ட டார்வின் பரிபற்றுவோம். இவ் வெகு கணமும் பகவான் உடன் இருப் பதை நினைவு கொள்வோம்; உணர்வோம். நம் சித்தார்த்த அவலியை துணை கொள் வோம். இந்த உணர்வின் தவிச் சிறப்பு தான் மனிதனுக்குச் சூழ்நிலையை எதிர்த்து நிற்கச் சக்தி தந்து, உபநிஷத்தைக்கு அவனை அரசாக்கியது. பெளதிகமான அதிகார சக்தியில் மனித இனம் அரசு பெற்றது

மட்டுமில்லா. ஆன்மிகமாகவும் சிறப்புப் பெற்றது.

சமூகத்தின் மேல் மட்டத்தில் உள்ள வர்கள் மக்களின் மதத்தை அறிந்து, தங் கையுள் அறித்துக் கொள்ளாமல் இருப்ப ராக! ஆன்மாதந்தி செய்து கொண்டால் ஏற்படும் இருள் வாழ்வு பற்றி உபநிஷத் ரிஷி கூறும் சத்தியத்தை அவர்கள் மீண்டும் கற்றுணர்வாராக!

நடைமுறை உலக வாழ்வுக்குப் பணம் வேண்டியதுதான். ஆனால் உண்மையான உழைப்பின் மூலமே அனாதை சம்பாதிக்க வேண்டும். பிறரைக் கெடுக்காமலே சம்பா திக்க வேண்டும். உண்மையான உழைப்பை மதிப்பிடு செய்வதும், அந்த மதிப்பீட்டைச் சட்டபூர்வமாக ஈர்க்கிறதை செய்வதுமே ஏற்பட்ட பணம். அதன் பயனை மிகையாக எண்ணிவிடுப்போம். காலம் கடக்குமால் நம் பொருளானது எல்லாவு மடமையானது என்று உணர்வோம்.

தெய்வத்திடம் பலந்து, எல்லா விவ காரங்களிலும் தேர்வாளாக நடந்து, நம் மதிப்பை உயர்த்திக் கொண்டு, உலக நாடு களிலே நம் தேசத்தின் மதிப்பையும் உயர்த்துவதற்கு உதவுகிற மதமே நமது உண்மையான செயலம். பக்தியின்மை என்பது சரிப காலமாக நம் தேச வாழ்வை இழிவுபடுத்தி வரும் விஷம் என்று வெறுத்து ஒதுக்கி, மீண்டும் பகவான் பால் நிரும்பி லும் அதன்மீல் காலக்கிரமத்தில் அச்சுத்த பணமும், உத்தியோகமும், அத்தனையும், உப மரியாதையும் தாமே வரும்.

சகவரன் அடையவும், உத்தமமான வாழ்க்கை நடத்தவும் பக்தி மார்க்கம் ஒன்றே வழி. பற்றின்மைபுடனும், சம பசுமத்துடனும் நமக்குச் சமூகத்துக்கும் உரிய உடமைகளைச் செய்து, நிரந்தர கூகம் பெற பக்தி என்ற நம்பிக்கையே அடிப் படை. பக்தியின்றிற்று தருமம் வெளிப்படு கிறது. பக்தி போனாலும், தருமமும் போயி லாகிவிடும்; வெறும் வெளிக் முல்வேற்றத் துடன் மீளக்கூடப்பட்டதாலும். தருமம் என்பது பரமஸுகாக மட்டும் மனிதர்களால் நிகுஷ்ட செய்ப்பட்டதல்ல, பரம தருவ தோடு, தன்மையானதும் விளங்கும் தருமத் தைப் பக்தியும் நம்பிக்கையுமே பெற் றெடுத்தன.

(‘ஸ்வராத்ஸா’யில் ராஜாஜி எழுதியது.)

ஆசாரியர் அருள்வாக்கு

மோட்சம் என்ற உப்பரிசைக்குச் செல்ல நீய் குகிற பட்டு மிளம்புகிறது. ஞானம், வைராகியம் என்ற இரு இறக்கைகளும் பவமாக இருந்தாலே பட்டு உத்திரமாடத்தை அடைய முடியும்.

இம்மாதம் இருபத்தியொராம் தேதி நவது ஆய் நண்பர் ஒருவர் விடைபெற்றுச் செல்கிறார். அவர் தாம் அமெரிக்க தூதர் சென்ட்ரி பென்சன். அவருக்கு இந்தியா தாய் நாடு போன்றே விளங்கியது. அந்த அளவுக்கு இந்தத் தேசத்தின் பால், இயற்கை மக்களின் பால் அவருக்கு அன்பு. இந்த அன்பு காரணமாகவே அவர் இரண்டாவது தடவையாகவும் அமெரிக்கத் தூதராக இங்கு வரச் சம்மதித்தார். இதில் சென்சனுக்கு ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. "இந்தியாவையும் ஆசியாவையும் இவ்வரைவிட நன்றாக உணர்ந்த வேறு ஒரு அமெரிக்கர் கிடையாது" என்றார் சென்சனுக்கு அப்போது. மூதல்முறை அமெரிக்கத் தூதராக வந்தபோது சென்ட்ரி பென்சன் இங்கு அனுப்பப்பட்டு வரவில்லை. தாமராவே இங்கு வர விருப்பம் தெரிவித்தார். தனது பிடிருமன் இவரை அழைத்து, "என்ன வேலை வேண்டும்?" என்று கேட்டபோது, "இந்தியாவில் எனக்கு வேலை கொடுத்தால் அந்த சிய மனத்தைய நான் மறுக்கவே மாட்டேன்" என்றார் சென்ட்ரி பென்சன்.

இந்தியாவின் மூலக் முடிக்கவியைவாயம் சற்றுப் பயணம் செய்து அதன் இதயத் துடிப்பை அறிந்தவர் அவர். உறுவையும் தொழிலையும் தட்டிக் கொடுத்து உதவாவ

படுத்துவதில் நம்பிக்கை கொண்டவர். சில சமயத்தில் மகத்தான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது இந்தியா; இங்கு இத்துறையில் பெரும் புரட்சி நிகழ்ந்துள்ளது என்று பத்திரிகையாளரைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் குறிப்பிடுவார்.

சென்ட்ரி பென்சனின் மனைவியும் மக்களும் அவரைப் போலவே இத்தாட்டியன்பால் மிகுந்த பரிவும் பிரியமும் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் மகன் ஸீத்தியா டியன் பொதுப் பள்ளிக் கூடத்திலும், பின்னர் சாத்திரிசேதன் பல் கலைக் கழகத்திலும் படித்தார். ஸீத்தியா எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் பெயர் 'இந்தியா என் வீடு'. சென்ட்ரி பென்சனின் மனைவியார் மனத்தால் மட்டுமின்றித் தொற்றத்தாலும் இந்தியராக விளங்க முற்பட்டவர். இங்கு இருக்கும்போது மட்டுமின்றி அமெரிக்காவிலும் கூடப் புதுமை தான் அணிந்து கொண்டிருப்பார்!

இந்த அளவுக்குப் பாரதத்தின் நவனிலும் முன்னேற்றத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டு பாரத மாதாவின் புதுவசராக நியமித்த சென்ட்ரி பென்சன் அமெரிக்கா திரும்பும் போது ஒரு சகோதரனைப் பிரியும் உணர்ச்சியை நமக்கு ஏற்படும். சென்ட்ரி பென்சன் குடும்பத்தினருக்குப் பிரியானிட கொடுத்து அனுப்புகிறோம்.

என்ன சேதி?

இந்தியாவின் தேசக் கரம்

சீழக்குப் பாகிஸ்தானின் சமீபத்தில் பெரும் புயல் வீசிச் சுமார் நூற்றாறு பேர்களை உயிர் இழந்திருக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான பேர் வீடு வாகனம் துணிமணிகளை இழந்து பரிதவிக்கின்றனர். இந்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு மருத்துவனும் துணிகளும் அனுப்பி உதவத் தீர்மானித்துள்ளது.

இந்திய வெளிவிவகார அறிவாளி ஸ்ரீ கேவல்கிம், தில்லியிலுள்ள பாகிஸ்தானின் தூதுவரை அழைத்து, மேற்கண்ட பொருள்களைக் கீழ்க்குப் பாகிஸ்தானில் யாருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று தமது அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்குமாறு கோரியிருக்கிறார்.

பாகிஸ்தானுக்கும் தமக்கும் பய விஷயம் கனிய் ஒருத்து வேறுபாடு இருப்பினும், இருக்கண் உற்ற எவ்வுத்திய பாகிஸ்தான் கேட்பதற்கு முன்பே இந்திய அரசாங்கம் உதவ முன்வந்தது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்.

அன்பும் நேரமும் காட்டக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களை நமது விடாமல் செயல்படுவதே பெரிய ராஜதந்திரம்.

ஒரு முன்னியின் பக்தி

ஜூன் 21. தாஸம்பாய் காராபாய் என்ற ஒரு முஸ்லிம் குஜராத் மாநிலத்தில், வட்டரா என்ற கிராமத்தில் உள்ள ஒரு கோயிலுக்கும் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளிக்கும் மூன்று வட்டராய் தக்கொடை வழங்கியிருக்கிறார்.

இவருடைய இந்த அரிய பணியை குஜராத் மாநில கலாசார மந்திரி சிமன்பாய் பட்டேல் பாராட்டியிருக்கிறார்.

இந்த அரிய பணியைப் பாரக்கும்போது, நிப்புல்தான் ஸ்ரீ ரங்கநாதர் ஆவயத்துக்கு மாண்புமிகு கொடுத்தது நினைவு வருகிறது.

அதே போல் நடுத்தகன் நூற்றுக்கணக்கிலும் ஆயிரக் கணக்கிலும் தாகூர் தர்க்காவுக்கு ஆண்டுதோறும் சென்று வருவதும் நினைவுகூர வேண்டும்.

இப்படி இரு சமூகங்களும் அன்னியோன் விவமாக வாழ்ந்து வருவது நம் நாட்டில் இயல்பான பண்பு என்பது காத்தி மகானின் உருவியான நம்பிக்கையாக இருந்து வந்தது.

காத்தி நூற்றுக்கும் ஆண்டுகள் அவர் மனத்துக்குள்ளே ஒரு செங்கல் குஜராத் முஸ்லிம் அன்பர் செல்திருப்பதை மன திறைகொடு என்னோரும் வருவேதபார்க்கள்!

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

மேற்கு வங்காள சர்க்கார் விடுத்திருக்கின்ற ஏற்பாடு தவிர திங்கி அரசாங்கத்திற்கு வேறு வழி இல்லை. அதாவது திங்கி சர்க்கார் உட்பிரதேச மேற்கு வங்க ஆட்சி அதிகாரம் முழுவதையும் தானே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறு? இப்போதே இவ்வாறு செய்வாயல், நீதி விசாரணை ஆரம்பிக்கும் தீர்ப்புக்கும் சாதகம் கொண்டிருந்தால் அது வேறும் பயம் காவித்தனமேயாகும். நீதி விசாரணையின் அடிப்படையிலே தோல்வியுண்டாகுமேயானால்—புலிபயம் திருவாத்திரி முடிவுக்குப்பட்டு விடும். இது தவிர வேறொரு வழி இல்லை.

கீழ்க்

ஈரோடு உட்கொண்டு உபாபகரண உபாபகரணத்திற்குத் தந்த. அவர்கள் பகலாகத்தான் மனம் கொண்டாடி, எப்போதும் தந்த வசதி தருவதைக் காட்டிலும், அவர்களின் பிரம்மாண்ட வாகனங்களுக்கு ஊக்குவது மிகவும் புத்தம். பிரம்மாண்டத்துக்குப் பிரதிக்கரு பூண்ட இரண்டுமேயும், புலி விளையும் கொண்டு எழுத வேண்டும், தெர வேண்டும் வேறொரு. எழுதவேண்டும் இவ்வாறு வாழ்வில் ஆனையும் பெண்ணையும் பின்பற்றிட்டு அவர்களுக்குக் கருத்தடைத் தாதலம் தருவதைக் காட்டிலும், அவர்களின் பிரம்மாண்ட வாகனங்களுக்கு ஊக்கு, போதனை, தரவில் முதலிய பணிகளில் பின்பற்றிப்பது உதவியும், தவிரவேறொருபடி இயற்கை உதவியும் ஒன்று அடக்குவார் என எதிர் பார்க்கப்படுகின்ற, உதவியாகாதவர்களால் பிரம்மாண்டப் பிரதிக்கரு பூண்ட செயற்கை அவர்கள் பிரதிக்கருவைக் காப்பாற்றுவது அவ்வாறு உதவியும், இவ்வாறுதாரும் உட்கொண்டதை விடுக்க வேண்டும் என்றார் காத்திரி. ஆகவே அந்தவிடத் திருமணம் ஆகாதவர்களால் பிரம்மாண்டத்தை அகலம் எதிர்பார்க்க முடியும். இதனால் பன் அறிவாதிருக்கலாம்.

மேற்கொண்டது போன்ற ஒரு திட்டம் துறா எதற்கும் திறமையுடைய என்ற சொல்லுக்கானது. இது தொழிலின் அடிமீதே வாக வேண்டும். மொத்தத்தில் நாம் எதிர் பார்க்கப்படுகின்ற தற்புத விளையும். இப்போது கைத்தறி (Handloom) பதிர் விதிவின் இயற்கையுடைய நாம் பின்பற்றவேண்டும். இன்று அவசியமான எழுத வேண்டுகளும் பெரும் செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு பிரம்மாண்டத்துக்கும், தெர வேண்டுகளும் பிரதிக்கரு பூண்டவர் களிடமிருந்து குறைந்த செலவில் பெறலாம். இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்குத் தக்கவர்கள் அப்பணிகளுக்குக் கொண்டுவந்து தெர பக்த இரண்டுமும், புலிபயம் தம் நாட்டில் திறமை உடனாக.

கீழ்க்

தமது துறையில் பார்ப்பதற்கும் பன் அம்சங்களில் ஒன்று மத்திய - மாகாண நிதி இலாகாவின் அருமை உடனாகும். துறையில் திட்டம் கற்றி உதவ காவி இடங்களைக் காட்டிலும், பணத்துக்குப் பித்த சர்க்கார் அந்த இடங்களுக்கு

சந்தை மதிப்புப் போட்டு, வரி விதிக்க வந்திருக்கிறது. பணக்காரர்களின் பிழைபுறவை ஏற்றிவைக் கைமுடன் எத்தொடும் பழுவாரின் எப்பது 'தூதராய்' மத்திய வரிகள் எடுத்து. இப்படியாக, ராஜ்ய சர்க்காரால் மனவிய் காவி இடத்தைக் காட்டி, சொத்து வரி விதிக்கப்பட்டு, இதற்கு 'தாரப்பது திவ வரி' என்று பெயரும் இட்டு. இந்த வரி அரசியல் எவ்வாறு படி செலவதற்கு என் னுட்கில் கோர்ட் தீர்ப்பும் தந்துவிட்டது. இது மிகவும் துர திருஷ்டவசமானது.

விடுவதற்கு உரிமையுடன் புது வரிவைச் சொத்துதவிய செயல், அந்தச் செயலுக்கு எடு உட்கொண்டால், காவி மனவிய் தாக்க குறைவாகக் காட்டினால், வேறு காட்டாகத் துரிய உட்கொண்டவர்களை அமைப்பார்கள். மரங்கள் தழைத்த தொப்பு தாரங்கள் பூர்வாக திவவாக மட்டுமே ஆகும்.

கீழ்க்

போக்குவரத்தை வசதிபாக்குவதற்காக, பழைய பெரிய வீட்டுகளைக் கொண்டு வந்த துப்பாணிக் ஒரு நிதிபதி தடை விதித் திருக்கிறார். போக்குவரத்து போக்குவரத்து துறையின் கோரிய உரிமையை அவர் ஏதாவதில்லை. 'சாலைவாழ்க்கை' பதிவ் வேறு புதுச் சாலை போடலாம்; ஆனால் பன்னாண்டு களாக வளர்ந்துள்ள அழகிய மரங்களின் இடத்தில் புது மரங்களைக் காட்டாகத் முடியாத' என்று அறிவுசார்ந்த வார்த்தை விளக்கத் திருக்கிறார் நிதிபதி.

கீழ்க்

தனித்தனங்களுக்கு மேலும் பத்தாண்டுகள் தனித் தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்திய சர்க்கார் முடிவு செய் திருப்பதை நான் வரவேற்கவில்லை. தனி யாக வந்தாலும் ஒதுக்கும் வகையில் இரதி விதித்துக்கொள்ளும். தனித்தனங்களுக்கும் இடமே உதவ முடியுமேயானால் புதுப்பிற் பெறும். மத்தியுடன் தனித்தனங்கள் எம் மாகக் கருதப்பட்டு, அவர்களுடன் கத்தி யுடன் போட்டிருக்கின்ற தனித்தனங்களுக்கும் வகுக்க வேண்டும். தனித்தனங்களின் தோல் இப்படிப்பட்ட திட்டமேயாகும்; கந்தாண்கள் ஒதுக்குவதால், உதவியில் தனித்தன எழுதவந்ததற்குத் துறா குன்றெதாம் ஏற்படுவதில்லை; ஒவ்வொருத்திலும் உதவ ஆகின்ற உட்கத்தின்கள் கட்டி நவ ருக்கு இவ்வீத ஒதுக்க உதவி புரிவதொரு வரி. இப்போது தனித் தொகுதிகள் திருத் திருப்பதும், அடுத்த தோற்றில் வந்திர னுக்கு ஒட்டு மொத்தமாகக் கொட்டுப் பெறுவதற்குத் தகுந்த வந்திரமேயாகும்.

கீழ்க்

ஏப்ரல் 14த் தேதி இரவு பூர்வாங்கம் காத்தி பம்பாய் ஆகப்பதிர் ஒன்றில் வாக யானார். இவ்வாறு காத்திரியின் புத்தகங்கள் அகலவும் மறைத்து விட்டனர். இப்போது அவரது பேரம் பேத்தியை உடனாக. இரதி வந்த சாத்தான் காத்தி தமது திவ வாக மனவிய் மனப்பூர்வமாய் பின்பற்றி வந்தார்.

காந்த்ஜி கும்பிய கீதம்

வைதேகி என்ற வைணவ வைபவம்

ஈ. கணபதி

உண்மையான பக்த வின் சிறப்பியல்புகள் பவ வற்றை 'வைஷ்ணவ ஜனதோ' பாடலில் அருக் கிக் கொண்டு போகிறார் நரஹிமேதா. 'மனத்தாலும் மொழியாலும், மெய்யா லும் தூய்மையில் தீனித்து நிற்பவனே உண்மையான பக்தன்' என்று சொல்ல

என்ற சொற்றொடருக்கும் ஒரு தாயின் சித்திரத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்.

'வைஷ்ணவரிடம் பெற்றதெடுப்பதற்கு ஒரு வைஷ்ணவ மட்டானை என்ன?' என்று முதலில் தோன்றியது.

ஆனால் ஒவியத்தில் காட்டி தரும் தாய் சாட்சரத் சீதாதேவி என்பதை மனத்தில் காங்கிக் கொண்டபின் கேள்வி மறைந்து விட்டது.

என்னவிய நரஹிமேதா, 'இவ்வாறு சிவ கரணசுத்தம் பெற்றுவிட சந்நவனே மகா பாக்கியசாஸி' என்று முடிக்கிறார். [தன் தன ஜனவீ தெவீரே]

வைஷ்ணவ மட்டானங்களில் ஒவ்வொரு லுக்கும் ஒவ்வொரு அடியாளரை உருவகமரசுத் தீட்டிய ஒவியர் கணுதேசாய் 'உண்மை வைஷ்ணவவின் அங்கியே பாக்கியசாஸி'

உண்மை யான வைஷ்ணவர்களின் அகிலசைவ வகையுற்போது அதில் பிராட்டி இடம் பெறாமல் இருக்க முடியுமா? வைஷ்ணவ மட்டானங்களில் சகலமும் அளவிட யிருந்தே பிறத்தவை அல்லவா?

'வைஷ்ணவம்' என்றால் 'விஷ்ணுவைக் குறித்தது' என்று பொருள். விஷ்ணுவின் இதயத்தில் காற்பலன் அங்கை. எனவே,

மாணவர் இலக்கியத் திறனாய்வுப் போட்டியில் மூன்றாவது பரிசு பெற்றவராக அறிவிக்கப்பட்ட திரு சாசகாஸ் கவி அவர்கள், போட்டி விதிமுறைப்படி கட்டுரை எழுதியபொழுது மாணவராக இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. எனவே, 'அவனும் அவளும்' கதைக்குத் திறனாய்வுக் கட்டுரை எழுதிய திரு நா. ரா. மோகன், (விவஸ்தியல் இரண்டாம் ஆண்டு, தியாக ராசர் கல்லூரி, மதுரை - 9) மூன்றாவது பரிசைப் பெறுகிறார். அவரது திறனாய்வுக் கட்டுரை வரும் 'கவி' இதழில் இடம் பெறும்.

விஷ்ணுவைக் குறித்தவை மட்டுமீயிற்,
விஷ்ணுவின் சிவ ஆதாரமே அவன்தான்.

அன்னைகைச் செல்வத்தில் கடவுளாகச் சொல்லுகிறோம். சாதாரணச் செல்வம் மட்டும் அல்ல. திருமாவில் இவை மயத்தில் சுரக்கும் கருணைத் தேவையினைச் செல்வத்துக்கும் அவனே மூர்த்தியாவான். அவன் இயங்கி அஞ்சப்படுபது அவனால்தான். இதைத் தான் வைஷ்ணவர்கள் 'புருஷாரம்' என் பார்கள். இவனின் அருளுக்கு ஒரு வடிவமாகவே அமைந்தவர் தேவி.

அரக்கர்களிடம்கூட அருள் கொள்வான் அன்னை. தண்டனைத்தில் ஸ்ரீ ராமனிடம் ஒரு முறை. "இந்த அரக்கர்கள் நம்மை என்ன செய்தார்கள்? ஏன் இவர்களைக் கொல்வதாக ரிஷிகளுக்கு வாய்க்குத் தந்தீர்கள்?" என வினவினான்.

பிறகு அவனே ராவணனிடமும், அரக்க கனிடமும் சொல்லொணாத துன்பம் அடைந் தான். ராவண வதத்துக்குப்பின் அவனது துன்பத்திலிருந்து விமோசனம் பிறந்த பிறகும் அன்னை அரக்கனைத் தண்டிக்க எண்ணவில்லை. "குத்தம் செய்யாதார் யார்?" (நகர்தித் தாபராத்யதி?) என்று கவி அவர் களை மன்னித்த தயாமூர்த்தி அவன். அதாவது வைஷ்ணவத்தின் வைபவமே அவன்தான்.

எனவே, நரசிமேதானின் பாடலைச் சொற்கள் மட்டும்கொண்டு பார்க்கும் பொது பிராட்டியை வைஷ்ணவ வரிசையில் சேர்ப்பது பொருத்தமான என்ற கேள்வி எழுந்தாலும், அந்தப் பாட்டின் பொருளைக் கொண்டு பார்த்தால், வைஷ்ணவத்தையே வாழ்த்துக்கும் அன்னையில் திரு உருவத்தைச் சேர்த்திருப்பது மிக மிகப் பொருத்தமாகவே தெரியும்.

வைஷ்ணவர் எவ்வளவு 'திருமாவின் அடியார்'. எப்போதும் திருமாவின் அடி களில் ஆர்ந்த திருக்கரம் உடையவன் தேவி. எனவே, அனைத்த பதுமநாபனின் பதுமநாதன் களை அனவரதமும் அழுத்தப் பிடித்துக் கொண்டுபோகும் பிராட்டியைக் காட்டிலும் பெரிய வைஷ்ணவர் இல்லை.

'சகல உலகச் சக்கரவர்த்தியில் இல்லை' (அபேக்ஷ வோகதி நாத க்ருதவினி) என்று திருமகனைச் சொல்கிறார் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர்.

ஆனால் இங்கு ஒவ்வொரு நாம் காண்பது சகல உலகச் சக்கரவர்த்தியில் இல்லாதுமே இல்லை. அபொத்திச் சக்கரவர்த்திப் பதவி இவரும் இழந்த காடு புருத்த ராமசந்திர னின் துணியைப்பே இங்கு காண்கிறோம்.

அதுவும் அந்த ராமசந்திரனுடைய துணியும் இல்லாத அவை நினைவில் காண்கிறோம்.

மங்கள நினைவான லட்சுமி, சோகத்தில் உருவமாக ராவணனின் அசோக மனத்தில் காழ்த்த நினைவை இங்கு காண்கிறோம்.

'பாக்கியசாலியான அன்னை'யைப் பற்றி நரசிமேதா கூறுகிறார். இங்கு நாம் காண் பதோ பரம அபாக்கியவதியான நினைவி ன்ளா மவதேனில் அல்லவா? ஆகா அது தான் எப்படிப்பட்ட தூர்பாக்கிய நினைவு? இந்நினைவில் அவளுக்கு அழகை நவீர வேதெது வும் தெரியவில்லை என்றல்லவா கம்பர் கூறுகிறார்?

விழுதல், கீழ்நுதல், மெய்புற
வெதும்புதல், வெருவா
எழுதல், ஏங்குதல், இரவுருதல், ஓராமனை
[எண்ணித்
தொழுதல், சேருதல், ஸங்குதல்,
துயர் உழத்த (உ)யித்தல்
அழுதல் அன்றி மற்ற (து) அயல் ஒன்றும்
செய்குவதறியாள்

என்று அவலங்கள் அடைந்ததையும் கவி அருக்கிக் கொண்டு போகிற நினைவில் இங்கு தேவியைக் காண்கிறோம். இவளை எப்படிப் பாக்கியசாலை (தனதன துணவி) என்று கூறுவது?

சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தால், சிதாதேவி யின் அசோக வனக் கொலத்தை, 'மல மொழி மெய்களால் தூய்மையில் தீவந்தவ னில் அன்னையே பாக்கியசாலை' என்ற சொற்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படுகிற தனி யானதொரு பொருத்தம் தெரிகிறது.

அசோக மனத்தில் சோக மூட்டத்தில் காட்டமூற்ற தேவியிடமே மன, மொழி, மெய்களின் பூரணத் தூய்மையைக் காண் கிறோம். அளந்து மனத்தில் ராமனைப்பற்றி வேறு நினைவில்லை. அவனது வாக்கில் ராம நாமத்தைப்பற்றி வேறு பேச்சு இல்லை. அளந்து உடனில் தூய்மையைப் பற்றிச் சொல்லக்கூட வேண்டுமா என்று? ராகுசேனத் திரணம், அரக்கிக்கும் பபாத பாடுபடுத்தி யும் இந்தத் திரிகரணங்களின் கற்புத் தூய்மையை இம்மையும் தளர் விடாதிருத் தவன் அசோகமனத்து ஞானகி.

சிலை என்ற விவத்தியைவிட இந்த மயிடு-வாகு-காயத் தூய்மையே பிரம்மசரி யத்தில் திருஉருவான பாவை ஆர்த்தேய னுக்குப் பவிச்சென்று தெரிந்தது. இதனால்

தான் பிராட்டிக்கும் பிராவின் மோதிரத்
தைத் தந்து, பிராட்டியின் குடும்பமனைபயப்
பிராணம் குழப் பெற்றுத் திருப்பணி மாருதி,
ஸ்ரீ ராமலீலம் 'கண்டெய் தோ தேவியை'
என்று கூறுமல்,

"கண்டெய் எதிர்துக் கணியைப்
கண்ணால்"

என்றும்,
சேத சாய்வுகள் மங்கியும்தான் இருத்
தான் அசோகவனத்தில், ஸ்ரீராமம் அப்
பொதும் அவனது பாதிவிரத்தியைப் பொலிவு
கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது.

செய் என்ற தத்துவத்தில் பெரோயிப்
பொலியாவில் சேதயின் இயல்பான சரீரம்
பொலிவு யங்கிப் போயிருந்தது - வெளியில்
ஏற்றி வைத்த கிணற்றுப் போல்.

'பெயிலிடைத் தந்த விவகடெய் ஒளிவீரோ
மெய்யான்' என்பது கம்பன் வாக்கு, அவன்
மெய் தியமாகத்தான் இருந்தது. ஸ்ரீராமம்
அதனிடம் ஏன் கொடுத்த வெளியை
மெய்யமான கற்று தெரிவித்து அந்தத் திபத்
தில் பொலிவு எடுப்பதில்லை.

பெய்களின் மகா பொழி மெய்த்
துவமைக்கு உயர்த்திடமான கதிரேனும்
ஸ்ரீமத் தாராவண்ணியை ராமலீல அன்பு
செய்த வைதேவியையிடப் பெரிய வைண்ணை
கும் உண்டா?

அசோக வனத்து அபவையாக அவன்
இந்தக் கதிரைக் காட்டியது மட்டுமில்லி,
இதற்குமுன்பு அயோத்யில் ஸ்ரீராமனேயே
மத்தம் புரியுமளவுக்கு ஆரவரத்துடன்
எழுந்தும் பாதிவிரத்தியைத் திரைநாட்டிக்
கொண்டிருந்தான். ராமன் சேதயை
அரணியை அழகுத்துச் செல்வத் தயங்கிய
பொது, "எவ் தந்தை தருந்த மார்பின்போல்
காடையில் பரிட்சை வைத்துக் கடைசியில்
கங்கை அடைந்தார். நீங்கியே அவன்
வெடித்திருள்ள வெய் பின்பையாக இருக்
கிறீர்கள்" என்று சொல்லித் கூறிப் பவன்
வைத்தே, 'யந்திரம் புக்க வித்தறும்'
(ஆண் வேஷத்தியுள்ள டெண் பிங்கி) என்று
கணவன் இருத்தி சொல்லுமா என்று,
அதுவும் கற்பு தந்த கலியமதான், இதனால்
தான் வைதேவியைக் குலத்துக்கே இழிவு
ஏற்பட்டிருந்த அச்சமாவதில் ராமன்
பிராட்டியிடம், 'கங்கை என் குலத்துக்
கும் பெருமையு உன் குலத்துக்கும் பெருமை'

என்று கூறி அவனை வளத்துக்கு அழகுத்துச்
செய்ய உடன்பட்டான்.

வைகுண்ட நாயகி என்னும் பெருமை
வைத் துறந்து அவன் வளவத்தில் வந்து
வாழ்ந்து வாயி காட்டினார். இந்த மண்ணை
இழியதாக அவன் கருதியிருந்தான், அவன்
மண்ணிலேயே தொண்டியை, விதேவியை
வாகக் கவனம் கொடுத்த புருஷியில் புருஷன்
புருஷியின் குழத்தை அவன். பிற்பாடு
ஸ்ரீ ராமன் வளம் செல்லப் புறப்படுகையில்,
'எனக்கு வணங்காமே ராஜ்யமாகம், காட்
டியில் விளம் புருஷியை என்னைத் தந்தைப்
பூச்சு' என்றும், பிறக்கும் போதே அவளுக்குக்
கூழ் புருஷிதான் தந்தைப் பூச்சாக இருந்தது.
பிறகு மக்கள் எழுப்பிய அபவையப் புருஷி
வும் அந்தப் புருஷிதான் மானிக்கத்துக்குத்
தந்தைய் பூச்சாகவே இருந்தது. புருஷியின்
கணகைப் பிறந்ததால், "பொருளமக்கூழ்
பூமாந்தேவி" என்பதுபோல், அந்தனை கஷ்டத்
தெய்வம் அபவாதத்தையும் பொறுத்தான்.

சீதேவி புருஷி எமெதன் பரமபத நாதன்.
சீதேவியே சீதாத்தேவி. அவன் பூதேவியின்
இடைக்கணக்கைப் பொதிந்து கொண்டு
அவதரித்தான். தந்தைய் பரமபத தெய்வ
ருபவர்களுக்கு யாதுபட உறுது முறைகளை
அப்படியே பொருத்திப் பாடிப்பது பயன்
தராது. எனவே, சீதேவி பூதேவியின்
புதவியினாலும், சேதவையிப் பெற்றதால்
புமிக்கேயாகியும். எனவே, 'தவ தவ துணை'
என்ற வாக்குக்கு துணையாக ஒயியமாகத்
திட்டியிருப்பது, சேதயின் துணையாகிய
மண் செய்த பாக்கியத்தைக் குறிப்பதாக
வும் கொள்ளலாம்.

வயலாகம், ராணாணும் அபகரணம்,
ஸ்ரீராமம் பரிவு, அரக்கனின் காமத் தி,
அரக்கனின் அக்கருத்தும் எந்திப்பது
எண்ணற்ற கொடுமைகளிப் பொருமை
பொரு தாருகிய துறல் மாதாண்வ உலக
அபவாதமும் தாக்கியது. அவன் பட்ட
துயர் வாரி பட்டபூயும்? உய்கின் பாயம்
நீரவே மகாலக்ஷ்மி சேதவாகி, மக்களின்
துயரை ஏற்றுப் பிராவலித்தம் செய்தான்.
இவ்வாறு உலக வேதனைவைத் தாக்குவதே
வைண்ணை வட்சணங்களில் தயைமையானது.
இந்த வேதனைகள் பெருமக்காவிய
வாக்கியி முனிவர் ஸ்ரீமத் ராமானந்தத்தை
'சேதயின் மகத்தான கதிர்தம்' என்றார்.

குணசேலம் திருப்பணி

அகண்ட காமேயி ஸ்க்கொம்பாகப் பிரேமம் மந்தவத்துக்கருகில் - திருச்சிவி
விருந்து பதிநாலாவது மானில் குணசேலம் என்னும் திவ்விய திருப்பதி அமைத்
திருக்கிறது. திருப்பதி செக்கப்பெடப் பெருமானை அஞ்சலியின் துயர் நீர்க்கக்குணசேலத்
தில் அமர்ந்திருக்கிறார் என நனிக்கம். திரை வங்கியைக்கே தீவி, சித்தப் பிரமை
பிபுத்தவரிக்கொழி குணமாகும் எம்பெருமான் குணசேலம் ஸ்ரீ பிரசன்ன வேங்கடா
சுரைதி வையாரி என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. இத்தகைய புனிதமான திருக்
கோயிலுக்குத் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திருப்பணியைச் செய்
முடிக்க இவ்வூர் ஒரு ஸட்ட குடாப் தெவையப்படுகிறது. குணசேலப் பெருமான் திருப்
பணிக் குத தாராவணாக வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம். இந்த நன்
கொடைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் வருமான வசிக் உலகை அளித்திருப்பது குறிப்
பிடத் தக்கது.

தொண்ட அறுப்பர் வேண்டிய முகவரி: திரு. எம். வேங்கடராமன், பி. ஏ.,
பி. எஸ்., பொருளாளர், குணசேலப் பெருமான் திருப்பணிக் குழு, இரட்டைமான்
தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி.

மேலே மேலே இன்னும் மேலே

மேலே மேலே...இப்படித்தான் ஸ்டேட் பாங்க் டெபாஸிட்ஸுள் கடந்த ஆண்டிலே உயர்ந்து சென்றன. இன்றோ அளவு ரூ 1,100 கோடி எல்லையைத் தாண்டி விட்டன. கிளைகளின் எண்ணிக்கை 1550-க்கு மேலே உயர்ந்துவிட்டது. இதனால் நவீன பாங்கு வசதிகள் மேலும் ஆயிரக்கணக்கான வர்களுக்குக் கிடைக்கும், குறிப்பாக ஒதுக்கலாயுள்ள உயர்ந்த வட்டி வசதிகள், சிறந்த சேவை, தேவையான நேரங்களில் நிதி உதவிகள்.

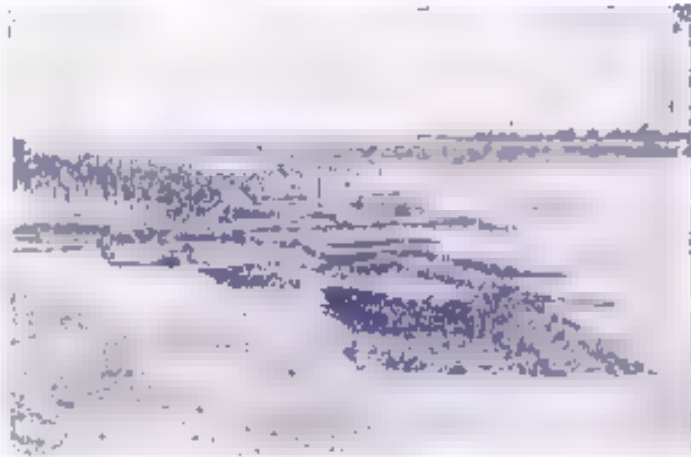
சேவை புரிவதற்கே ஸ்டேட் பாங்க்

பஞ்சப் பகுதியில் பிரதமர்

○ கடந்த 17ம் தேதி யன்று பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி தமிழகத்தில் செவ்வாயிப் பிரதேசங்களில் பார்த்து விட்டு அப்பகுதி மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறியிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அன்று காலை 10 மணிக்குச் சென்னை விமான நிலையத்துக்கு வந்த பிரதமர் இந்திரா, தமிழக கவர்னர் உத்தரால் சிங், முதல்வர் கு. கருணாநிதி, மத்திய விவாத்திரிகள் சபிதம் சேங்கறிப்பட்டு, ஸட ஆர்க் வாடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகுந்த வறட்சி நிலையிலுள்ள பகுதிகளைப் பார்க்க விரும்பி விட்டுச் சென்றார். மதுராநத கூடம் ஏரி, செம்பரம்பாக்கம் ஏரி முதலியவை வறண்டு விடும் பரிதாபத்தையும் பார்த்தார். ஆயினும் ஒரு சிலர் மிகுந்த பம்புசெட் வைத்து, பூமிக்கடியிலிருந்து தண்ணீர் இழுத்து இறைத்துச் சாகுபடி செய்து பசுமையாக ஆங்காங்கே வைத்திருந்த நிலங்களையும் கண்டார்.

தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சநிலை காரணமாகத் தேவையப்பட்ட கூடிய மதிப்பு உதவியைக் கவனிக்க நிலமிக்கப் பட்டிருந்த நிபுணர் கமிட்டி தனது வாதாண்மைச் சமர்ப்பித்துள்ள தென்றும், அது தவிர இந்தச் சிறப்புப் பிரயாணத்தின்போது விவசாயிகள் சமர்ப்பித்த வேண்டுகோள்களையும் புரிவித்து அவை செவ்வதானம மசாலாவி விளாட பெற்றுத் தரும்பு மிகுக்கினார் பாரதப் பிரதமர்.

பல வேண்டுகோள்களை விடுத்த கஞ்சி 'மைக்'வை விட்டு விடுகிறார்.

அடுத்த நடுத்த தமிழறிஞர் கனகசபை பதக்கங்கள் வழங்கும் கட்டம். திரு வி. எஸ். சுப் பவலா அதிமுகம் செய்து வைக்க முன் அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களுக்குப் பதக்கங்கள் ஈரட்டுகிறார். ஆளுவது முகமாக நண்பர் கு. அரங்கிசாயியும் மேடைக்கு வருகிறார், அவருக்கு ஒரு பட்டாடை! அப்படிமாகத் தமிழ் வட்ட ஆண்டு மலரைத் தயாரிக்க உதவியவருக்குவார?

முதல் அமைச்சர் பேசுகிறார். வட்டத்தை இவரும் தொடு கிறார். வட்டம் தனி வட்டமாக நியாயம் பூஜயந்தாய்; மதிப் பீக்கை. அதன்மூலம் தமிழர் 'தங்குக' நின்று அதன் மதிப்பை உயர்த்த வேண்டுமென்று என் கிறார்.

இரண்டு அமைச்சர்களும் கலந்து கொண்டும் நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நேரம் நேரம் இனிமையாக முடிகிறது. கத் திருப்போர் திருப்பி நிலவும் முகத்துடன் தேசிய சித்தத்துக்கு எழுந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருக்க நல்ல இலக்கிய மன்ற பொழியும் என்பதற்கு அறிவித் தாக மேலங்கம் மூத்தவரிடம்.

2. காதல்

இரண்டாவது நாள் காலை, கம்பலி வரவேற்க ரகிலர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். ஆகா! இன்று முழுநேரம் கம்பலி இருந்தால்! இந்து போர்கள் கம்பலி செல்வ வேறு வேறுகளில் பார்க்க மேலையில் வந்து அமருகிறார்

கள். அரங்கத்துக்குத் தலைவர் பி. ஸ்ரீ. ஆச்சார்யர். அவராக கம்பலி உபாசகர். 'மலிதன் பார்க்கிறான். விஞ்ஞானி உற்றுப் பார்க்கிறான். கவிஞன் கருஞ்சிவப் பார்க்கிறான்' என்று சொல்லிக் கம்பலி ஸ்ரீவர் போற்றுகிறான் அளக்கிவிட்டு ஒதுங்குகிறார்.

பொதியியல் நிபுணர் தங்கபெருமான். வி. எஸ். கப்பலா, சமயப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபாடுடைய பெற்ற திருமதி ஜெயபுரணி பாய்க்கார் ஆகியோர் பேசுகிறார்கள்.

அ. ச. இரண்டாம் பத்தம் இலக்கியச் சொற் பொழிவு கவிதை அநாயாசமாகச் சுவைக்கப் போட்டிருக்கேட் போலர் அவர் வைப்பவர். கம்பலியின் கவிதைத் திருப்போர் என்பது பற்றிக் கவிதாடல் பேசுகிறார். தாண்டவிய் கதைகளைத் தாண்டபொல் பிச்சில் கிரியை வைக்கிறார்.

கு. ராஜவேலு கரையையும் நிரகரையையும் எழுப்பி வந்து விளையாடத்தான் வந்த கனத்தில் கனகாடிகள் செய்து கம்பலியை பாத்திரம் கடைப்பிடி விளக்குகிறார்.

விழாவில் மத்திய மாதாள் சொற்பொழிவுகளுக்கிறார்.

விழாவுக்கு வந்திருக்க ரகில வேருக்களில் ஒரு மூலி.

ப்ரூக் பாண்ட் A-1 தேயிலைத்துள்
அதிக கோப்பைகள் சிறந்த
தேநீர் தருவது

69 011

"போனாப் போனாப் தண்ணைக் கேட்டா போன் வராதேயென்கிற இனிமேல் இன் றொரு போனாடாப் பார்த்து 'என்னைக் கவிதைகள் சொல்லு போனாடிரா?' என்று நான் கேட்க மாட்டேன்!"

"ஏன்டா! நீ அப்படிச் கேட்டதற்கு தான் போனாதுக் கொண்டு விட்டாயா?"

"போனாதுக் கொண்பதே நேர இல்லை..."

"செய்யோ! அடித்துவிட்டாயா?"

"அடித்துக் கொண்டு...! என்னைக் கவிதைகள் சொல்லு போனா! விட்டாய்!"

நேரம் கடந்த ஆரம்பம்
நேரம் குறைந்த அணையோரங்கள்
நிலைத்துப் பரக்கா அணலத் தலைவர்
தீட்டிவிட்டார் முன்னுரைகள்.

அன்பில் வந்த கவிஞர் மொர்
அஞ்ஞாத வாரம் புகுந்து விட்டார்
கொஞ்சாத இட்டு நிரப்பிவிடச்
கொண்டமுன் மொர் வந்திட்டார்.

ஒருவர்மீது ஒருவர் பாடிவர
ஒப்பவில்லை அணலத் தலைவர்
உன்னை புகுந்து கிணையடி
ஒருவிகே நேரத்தைப் பிடித்து விட்டார்.

பாதிக்கவிதை இனிக்குகிறேன்.
பாராட்ட வாரும் ஒவ்வொன்றும்
பக்கம் பக்கமாய்ப் படித்திடும்
பாத்த கதைட்டு விழவில்லை!

கவிதாக்கம் எல்லாம் வெவ்வேறான இரத்த
தது. நேரக் கட்டுப்பாடும் தன்மை ஒத்தவை
எம் பூர்வாங்கம் பரிசீலனையும் இருத்திருத்
தால் இந்த திசுச்சி கைவபட இருத்
திருக்கணாம்! அப்படி இருப்பேன்!

6. நெய்தல்

விழாவில் கைபி திசுச்சி. சங்க
இருக்கிற விழா. நாவலர் நெடுஞ்செழியன்
தலைமை, அருளுகிற உரித்தான ஏற்ற இறக்க
வன்மை பெண்மை குரல் துணையுடன் ஆரம்
பிக்கிறார். இரும் வட்டத்தைத் தொடு
கிறார். வட்டம் அப்படியே இருக்கக் கூடாது.
ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அது பசுப் பசு புது
செய்க்கை உச்சுக்கிவ பெரிய வட்டமாக
வளர்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று
வாழ்த்துகிறார்.

தொடர்ந்த கந்த தமிழ் அறிஞர்கள்,
'குறிஞ்சி, முக்கி, மருதம், நெய்தல், பாலை'
பற்றி இனிமையான சொற்பொழிவுகள்
திசுச்சிக்குறிஞ்சி, தமிழ் நெய்தலாக விட
கிறது.

தமிழ் வட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு
விழா கோனாவலமாக முடிவடைகிறது.
திசுச்சி திரவிய பெயர் கண்ட பயர்
வராமல் இருந்த போதிலும், தயங்காமல்,
தாமதிக்காமல், எப்படியோ இட்டு திரப்பி
விழாமல் நடத்தி முடித்த நிர்வாகிகளான
டி. எம். சாமையக்கம், ராமச்சந்திரன், தல்ல
பெருமாள், கண. ராமநாதன், இவர்
கணபதிய உத்த நம்பர்கள் எவ்வளவு
முக்கியதாய் அனுப்பு மறைத்து மறிச்சி
ஒளி வீசுகிறது.

இவர்கள் இங்கிய விருத்துக்கு மாத்
திரவா ஏதாடு செய்கிறார்களா? இங்கி
வந்திருத்தோர் அங்கவருக்கும் இரண்டு
கொணையும் இவிய உணவு விருத்தமல்லவா
ஏதாடு செய்கிறார்களா! தமிழ் வட்டத்
தின் அடுத்த ஆண்டு விழா எப்போது?

—கொண்டி கைபிசுந்தன்

கொண்டி வந்துவர முழுதானே நம் முன்
கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். "வந்துவன்
நம்மைவிட வயதில் இரண்டாவிரம் ஆண்டு
பெரியவரான இருக்கலாம். ஆனால் நாம்
அறிவில் அவரைவிட இரண்டாவிரம் ஆண்டு
முதிர்ந்தவர்கள! அவருக்குக் கிடைக்காத
எத்தனையோ இவக்கியங்கள் பிற்காலத்தில்
நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன" என்று ஒரு
போடு போடுகிறார்.

பேச்சு ஒரு கண. ஆனால் கேட்பது அதை
விட ஒரு சிறந்த கவி என்று முதம் நான்
பி. ஸ்ரீ. அவர்கள் குறிப்பிட்டார். பிற்பகல்
ஒன்றரை மணி ஆரம்பமானதும், சமீபத்தில்
அந்தக் கவி திரம்ப இருந்தது. ௩

பெரிய பிறந்தக் கையையும் குறுகிய
குறுக்கு உண்டு. எடுத்த மாறுபட்டதும்
தலைவர் மு. வ. கணியுடன் பாராட்டுகிறார்.

பெச்சுக்கலைச் செஞ்செழுத்தில் எழுப்பது
உண்டு. தட்டெழுத்தில் அடிய்பது உண்டு.
பெய்திலும் பதிப்பது உண்டு. ஆனால் ஒரே
ஒரு அம்மைப்பார் அத்தனை பேச்சுக்கலையும்
ஒன்று விடாமல் கவி நூலாளரே வசைத்
தாரி! ஆம்! ஆரவாரத்தையும் கரகோஷத்தையும்
பொருட்படுத்தாமல் அவர் மூன்று நாட்
கணம் மன்கடத்தின் அமர்ந்து 'எம்ராப்பி'!
பொட்டுக் கொண்டே இருந்தார்! அதுவும்
கைவபாகத்தாய் இருந்தது.

7. கையிடு

மூன்றாம் நான் பிற்பகல். 'எது கவிதை?'
என்னும் பொருள் பற்றிக் கவிதாக்கம்.
தலைவர் கவிஞர் எம். டி. கத்தரம்.

லிப்டன் ஹரிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் டீ

பருவியவர் கீண்டும் கீண்டும் விருந்திக்
கேட்டும் பாணம்! கோப்பைக்குக்
கோப்பை திருப்தி தரும் சிறந்த மணம்!
தாம் விசிறந்த கெட்டியான பாணம்!
பருவியத்தில் இன்பம்! விருந்தியில் சிக்கனம்!

ஹரிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் தூள்வகை
தேயிலைகளில் ஏற்றமிக்கது.

லிப்டன் என்ஜனியர்ஸ்
நாஸ்கோ டீ

LIPTON TEA

பொன்னியின் செல்வன் அமரர் கல்கி

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

துரோகத்தில் எது கொடியது?

அங்குது செம்புப் பட்டயத்தில் அலந்தைப் பொறிக்கும்படி செய்தார்கள்.

அரசன்மனைப் பெண்டிர் ஆலயத் திருப்பணி செய்தல் அந்த நாளில் பொது வழக்கா வீரத்திருக்க, கந்தர சோழரின் அருமைப் புதல்வி ருத்தலைப் பிராட்டி மட்டும் வேறொரு வகை அறத்துக்குத் தம் உடைமையைப் பயன்படுத்தினார். நோய்ப் பட்டிருந்த தம் தந்தையின் நிலைமைக் கண்டு

பிற தமழ் நாட்டின் சரித்திரத்தைப் படித்தவர் என் அந்நாளில் பெண்மணிகள் பலர் எழுத வாழ்வின் முகவணியில் இருத்திருப்பதை அறிவார்கள். இம்மன ஆலத்தில் பிறந்தமாதரசிகள் மிகவும் கௌரவிக் கப்பட்டார்கள். மேலாழ்வுலகத்தில் பிறந்த பெண்மணிகளும் வாழ்க்கைப் பட்ட பெண்மணிகளும் சொந்தமாகச் சொத்து சீமை பெற்றிருந்தார்கள். ஓய்வொருவருக்கும் இரவாரியாகக் கிராமங்களும் தஞ்சைப் புஞ்சைப் நிலங்களும் கால்நடைச் செல்வமும் இருந்தன. இந்த உடைமையினால் அவர்கள் எவ்வாறு உபயோகித்தார்கள் என்பதை முகவியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். பலர் ஆலயங்களில் தங்கள் பெயரால் பலவித திருப்பணிகள் நடைபெறுவதற்குச் சொத்துக்களை உபயோகப்படுத்தினார்கள். திருவிளக்கு ஏற்றுதல், திருமாவை புகுத்து சுரந்துதல், தெனாந்திரிகளுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் திருஅழுது செய்கித்தல் - ஆகியவற்றுக்குப் பல அரச குல மாதர்கள் நிலத்தங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டாணம்

இரங்கியதனுத்தானே, என்னமோ, அவருக்கு
தாடெங்கும் தர்ம வைத்திய சாஸனம் திருவ
வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உண்டாவற்று,
பழையாறையில் பராந்தக சக்கரவர்த்தியின்
பெயரால் ஓர் ஆதரஸாலை ஏற்படுத்திவிருந்ததை
மூன்றேமே பார்த்தோம். அதுபோலவே தஞ்சை
யில் தவ் தந்தையின் பெயரால் ஆதரஸாலை
அமைப்பதற்குக் குத்தவை தேவி ஏற்பாடு செய்
திருந்தார். இந்த விஜயதசமி தினத்தில் அந்த
ஆதரஸாலையை ஆரம்பிக்கவும் அதற்குரிய தர்ம
சாஸனங்களை எழுதித் கொடுக்கவும் ஏற்பாடாவி
யிருந்தது.

திருச்சைக் கோட்டைக்கு வெளியேவுள்ள
புறம்பாடியில், பெருமாள் கோயிலுக்கு எதிர்ப்
பட்ட கருட மண்டபத்தில், 'சத்தரஸோழ ஆதர
ஸாலை'யில் ஆரம்ப வைப்பும் நடத்தது. திருமால்
வாக்கும் தெய்வமாதலாலும், கருடாழ்வார்
அமுதம் கொண்டு வந்தவராதலாலும், விக்ரம
கோயிலை யொட்டிய கருட மண்டபத்தில் குத்த
வைப்பு பிராட்டி ஆதர ஸாலையை ஏற்படுத்தி
வந்தார். இந்த வைப்பவத்துக்காக, தஞ்சை தகர

மாத்தரும் அக்கம் பக்கத்துக்
கிராமவாசிகளும் கைக்கற்ற
வர்கள் கடிவிரந்தாரிகள்.
ஆண்டளும் பெண்டளும் குழி
தைகளும் அவங்கார ஆடை.
ஆபரணங்கள் பூண்டு கோலா
கைமாகத் திரண்டு வந்திருந்
தாரிகள், சக்கரவர்த்தியின்

உடன் கூட்டித் து அமைச்சர்களும் பெருந்தர சிறுதர அதிகாரிகளும் சிலா சாலனம் பொறிக்கும் கல் தச்சர்களும் செப்புப் பட்டயம் எழுதும் விசை கர்மர்களும் அரசன்மனைப் பணிபுரன் றும் ஏராளமாக வந்து உடிவீரத் தார்கள். தாவர, தப்பட்டை முதலிய வாக்தியங்களை எட்டுத் திசையும் தடுங் கும்படி முழங்கிக் கொண்டு வேளக் காரப் படைபினர் வந்தார்கள். தஞ்சைக் கோட்டையின் காவல் படை வீரர்கள் வாக்களையும் வேல்களையும் சுழற்றி 'டடூர்' டடூர்' என்று சத்தப் படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். பழுவேட்டையாரர்கள் இருவரும் யானை மீதேறிச் சுப்பிரமணிய வத் தார்கள். இவ்வரசர் மதுராத்தன தேவர் வெங்கடப் புரவியின் மேல் ஏறி உட்காரத் தெரியாமல் உட் காரித்து தவித்துக் கொண்டு வந்து போர்த்தார். இவ்வரசர் குத்தகைப் பிராட்டியும் அவருடைய தோழிகளும் முதிய அரசன்மனை மாதர் சிலரும் பல்வகில் ஏறிப் பவனி வந்தார்கள். இன்னொரு பக்கமிருந்து பழுவூர் இளைவ ராணி தத்தினியின் பனை இலவ்வினை கொண்ட தத்தப் பல்வக்கும் வந்தது. அரசன்மனை மாதர்களாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தியிருந்த நிலப் பட்டு விதான மிட்ட இடத்தில் குத்தகை தெனியும் பழுவூர் ராணியும் மற்ற மாதர்களும் வந்து அமர்ந்தார்கள்.

பிறகு, பெரிய பழுவேட்டையார் சமிக்ஞை செய்ததின் பேரில் கைபவம் ஆரம்பமாயிற்று. முதலில் ஒதுவா லுமித்திகள் இருவர். "மத்திரமாவது தீது" என்ற தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடினார்கள். யாழ், மத்தளம் முதலிய இயைக் கருவிகளின் ஒத்துழைப்புடன் மிக இனிமையானப் பாடப்பட்ட அத்தப் பாடலாக் கேட்டு மக்கள் மெய் மறந்திருந்தார்கள். அத்தப் பெரிய லுளக் கூட்டத்தில் அப்போது நிசந்தம் திவியியது.

ஆனால் அரசன்மனைப் பெண்டிர் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் மட்டும் மெக் கிய ரூனிக் இருவர் பேசும் சத்தம் எழுந்தது. பழுவூர் இளைவராணி தத்தினி குத்தகையை நெருங்கி உட் காரித்து, "தேவி! ஒன்னொரு வாகத் தில் சம்பந்தப் பெருமான் இத்தப் பாடலும் பாடித் திருந்த இட்டுப் பாண்டிய மன்னரின் தோளையத் தீர்த்தா தல்லவா? இப்போது ஏன் இத்தப் பாடலுக்கு அத்தச் சத்தி இல்லை? பாட லுக்குச் சத்தியிலவா விட்டாலும் திருத்திற்கும் சத்தி இல்லாமற் போய் விட்டதே? மருத்து, மூலிகை, மருத்து

வர, மருத்துவ சாஸ்திரியங்களும் இங் காமம் இக்காலத்தில் முடியவில்லையே?" என்று கேட்டாள்.

"ஆம், ராணி! அத்த நாளில் உலகின் தர்மம் மேலோங்கி யிருந்தது. அதனால் மத்திரத் திருத்திற்கு அல்லவது சத்தி யிருந்தது. இப்போது உலகில் பாவம் மலித்து விட்டது. அரசருக்கு விரோத மாகச் சதி செய்யும் துரோகிகள் நாட் டில் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் முன்னே நாம் கேட்ட துண்டா? ஆகையால்தான் மத்திரத் தின் சத்தி குறைந்து மருத்து தேவை யாகி விட்டது!" என்று இளைவ பிராட்டி கூறிப் பழுவூர் இளைவ ராணி யின் மூக்கை உற்றுப் பார்த்தாள்.

தத்தினியின் முகத்தில் எவ்வித மாறுதலையும் காணவில்லை. "அப் படியா? அரசருக்கு விரோதமாகச் சதி செய்யும் துரோகிகள் இந்த நாளில் இருக்கிறார்களா? அவர்கள் யார்?" என்று சுவதானமாகக் கேட்டாள்.

"அதுதான் எனக்கும் தெரியவில்லை. சிலர் ஒருவரைக் கொல்வீரர்கள்; சிலர் இன்னொருவரைக் கொல் வீரர்கள். எது உண்மை என்று அண்டு பிடிப்பதற்கான இன்னும் சில நாட்கள் இங்கேயே இருக்கலாமென்று பாரக் கிறேன். பழையகாறையில் இருத்தால் உலக நடப்பு என்ன தெரிகிறது!" என்றாள் குத்தகை.

"நல்ல தீர்மானம் செய்தீர்கள். என்னைக் கேட்டால் இங்கேயே தீக்கை தகிவி கிறவது நல்லது. இல்லாவிட்டால் இராஜ்யம் குட்டிச் சுவராப்ப் போய்விடும். நானும் உங்க ளுக்கு என்னுள் முடிந்த உதவி செய் வேன். எங்கள் விட்டில் ஒரு விருத் தாளி வந்திருக்கிறது. அவனும் தங்க ளுக்கு உதவி செய்வாருமே!" என்றாள்.

"அது யார் விருத்தாளி?" என்று குத்தகை கேட்டாள்.

"கடம்பூர் சம்புவரைவர் மகன் சத்த மாதன். தாய்கள் அவனைப் பார்த் திருக்கிறீர்களா? தென்னை மர உயர மால் வாட்டலாட்டமாய் இருக்கிறது. 'ஒற்றை' என்றும் 'துரோகி' என்றும் ஓயாமல் பிதறித் திகைக்கிறாருக் கிருன். இராஜத் துரோகத்தைப் பற் றிச் சற்று மூன் சொன்னீர்களே? இராஜத் துரோகத்தைக் காட்டிலும் பெரிய துரோகம் இன்னதென்று தங்களால் சொல்ல முடியுமா?"

"நல்லுப் சொல்ல முடியும். கைப் பிடித்த கணவனுக்குப் பெண்ணுயிப் பிறந்த ஒருத்தி துரோகம் செய்தால் அது இராஜத் துரோகத்தைக் காட்டி லும் கொடியதுதான்!"

இப்படிச் சொல்லியிட்டுக் குத்தவை தெய்வத்தின் மூலத்தை உற்றுப் பார்த்தான். அவன் எதிர்பார்த்த மாறுதல் ஒன்றும் திகழவில்லை. நத்தினியின் முகத்தில் முன்போலவே மோகனம் புன்னகை தவழ்ந்தது.

"தாய்க்குச் சொல்வது ரொம்ப சரி; ஆனால் கத்தமானன் ஒப்புச் சொன்ன மாட்டான். எல்லாவற்றிலும் கொடிய துரோகம் சித்தெதிர்த்த துரோகம்" என்று சொல்லான். அதுவாசலைய அருமை தம்பன் என்று கருதிய நடுவன் ஒற்றைக் மாறிப் போனது மல்லாமல் இவனுடைய முதுகில் குத்திப் போட்டுவிட்டு ஒடிப் போய் விட்டான். அது முதல் கத்தமானன் இவ்விதம் பித்தறிக்கொண்டிருக்கிறான்!"

"அது யார் அவன் அல்லவா? நீசத்தனமான காரியத்தைச் செய்தவன்?"

"யாரோ வந்தியத் தேவனும்! தொண்டை நாட்டில் திருவகையம் என்றும் ஊரில் மூன்றுமில் அரகப் பரித்த லாண்டர் குத்தத்தைச் செய்தவனும்! தாய்க்குக் கேள்விப் பட்டதுண்டோ?"

குத்தவை தன் முத்துப் போன்ற பற்களினால் பழைச் செவ்விறுக்கிக்குக் கடித்துக் கொண்டான்.

"எப்போதோ கேட்ட மாறிலி இருக்கிறது... பிற்பாடு என்ன நடந்தது?"

"பிற்பாடு என்ன? கத்தமானன் முதுகில் குத்திப் போட்டு அவனுடைய சித்தெதிர்த்த ஒடி விட்டான். அந்த ஒற்றைப் பிடித்து வருவதற்கு என் அமைத்துனர் ஆள்கள் அனுப்பியிருப்பதாகக் கேள்வி!"

"அவன் ஒற்றன் என்பது எப்படி நிச்சயமாந்த தெரியும்?"

"அவன் ஒற்றனே. இங்கிலேயர் எனக்கு என்ன தெரியும்? சம்பவவரையர் மகன் சொல்லுவதைத்தான் சொல்விறேன். தாய்க்குச் வேண்டுமானாலும் தெரிக் அவனிடமே கேட்டு எவ்வாறு வரமும் தெரிந்து கொள்ளலாம்."

"ஆமாம்; சம்பவவரையர் மகன் தானும் பாரிக்க வேண்டியதுதான். அவன் பிழைத்ததே புனர் ஐன்மம் என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்போது முதல் பழையர் அரண்மனையிலேதான் அவன் இருக்கிறான்?"

"ஆம்; காயம் பட்ட மறுதான் காலையில் தம் அரண்மனையில் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். காயத்துக்கு வைத்திய சிகிச்சை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் என் தலையில் விழுந்தது. மெதுவாக உயிர் பிழைத்துக் கொண்டான்; காயம் இன்னும் மூலமும் ஆறியபடியில்லை!"

"தீக்கைப் பித்தெதிர்த்துப் பராமரித்தும் இன்னும் மூலமும் குணமாகவில்லை என்பது ஆச்சரியமான விஷயத்தான். ஆகட்டும் ராணி! தான் அவ்விதம் வந்து அவனைப் பார்த்திறேன். சம்பவவரையர் ஐன்மம் தெற்று முத்தானான் ஏற்பட்டதா? பராததக் சக்கரவர்த்தியின் காதத்திலிருந்து வீரப் புகழ் பெற்ற குணம் அவ்வாறு?..."

"அதனுடைய தானும் சொன்னேன். கத்தமானன் பாரிக்கும் விவாதிக்காவது எங்கள் ஏழை அரண்மனையில் வருத்திருக்கிறார்களா அல்லவா?" என்றான் நத்தினி.

இதற்குத் தேவாரப் பாடல் மூடித்து தான் காண வாய்ப்பு ஆரம்பமாகிவிட்டது. முதலில் கத்தர சொழ சக்கரவர்த்தியின் திருமுகம் படிக்கப்பட்டது. "தமது திருமுகனார் குத்தவைப் பிராட்டிக்கு தாம் சர்வமானியமாகக் கொடுத்திருந்த நல்துரர் மங்கலம் பிராமத்தின் வருமானம் முழுவதையும் இளைப்பிராட்டியார் தஞ்சைப் புறம் பாடி ஆதர சாலைக்கு அளிக்க உவந்திருப்பதாக, அந்த ஊர் நன்செய் புன்செய் நிலங்கள் வாகுறறையும் 'இவறயினி' நிலமாகச் செய்திருக்கிறோம்" என்று அந்த ஓசையில் சக்கரவர்த்தி தெரியப்படுத்தியிருந்தார். திருமந்திர ஓசை நாயகர் அமைப் படித்தபின் தனுதிவாகி பெரிய பழையேட்டவரையகிடம் கொடுக்க, பழையேட்டவரையர் அதை இரு ஏரங்களாலும் பெற்றுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு கண்களையகிடம் கொடுத்துக் கண்களில் பதியவைத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார்." [

பிறகு குத்தவைப் பிராட்டியின் தான் கிளாணனும் படிக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய பிராமத்துச் சர்வமானிய நிலங்களை அந்த ஊர் விவசாயிகளே சகை உரிமைகொட்டல் அதுபலித்துக் கொண்டு தஞ்சாவூர் கத்தர சொழ ஆதர சாலை வைத்தியருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இருதாறு கலம் நெல்லும் ஆதர சாலைக்கு சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுக்காகத் தினந்தோறும் தும்புறு படி பகம் பாறும் ஓத்து படி ஆட்டுப் பாறும் தாறு இவற்றும் அனுப்ப வேண்டியது என்று ஒரு கல்விச் செய்துக்கப்பட்டிருந்ததுடன், ஈழநிலைகள் பெயரும் எழுதியதை மேற்பார்வை செய்த அதிகாரிகளின் பெயர்களும் அதில் விவரமாகப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்தச் சிவாசாணத்தைப் படித்த பிறகு, அங்கு இந்த வைபவத்துக்கான

வந்திருந்த தள்ளர் மக்கள் கிராமத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கிராமத் தலைவர்கள் சாணைக் கம்பைப் பயன்படுத்தி வான்கிச் கொண்டு அருகில் நின்ற வானியின் மீது ஏற்றி ணர்கள். அப்போது "மதுரை கொண்ட கோட்டுராஜ கோடி கத்தர போது சக்கர வர்த்தி வாழ்க வாழ்க!" என்று ஆரீர மாரீரம் குரங்களில் எழுந்த ஒலி எட்டுத்! திசையும் பரவியது. அந்தக் குரம் ஒலியுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு நூறு அறப் படைகளின் முழக்கம் எழுந்து வான அளாவியது. பின்னர் வானசக்கிரமமாக, "இவ்வ பிராட்டி சூத்தனவ தேவி வாழ்க!" "ஈர பாண்டியன் தலை கொண்ட வீராதி வீரர் ஆகித் தலைவரீ வராக வாழ்க!" "சமுத கொண்ட இளவரசர் அருள்மொழிவரீ வராக வாழ்க!" "விவரூவ கண்டராநித்தரீவ தவப் புதல்வர் மதுரைத்தலைவரீ வராக வாழ்க!" என்றெல்லாம் கோஷங்களும் பிரதி

கோஷங்களும் எழுந்தன. கடைசியில் "தருதினாடி தானிய பண்டாரத் தலைவர், இறை விதிக்கும் தேவர் பெரிய பழுவேட்டையார் வாழ்க!" "தருவசக் கோட்டைத் தலைவர் சின்னப் பழுவேட்டையார் வாலாத்த கண்டர் வாழ்க!" என்ற கோஷங்கள் எழுந்தபோது, ஒளிபின் அளவு பெரிதும் குறைத்து விட்டது. பழுவூர் வீரர்கள் மட்டும் அக் கோஷங்களைச் செய்தார்களே தவிரக் கூடியிருந்த பொதுமக்கள் அதிகமாக அங்கு சேர்ந்து கொள்ளவில்லை. அப்போது பழுவூர் இளவரசரானியின் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சூத்தனவப் பிராட்டி முயற்சி செய்தும் பவிக்கவில்லை. முக்கியமாக ஆகித் தலைவரையப் பற்றிய வாழ்த்தோலி எழுந்த சமயத்தில் நத்தினியின் முகத்தைப் பார்க்கிற சூத்தராக, இரும்பு தேடுக படைத்த இளவரசர் பிராட்டி கூப்பிட்டு நில் திசில் கொண்டிருப்பான் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

"ஓற்றன் பிடிபட்டான்!"

அன்று நடந்த சம்பவங்கள் பெரிய பழுவேட்டையாருக்கு மிகக் களிப்பை உண்டு பண்ணி யிருந்தன. சக்கர வர்த்தியிடமும் அவருடைய குடும்பத் தாரிடமும் மக்கள் கொண்டிருந்த மிக வாகத்தைய வெளிப்படுத்திக் காட்டுவ தற்கவலவா அது ஒரு சத்தர்ப்பலாகப் போய் விட்டது? "இவ்வளவாம் இளவர்கள்! அறிவற்ற அடுமடுகள்! தாது பேர் எத்த வறி போகிறார்களோ அதே வறியில் தாலாரீரம் பெரும் போலாரீரம்! சவ அறிவைப் பவப் படுத்திக் கொள்ள எத்தனை பேருக்குத் தெரிகிறது?" என்று தமக்குள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு பொருமினர். "சக்கர வர்த்தி சொர்க்கத்துக்குப் போவதற்குள்ளே சாய்ராஜ்யத்தைப் பாழாக்கி விட்டுத்தான் போவார் போகிறார்களா? இந்த ஊருக்கு வரீ வயத் தள்ளி விடு!" "அந்தக் கிராமத்தை இறையிலிக் கிராமமாகச் செய்து விடு!" என்று கட்டிவிட்டுக் கொண்டே போகிறார்! கொஞ்ச காலத் துக்கெல்லாம் வரீ கொடுக்கும் கிராமமே இவ்வாமறி போய் விடும். ஆனால் போர்க்களத்துக்கு மட்டும் சேஷுக்குப் பணமும் உணவுக்குத் தானியமும் அனுப்பிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். எங்கிருந்து அனுப்புவது?" என்று அவரீ இறைத்த எதிர்ப்பதைக் கேட்டு

அவருடைய பணியாளர்களே சிறிது பயப்பட்டார்கள். "அண்ணா! இப்படி வேண்டாம் எத்தம் போடுவதில் என்ன பயன்? காவம் வரும் வரையில் காத்திருந்து காலியத்தில் காட்ட வேண்டும்!" என்று சின்னப் பழுவேட்டையார் அவருக்குப் பொறுமை போதிக் கொண்டிருந்தது.

சூத்தனவ தம் அரண்மனைக்கு வரப் போகிறான் என்று தெரிந்ததும் பெரியவரின் எதிர்சக அளவுகடந்து விட்டது. நத்தினியிடம் சென்ற. "இது என்ன நான் கேள்விப்படுவது? அந்த அரக்கி இவ்வு எத்தனாக வரவேண்டும்? அவனை நீ அழைத்திருக்கிறாயோ? அவன் உன்னை அவமானப்படுத்தி வந்த பைக்களம் மறந்து விட்டாயா?" என்று கேட்டார்.

"ஒருவர் எனக்குச் செய்த தன்மை வையும் நான் மறக்க மாட்டேன்! இன்னொருவர் எனக்குச் செய்த தன்மை வையும் மறக்க மாட்டேன். இன்ன லும் இந்த என் உபாசம் தங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று நத்தினி.

"அப்படியானால் அவன் இங்கு எதிர வாக வருகிறான்?"

"அவன் இங்கும், வருகிறான்! சக்கரவர்த்தியின் குமாரி என்ற இறு மாப்பிள்ளை வருகிறான்!"

"நீ எத்தனாக அழைத்தாயா?"

“நான் அழைக்கவில்லை : அவனே அழைத்துக் கொண்டான். ‘சம்பவவரலாறு மகன் உங்கள் வீட்டில் இருக்கிறானா? அல்லது பார்த்துக் கொண்டு?’ என்றான். ‘நீ வராபோ?’ என்று நான் சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல்லக்கூடிய காலம் வரும். அது வரையில் எல்லா அலுவலர்களையும் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்.”

“என்னால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவன் வரும் சமயம் நான் இந்த அரண்மனையில் இருக்க முடியாது. இந்த நகரிலேயே என்னால் இருக்க முடியாது. மழ்பாடியில் கொஞ்சம் அறுவடை இருக்கிறது. போய் வருகிறேன்.”

“அப்படியே செய்யுங்கள். நானா! நானே சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். அந்த விஷயம் பாம்பை என்விடமே விட்டுவிடுங்கள். அவனுடைய விஷத்தை இதக்குவது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியும். தாங்கள் திரும்பி வரும் போது ஏதேனும் சில அநிசயமான செய்திகளைக் கேள்விப்பட்டால் அதற்காகத் தாங்கள் வியப்படைவ வேண்டாம்...”

“என்னமாதிரி அநிசயமான செய்திகள்?”

“குந்தவைப் பிராட்டி கத்தமாறனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப்

போவதாகவோ, ஆதித்த கரிகாலன் கத்தமாறனுடைய தங்கையை மணக்கப் போவதாகவோ கேள்விப்பட்டலாம்...”

“ஐயேயியா! இது என்ன சொல் கிறது? அப்படி பெயலாம் நடந்து விட்டால், நம்முடைய யோசனைகள் என்ன ஆகும்?”

“பேச்சு நடந்தால், காரியமே நடந்து விடுமா, என்ன? மதுராந்தக தேவ குக்கு அடுத்த பட்டம் என்று உங்கள் நண்பர்களிடமெல்லாம் சொல்லி வருகிறீர்களே? உண்மையில் அப்படி நடக்கப் போகிறதா? பெண்ணைப் போல் நானிக் கோனி நடக்கும் மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டுவதற்காகவா நாம் இவ்வளவு பாடுபடுகிறோம்?” என்று கூறி நந்தினி தன் கரிய கண்களினால் பெரிய பழுவேட்டையாட உற்று நோக்கினாள். அந்தப் பார்க்கலின் சத்தியைத் தாங்க முடியாத அக்ஷிபர் தன் குனிந்து அவனுடைய கரத்தை எடுத்துக் கண்ணில்

ஒற்றிக் கொண்டு. “என் கண்ணே! இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சிம்மாசனத்தில் நீ சக்கரவர்த்தியாக விற்றிருக்கும் நான் சிக்கிரத்திலேயே வரும்!” என்றார்.

சூத மாறன் தன்னைப் பார்க்கக் குந்தவை தேவி வரப் போகிறாள் என்று அறிந்தது முதல் பரபரப்பு அடைந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தான். குந்தவையின் அறியும் அழகும் மற்ற உயர்வுகளும் நாடு அறிந்தவை அல்லவா? அப்படிப்பட்ட இளைப்பிராட்டி தன்னைப் பாற்பதற்காக வருகிறாள் என்பது எவ்வளவு பெருமையான விஷயம்? இதற்காக உடம்பில் இன்னும் பல குத்துக்கள் பட்டு நோயாகவும் படுத்திருக்காமோ? அடாடா! இந்த மாதிரி காலம் போர்க்களத்தில் தன்னுடைய மார்பிலே பட்டுத் தான் படுத்திருக்கக் கூடாதா?

அச்சமாய் குந்தவை தேவி வந்து தன்னைப் பார்க்தால் எவ்வளவு கௌரவமா யிருக்கும்? அப்படிக்கின்றி, இப்போது ஒரு சிறிதென் செய்த துரோகத்தைப் பற்றிப் பலரிடம் படித்த பாடத்தை அவ்வளவு அவனிடமும் படித்தாக வேண்டும்?

இடைவீடையே அந்தப் பெண்ணரசியின்

குடும்பத்தினருக்கு விரோதமாக அவன் கடுப்பட்டிருக்கும் இரகசிய மூலத்தியைக் குறித்து நினைவு வந்துகொஞ்சம் அவளை வருத்தியது.

கத்தமாறன் யோக்கியமான பிள்ளை. தந்திர மந்திரங்களும் சூதுவாதுகளும் அறியாதவன். நந்தினியின் மோகனை எதிர்த்தியம் அவனைப் போதைக் குள்ளாக்கிய போதிலும் அவன் இன்னொருவரில் மனைவி என்ற நினைவினால் தன் மனத்துக்கு அரண் போட்டு வந்தான். ஆனால் குந்தவைப் பிராட்டியோ கலியாணம் ஆகாதவள். அவனிடம் எப்படி நடந்து கொள்வது? எவ்வாறு பேசுவது? மனத்தில் வஞ்சகம் வைத்துக் கொண்டு வெளியில் இனிமை யாகப் பேச முடியுமா? அவ்வளவு அவனுடைய அழகியே மரணத்தின் தன்னுடைய சபதத்தைக் கவனிடும்படியான மனத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுமோ? அப்படி நெருங்காத ஒரு நாளும் இடல் கொடுக்கக் கூடாது...

கதை, கட்டுரை அனுப்புவோர் கவனத்துக்கு :

கதை, கட்டுரை, கவிதை, துணுக்கு போன்ற தங்கள் படைப்புக் களை எழுத்தார்வமும் அன்பர்கள் 'கல்வி'யில் வெளியிடப் பரிசீலனைக்குத் தாராளமாக அனுப்பலாம். ஆனால் அவை வேறு எந்தப் பத்திரிகை களுக்கும் அனுப்பப்படாதவையாக இருக்க வேண்டும்.

பிரகரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்பவை பற்றிப் பரிசீலனை முடிந்த தும் தகவல் தெரிவிக்கப்படும்.

பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படாதவற்றைத் திரும்பப் பெற விரும்பு வோர், கட்டாயம் போதிய தபால் தலையுடன்கூடிய நங்கள் முகவரியிட்ட உறைகளை அவற்றோடு இணைத்து அனுப்ப வேண்டும். அப்படி வராத வற்றை ஏக்காரணம் கொண்டும் திருப்பியனுப்புவதற்கில்லை. இந்த முக்கிய அறிவிப்பைக் கவனத்தில் கொண்டு, எழுத்தாள அன்பர்கள் செயல்பட்டு ஒத்துழைக்குமாறு கோருகிறோம்.

— சூரியன், 'கல்வி'

ஆ! இளவரலி எதற்காக இங்கே நம் மைப் பார்க்க வரவேண்டும்? வரட் டும்; வரட்டும்! ஏதாவது ஓர்க்கத் தனமாகப் பேசி மறுபடியும் வராத படி அனுப்பி விடலாம்.

இவ்விதம் கத்தமாறன் செய்திருந்த முடிவு குத்தமையப் பிராட்டியைக் கண்டதும் அடியோடு கரைந்து மறைந்து விட்டது. அவனுடைய மோகன வடிவும் மூகப் பொலிவும் பெருந் தன்மையும் அடக்கமும் இலிமை ததும்பிய அறுதாய வார்த்தைகளும் கத்தமாறனைத் தன் வயம் இழக்கச் செய்து விட்டன. அவனுடைய கற்பனா சக்தி பொங்கிப் பெருகியது. தன் னுடைய பெருமையைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்பாதவனைப் போல் தடித்து அதே சமயத்தில் அவனுடைய கட்டாயத்துக்காகச் சொல்கிறவனைப் போலத் தான் புரிந்த வீரச் செயல் களைச் சொல்லிக் கொண்டான். தோள் களிலும் மார்பிலும் இன்னும் தன் உடம்பெய்வாய் போர்க்களத்தில் தான் அடைந்த காயங்களைக் காட்ட விரும் பாதவனைப்போல் காட்டினான். "அந்தச் சிநேகிதத் துரோகி வந்தியத் தேவன் என்னை மார்பிலே குத்திக் கொன்றிருந் தால்கூடக் கல்வியில்லை. முதுகிலே குத்தி விட்டுப் போய் விட்டானே என்று தான் வருத்தமாயிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் அவனுடைய துரோகத் தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இல்லாவிடில், போரில் புறமுதுகிட்ட அபகீர்த்தி அல்லவா ஏற்பட்டு விடும்? தோளிலோ மார்பிலோ குத்திக் காயப்படுத்தியிருந் தால், அவனை மன்னித்துவிட்டே இருப்பீர்கள்!" என்று கத்தமாறன் உணர்ச்சி பொங்கக் கூறியது குத்த மைக்கு உண்மையாகவே தோன்றி

யது. வந்தியத்தேவன் இப்படிச் செய் திருப்பானோ. அவன் விஷயத்தில் நாம் ஏமாந்து போய் விட்டோமோ என்ற ஐயமும் உண்டாகி விட்டது. நடத் ததை விவரமாகச் சொல்லும்படி கேட்கவே, கத்தமாறன் கூறினான். அவனுடைய கற்பனா சக்தி அன்று உச்சத்தை அடைந்து நந்திவிக் கே வியப்பை உண்டாக்கி விட்டது.

"பாருங்கள், தேவி! கடம்பூரில் தங்கிய அன்றே அவன் என்னை ஏமாற்றி விட்டான். தஞ்சாவூருக்குப் புறப் பட்ட காரியம் இன்னதென்று சொல்ல வில்லை. இங்கு வந்து ஏதோ போய் அடையாளத்தைக் காட்டி உள்ளே நுழைந்திருக்கிறான். சக்கரவர்த்தியை யும் போய்ப் பார்த்திருக்கிறான். ஆகத்த கரிகாலரிடமிருந்து ஒலை கொண்டு வந்ததாகப் புலகியிருக் கிறான். அத்துடன் விட்டானா? தங்கள் பெயரையும் சம்பந்தப்படுத்தி, தங்க ளுக்கும் ஒலை கொண்டு வந்திருப்ப தாகச் சொல்லவே கோட்டைத் தலைவ ருக்குச் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. அவன் ஒற்றனுவிருக்கலாம் என்று ஐயுற்று அவனைக் காவலில் வைக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார். எப்படியோ தப்பித்துப் போய் விட்டான். அது விஷயத்தில் அவனுடைய சமர்த்தை மெச்சத் தான் வேண்டும். நான் இந்தச் செய்தி களைக் கேட்டபோது என் சிநேகிதன் பனையானியின் ஒற்றன் என்பதை மட்டும் நம்பவே இல்லை. அவனுடைய கபாவத்திலேயே சில கோணங்கள் உண்டு. அப்படி ஏதோ அசட்டுத் தனம் செய்திருக்கிறான் என்று உறுதி யாக நம்பினேன். 'எப்படியாவது அவனை நான் கண்டுபிடித்துத் திரும்ப அழைத்து வருகிறேன். அவனை மன்னித்து விடவேண்டும்' என்று

கோட்டைத் தலைவரின் தீவிரத்தின் பேரிக் கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார். கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள வடவாற்றங்களுக்கெல்லாம் அந்த தன்மையில் சென்றேன். பாளையம் பின்னே அமைந்துப் போய் என் நண்பன் அவர் மரம் படுத்த கிராமத்திலே கோட்டையிலிருந்து தப்பியவன் எப்படியும் மதிள் வழியாகத்தான் வெளியில் வரவேண்டுமல்லவா? நான்மே வெளியே வந்திருந்தாலும் பச்சைத்துக் கரடுகளிலே தான் மணந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் வடவாற்றங்களுக்கெல்லாம் போனேன். இருவரும் செங்குத்தான கோட்டை மீது கவர் வழியாக இறங்கி வருவது மட்டுமே தான் வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. உடனே அங்கே போய் தின்றேன். அவன் இறங்கியதும், 'நான்யா! இது என்ன பேரம்?' என்றேன். அந்தச் சண்டரான் உடனே என் மார்பில் ஒரு குத்து விட்டான். பாளையம் இடிந்ததும் நல்லகாத என் மார்பை இலையுடைய குத்து என்ன செய்யும்? ஆயிரம் தயல் எண்ணத்துடன் அவர் தீட்டுத் தொடி போய் என்னை அவன் குத்தியது பொறுக்கவில்லை. நானும் குத்து விட்டேன். இருவரும் துலத்த வந்ததும் செத்தோம். அரை நாழிகையில் அவன் கத்தி இறந்து அடங்கிப் போனான். என்விடம் பள்ளியூர் கேட்டுக் கொண்டான். நானும் அவன் மன்னித்து, 'நீ வந்த காரணத்தை உன்னையாகச் சொல்லிவிடு!' நான் உலகத்திலேண்டிய உதவி செய்கிறேன்!' என்றேன். 'கல்லாசிரிசு' என்று. எங்கேயாவது உட்கார்ந்து கொல்கிறேன்' என்றான். 'சரி' என்று சொல்லி அழைத்துச் சென்றேன். நாளைய வழி காட்டிக் கொண்டு போனேன். திடீரென்று அந்தப் பாவி முதுகில் சுத்தியிருக்கிற தீ விட்டான். அவரைச் சாண் நீளம் சுத்தி உட்கொண்டான். தலை சுற்றியது. மேலே பார்த்து விட்டான். அந்தச் சிறு வந்திருக்கிறோம் தப்பி ஓடி விட்டான்! மறுபடி நான் என் விழித்து உணர்வு வந்தது.

பார்த்தபோது ஓர் கனமை க்ஞிரியின்
விப்பில் இருந்ததைக் கண்டேன்.....”

சத்தமடதுவன் கற்பனைக் கனதவயர்
கெட்டு தத்திவி தன் மனததுக்குள்போ
செத்ததன். சூத்தவைய தென்கு அனத
எவ்வனது தாரம் நம்புநது என்று
தீர்ப்பானிக் முடியவில்லை.

“கனம் மந்திரியின் கீட்டுக்கு எப்படி வந்து சேர்த்தீர்கள்? யார் கொண்டு சேர்த்தது?” என்று,

அதனால் எனக்கும் விளங்காத
மர்மமா வீடுக்கிறது. அந்த ஊரைமக்கள்
ஒன்றுமே தெரியவில்லை. தெரிந்தாலும்
சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு
புத்தவன் செட்டால். அவரையும் அன்று
குத்துகாணவில்லை காணோம். எப்படி மாய
மாய் மறைந்தான் என்று தெரியாது.
அயன் திரும்பியதனால் ஓத்திவிடா மெட்
சனம். இல்லாவிடில் பழுவூர் வீரர்கள்
என் துன்பமில் பிடிக்கும் வளரையில்
காத்திடுக்கே வேண்டியபடியாக!.....

“அவன் அகப்பட்டான்” என்பதன்
 என்ன தோக்கெதிரெனா ?”

அகப்படாமல் எப்படித் தப்ப முடியும்? சப்பன்லா கட்டிக் கொண்டு பறந்துவிட முடியாதல்லவா? அதற்காகவே, அவர்கள் பார்ப்பதற்காகவே, இந்தக் காத்திருக்கிறேன். இன்னொருபுறம் ஊர் சென்றிருப்பேன். இன்னமும் அங்குக்காகப் பழைய அரசர் களில் மன்னியுப் பேருலகம் என்று தழிக்கக் காத்திருக்கிறேன்.')

“நாளை! கல்பஞ்சகை-” பெருநீ
தம்மையே பெருந்தம்மம்! எம்மூக்
இளைவிரோட்டி. அகழ்வுடைய மணம்
“கந்திவாத் தேவம் அகப்படக் கூடாது.
அவன் தரோவொ விருத்தாழும் சரி
கான்!” என்று எண்ணப்பட்டது.

அச்சமயத்திலும் அரண்மனைத் தாழி
ஒருத்தி ஒரு கத்து, "அம்மமா! ஒத்தம்
அகம்பட்டு விட்டாம்! பிடித்து வரு
கிறாய்கள்!" என்று கத்தினாள்.

தந்தி குத்தகை இருவருடைய
குத்தகையும் தப்ப வேதனை காணப்
பட்டது. தந்தி கிராமம் அமை
மாற்றிக் கொண்டான். குத்தகை
பின்னர் அது ராஜ்யமில்லை. (தேடும்)

சென்னை, 11.05.2016

[illegible]

துவிய
அமெரிக்கா தாடுகள்
தாதுவையம்

பேர்க்கி - கவ்வி சிறுகதைப் போட்டியில் பரிக் பெறும் ஒன்பது பேர்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான பாராட்டுக்கள். மேலும் இந்தப் போட்டிக்குக் காரணகர்த்தர்களான ஸ்ரீ சதாவிவம் அவர்களுக்கும் அவருடன் கவ்வி காரியாலயத்தில் பணியாற்றுவோருக்கும் பேர்க்கி தமிழ்ச் சங்கத்துக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

இந்தியாவையும் அமெரிக்காவையும் பிரிக்கும் விஷயங்களை விட இன்னக்கும் விஷயங்களே அதிகம் என்ற என் நம்பிக்கையை நான் எவ்வளவு அழுத்தமாகச் சொன்னாலும் போதாது. கருத்துக்கள் பரிமாற்றத்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் நன்றாக அறிந்து கொள்வதாலும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளவும் மதிப்புக் கொடுக்கவும் உள்ள அடிப்படையை அடிகரித்துக் கொண்டே போகிறோம். இதுதான் எதிர்காலத்தில் நமது குழந்தைகளுக்கு நாம் எத்தனைய உணைகளளிக்க விரும்புகிறோமோ அதனை உறுதிப்படுத்த உதவும். ஆழ்ந்து ஐந்து பேர்கள் கவந்து கொண்ட இந்தப் போட்டி அந்த வட்டியத்தை அடைய ஒரு வழி. அதிகாரபூர்வமாக நோக்குவையில் இதில் வெற்றி பெற்றவர்கள் ஒன்பது பேர்களே. ஆனால் இம்மாதிரியான ஒரு முயற்சியில் நோற்பவர்கள் என்று யாரும்கிடையாது என்பது என் நம்பிக்கை.

செஸ்டர் பென்கிஸ்

பெர்ட்வி-கல்கி இலக்கியம் பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ் பரிசுக்குரிய சரித்திரச் சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பஞ்சாயத்தாசர்கள் கூட்டம் கல்கி காலியாயத்திலுள்ள ஏப்ரல் 10-ல் தேதி வியாழக்கிழமை யன்று காலை கூடப்பெற்றது. கீழ்க் கண்ட சிறுகதைகள் பரிசுக்குரியனவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டன.

முதல் பாகம் ரூ. 1000

இளங்கோவின் ஆறடி

— 'Jung's Jung'

இரண்டாம் பாகம் : ரூ. 500

முன்னறிப்பு

— கருமிணி பரத்தலாதி

முத்திரைப் பரிசு : ரூ. 250

சஜிஸ்ஸன்ஸ்

— ௩. சாந்தியாகம்

ਸ. ੧੮੮੭-੮੮.

ပြောဆိုရန် လက်

G. 7m. - Still in water.

[Signature]

8-9-2001

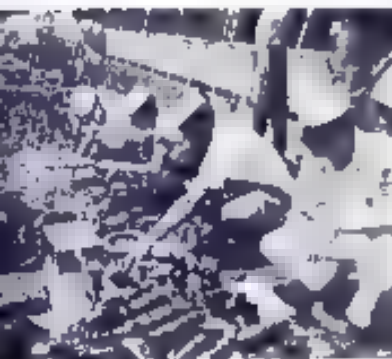
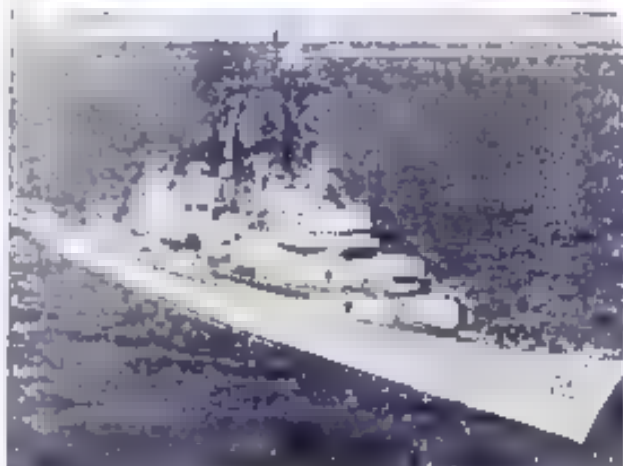
கீப்பல் போன்ற காரி, கீப்பல் பார்க்க இடஞ்சீ சென்றது.

*போரில் கீப்பல் பார்க்கப் போகிறோம். இயந்திர துப்பாச்சிகள் தெரியாத தரத்தால் 'போர்' அடிக்கப் போகிறது' என்று போட்ட கணக்குத் தப்பாவி விட்டது.

1. காய்டன் துறவிகள் சேப்போன் இனிய முகமும் மனமும் படைத்தவர். 'கீப்பல் களித்த தூதும் கண்ணத்தில் வண்ணக் காரை' என்றும் தமிழ் மூன்று கரைய எப்படி அறிந்தாரோ, தெரியாது; எவ்வளவு எளிதாக எடுத்துக் கொண்டு சென்றபடு உயர் எப்படி தெரிந்தது.

2. 5131ஆம் தினமும், 1952 ஆக அகலும் கொண்ட பக்கிரென் 2250 டன்வெக்தும் செலாஸ பருவாய்த்தது. இவ் போருத் தப்பிட்டிருக்கும் தனியை போர் முறைச் சாதனங்களை அறி துப்பாணவை, கீப்பல் தன்வகின் ஆகியவின் 32 அறிவாவி களும் 350 தொழில்நுட்பக்கம் தெரிந்த சிப்பந்திகளும் செயல் படுகின்றனர்.

கீப்பல் தளபதி 7 துறவிகள் சேப்போன் சிப்பந்திகள் போட்டுக் கீப்பலின் கருவிகளையும், பணிகளையும் விவரிப்போது.

காணவேண்டிய கீப்பல்

அவர் ஒரு விசேஷவரலாறாகவும், சேட்பலர்கள் மாணவர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர். அது மட்டுமா? துப்பாணிகளைத் தீர்த்துக்கொண்ட அனாரத் துரித தெடுத்த விட்டாரிகள். அவ்வளவுக்கும் பொறுமை வாகப் பதின் சொன்னவர், கீப்பல் இவ்வுக்கும் விதத் ததவும், கீப்பலின் பொருத்தமயப்படுக்கும் தனியை ஆலதங்கியவும் இவ்விதக் காட்டச் செய்த பொருது எப்போதும் இக் கீப்பலின் களிதின் சேத்ததும் அறிவு பெற்ற விட்டதாக உணர்ந்தனர்.

தீர்மானிக் கீப்பல்களின் இயக்குதலை இனம் கண்டு தனிப்பொருட்களும் பார்ப்போ சாதனங்கள், விமானத் தாக்குதலைச் சமாளிக்க ராக்கெட் சாதனங்கள், தொலை தூரத்துக்கு எடும் துப்பாக்கிக் குழங்கள் - இதெல்லாம் பல சாதனங்களைப் பெற்றிருக்கும் இவ் போரில் கீப்பல் தனியைவகியுணவப் போன் என்ன என்ன அரங்கம் என்னவம் காப்பி கத்திடுகிறதோ எத்து எண்ணத் தோன்றியது;

1. பக்கிரென் கீப்பலின் பத்திரிகைப் பதித்திருக்க.

2. கீப்பலின் பத்திரிகை கீப்பல்

3. கீப்பல் பெருந்தகம் இத்தகம் கைப்பணம் பொருத்தம் காப்பி கத்திடுகின்றனர்.

தலைநகரமான சென்னைக்கு மொழி
களைக் கடைப் பேச வைத்துப் புள்ள வைக்க
முடியுமா? "எவ்வளவுதான் புரிந்து
கொள்கிறது நீங்கள் இப்பொழுது இந்தக் கப்
பைப் பிடிக்கிறீர்கள். நாங்கள் இன்னும்
இரண்டு நாட்கள் இங்கு சென்னைக்குத் தயார்
கிற்போதே திட்டமிட்டிருக்கிறோம்" என்று
லேட்டிக்கு எதிராகக் குறிப்பிட்டு விடை
கொடுத்தார்.

புள்ளிக்கு இரண்டாக விலை கொடுத்து வாங்குவதில் முனைந்திருந்தனர். அந்நிமிஷம் சிபிஐ வழியாக அண்ணா சாத்திரியின் பெயர்மேலும் அவர்கள் கவர்விரிசுத்து தப்பவில்லை.

[illegible]

தெய்விகம்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

4. பிரம்ம தண்டம்

வி கவாமித்திரருடைய உக்கிரத்வத் தைக் கண்டு பரமசிவன் மகிழ்ந்து தன்னைத் தந்தான்.

"அரோ! உனக்கு என்ன வேண்டும்! எதை விரும்பித் தவம் செய்வாய்?" என்று மகாதேவன் கேட்டான்.

கவாமித்திரர் கைகப்பி வணங்கி, "கவாமி! என் தபக உமாபதிக்குத் திருப்தி தந்திருந்தால், தனார் வேதத்தை எனக்குப் பூரணமாக அருள் வேண்டும். எனது அஸ்திரங்களையும் எனக்கு வசமாக்கித் தந்தருள வேண்டும்" என்றார்.

"அப்படியே

ஆடும்" என்று

கோகிலி தேவர்

கன், தானவர

கன், கத்தரவர்

கன், சிஷிகன், பகடிகன், ராகசுரர்கள்

அனைவரும் அடைந்த எல்லா அஸ்திரங்

களையும் கவாமித்திரருக்கு மகா

தேவன் தந்தான்.

பாபேசுவரன் தந்த வரத்தைப்

கேட்டுக் கொண்டு கவாமித்திரர்

தவத்தால் தாம் அடைந்த

சிறப்பை குறித்து, பருவகால ஈழத்

தவத்தால் தாம் அடங்காரம் போக்கி,

'வசிஷ்டனரத் தீர்த்து விட்டேன்' என்று தமக்குள் எண்ணிக் கொண்டே நிற்கும்பினார்.

தேரே வசிஷ்டர் ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார். விசுவாமித்திரர் கோபத் தொடு பம்பாய் போய் வருவதைக் கண்டு வசிஷ்டரின் ஆசிரமத்திலிருந்து சீடர் கூடும் பிராணிகளும் திவிங் கொண்டு ஸ்ரீலங்கா ஸ்ரீலா ஓடினார்கள்.

விசுவாமித்திரர் விட்ட ஆக்ஷேபாய்விருத்தின் வேகத்தால் ஆசிரமம் எரித்து சாம்பலாகிற்று. "பம்பாய் வேண்டாம்" என்று வசிஷ்டர் எவ்வளவு சொன்னாலும் சிதறி ஒடுகிற வர்கள் பலம் தாங்களால் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தார்கள்.

வசிஷ்டர் இதைக் கண்டு வருத்தப் பட்டு, 'இந்தக் கொள்கையுடைய காவத்தை அடக்க வேண்டும்' என்று காலாக்கிலிபோய் ஜோலிக்கும் தம் பிரம்ம தண்டத்தைக் கையில் எடுத்து, "ஹே!" என்றார்.

விசுவாமித்திரர் ஆக்ஷேபம் கொண்டு, "ஏம், வசிஷ்டரே! திங்களும், திங்களும்!" என்று அத்தடி. தாம் புதிதாகக் கற்ற ஆக்ஷேபாய்விருத்தை அவர் மேல் விட்டார்.

வசிஷ்ட மாமுனிவர், "ஓதோ நித் திரேன், நான் ஓடவில்லை" என்று கூறிப் பிரம்ம தண்டத்தைத் தமக்கு முன்பே நிறுத்தினார். விசுவாமித்திர குடைய அஸ்திரமெல்லாம் தண்ணீரைக் கண்ட தெருப்பைப் போல் அரிவதே நின்றன.

பிறகு விசுவாமித்திரர் தாம் அடைந்த அஸ்திரங்கள் அவ்வளவு வும் பிரயோகித்தார். அவை அனைத்தையும் வசிஷ்டகுடைய பிரம்மதண்டம் விழுங்கிற்று. முனிவர் கமோச நின்றார். இந்த அற்புத திகழ்ச்சியைக் கண்டு விசுவாமித்திரர் போம்மாஸ் திரத்தை விடுத்தார்.

'பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து விட்டாரே. என்ன கதியாகுமோ?' என்று சிஷிகளும் தேவர்களும் எவ்வாறு புறநார்கள். முனிவருடைய பிரம்ம தண்டம் அரணுடைய பிரம்மாஸ்திரத்தையும் விழுங்கி விட்டது. அஸ்திரத்தை உட்கொண்ட வசிஷ்டரின் பிரம்ம தண்டத்தினின்றே தெருப்புப் பொறிகள் சுற்றிலும் பறந்தன. தண்டத்தைப் பிரித்து நின்ற வசிஷ்ட குடைய உடலும் தெருப்பாக ஜோலித்தது.

விசுவாமித்திரர் பிரமித்துப் போனார். பெருமூச்செறித்து, "நான் தோற்றேன், 4 சுத்திரிய பலம் என்னத்துக்

களும்! இந்த சிஷி ஒரு கோலி வைத்து நான் விடுத்த அஸ்திரங்கள் பெல்லாம் விழுங்கித் தீர்த்தார். பரம சிவன் எவ்வாறு ஏமாற்றி விட்டான். இவரைப் போல் நானும் பிரம்ம சிஷி வாக வேண்டுமென்பொழிய வேறு வழி யில்லை" என்று புத்தத்தை நிறுத்தி மறுபடியும் கருத்தவம் செய்வதை காகத் தென்புறம் சென்றார்.

பிரம்மாஸ்திர உபாதித்து அநேக ஆண்டுகள் தவம் செய்தார். முடிவில் தான்முகன் பிரமன்னமானார். "சூரிய புத்திரனே! உன் தவத்தால் ராஜா சிஷிப் பதவியை அடைந்தாய்" என்று விசுவாமித்திரரை ஆர்வத்தித்துவிட்டு மறைந்தான்.

தாம் செய்த கோரமான தவமெக் ளாம் ராஜாசிஷிப் பதவியைத்தானே தந்தது என்று துக்கமடைந்து இன்னும் மிகக் கோரமான தவங்களைச் செய்ய வானார்.

5. திரிசங்கு

விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு தவம் செய்த கொண்டிருந்த காவத்திங் சூரிய சூல அரசன் திரிசங்கு என்பவன் பெரும் புகழுடன் அநேக ஆண்டுகள் அரசு புரிந்து தோற்றடைக் கெர்க்கம் போக வேண்டும் என்று ஆனா கொண்டான். அதற்கான

வசிக்ஷிடம் சென்றான். வசிக்ஷிடர் அவனுடைய குய குரு. அவர், "உம்மால் இது இயலாது. வேண்டாம், இந்த யோசனையை விட்டு விடுவீராக" என்றார்.

திரிசங்குவுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. வசிக்ஷிடருடைய புத்திரர்களை டம் போய், "உங்களுடைய தகப்பனார், என்னுடைய குருவானவர், முடியாது என்று சொல்லிவிட்ட இந்த

சண்டாள வேஷத்தோடு திரிசங்கு ராஜன் தபோதனராகிய விசுவாமித்திரர் ஆசிரமத்துக்குச் சென்றான். அவர் இவனைக் கண்டதும் கருணைமெலிட்டு, "நீ திரிசங்கு ராஜா அல்லவா? ஏன் இந்த வடிவம் அடைந்தாய்? யாருடைய சாபம்?" என்று கேட்டார்.

திரிசங்கு நடத்த விஷயம் எல்லாம் சொல்லி, "நான் என் ராஜ்யத்தைத் தரும் தவறாமல் பரிபாஷித்தேன். எத்திய வாழ்க்கை நடத்தினேன். நான் ஒரு பாபமும் செய்ததில்லை. எந்த விதத்திலும் யாருக்கும் தீங்கு செய்தது கிடையாது. என் குருவும் அவருடைய குமாரர்களும்தான் என்னைக் கைவிட்டு, என்னை இந்த நிலை அடையச் சாபமிட்டு விட்டார்கள். நீர் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று கூறி அவர் காலில் விழுந்தான்.

சாபத்தின் பயனாகச் சண்டாளனாகி விட்ட அரசனிடம் விசுவாமித்திரருக்கு அனுதாபம் பொங்கி வந்தது. விசுவாமித்திரருடைய கஷ்டம் இதுவே. அவருடைய இரக்கம், அன்பு, பொய்யும் முதலிய கண்காணி வேகங்கள் அதிக தீவிரம். அவர்களைப் பார்த்து மதுரமான மொழியில் சொன்னார்: "அப்பனே! இங்கு யாரு லுத்தரானே! உனக்கு தயவுசெய்து. உன் தரும் வாழ்க்கையைப் பற்றி நான் நன்றாக அறிந்தவன். உனக்கு தான் அபயம் தந்தேன். நீ விட உன்பட எவ்வாறையும் அழைத்து, நீ நடத்த வேண்டும் என்று விரும்பிய வேண்டியை நான் நடத்தித் தருவேன். குருவின் பொபத்தாய் நீ அடைந்த இந்தச் சண்டாள வடிவத்தோடேயே நீ வளர்க்கச் செருவாய். இது நிச்சயம்" என்று வாக் கூறித்து விட்டார்.

யாகத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டு, "உன் குருவாக உனக்கு தெரிந்த இந்தச் சண்டாள தேகத்தோடே நீ வளர்க்க அடைவாய். எப்போது நீ கௌரிகளிடம் சரணடைந்தாயோ அப்போதே நீ கோரிய எண்ணம் நிறைவேற்றாதே வைத்துக் கொள்" என்று திரிசங்கு மகாராஜனுக்கு மதுபடியும் வைநிலம் சொன்னார்.

சொல்லிவிட்டுத் தம் சீடர்களுக்கு உத்தரவிட்டார்: "நீங்கள் போய் எவ்வா ரிஷிகளையும் கெய்யர்களோடு வேய்க்கிக்கு வரும்படி நான் அழைத்ததாகச் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

சீடர்களும் அவ்விதமே எல்லாப் பெரிபெரிக்களிடமும் சென்று விசுவாமித்திரருடைய அழைப்பைத் தெரிவித்தார்கள். அநேகமாக எல்லோரும்

யாகத்தை நீங்கள் நடத்தித் தாருங்கள். என்னுடைய குரு என்னைக் கைவிட்டு விட்டார். நீங்கள் என் வேண்டியை நடத்தித் தர வேண்டும்" என்றான். வசிக்ஷிட குமாரர்களுக்கு மிகுந்த கோபம் வந்தது.

"ஏன் உமக்கு இந்தத் துர்ப்பு புத்தி பிடித்தது? உம்முடைய குருவும் எங்கள் பிதாவும் சொன்ன சொல்லுக்குக் கட்டுப்படாமல் எங்கனிடம் வந்திருக்கிறீர். நிரும்பிய போவீராக" என்றார்கள். திரிசங்கு அதைக் கேட்காமல், மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கொண்டு தின்றான்.

"ஆர்க்க அரசனே! எங்கள் பிதாவை அயமதிக்க எங்களை நீர் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தீர்: நிரும்பிய போவீராக!" என்றார்கள்.

"உங்களைப் முடியாவிட்டால் வேறு யாரையாவது தான் தேடியிருந்து எங்காசியத்தை முடித்தே தீருவேன்" என்று திரிசங்கு அவர்களுக்குக் கொபம் அதிகரிக்கும் முறையில் சொன்னான்.

அவர்கள் அதைப் பொறுக்காமல் அரசனை, "குருவை அயமதித்த அரசனே! நீ சண்டாளன்" என்று சபித்து விட்டு அவனை அழைப்பி விட்டார்கள்.

அன்றிரவு தூங்கினவன் காணவில். தன் அழுவிய உருவமும் காத்தியும். நிறமும் இழந்து, அவலச்சன வடிவத்தோடு, பிதாம்பரத்துக்குப் பதில் அழுக்குத் துணியோடு எழுந்தான். அவன் அணித்திருந்த ஆபரணங்கள் எல்லாம் மூறி விட்டன. மந்திரிகளும் பரிவாரமும் நகரத்து ஸ்தலங்களும் அரசனுடைய சாப உருவத்தைப் பார்த்துத் தார விவதி ஓடினார்கள். எல்லாரும் அவனைக் கண்டு வெறுத்தார்கள். வெட்கமும் துக்கமும் மெலிட்டு அரசன் தன்னைத் தனியாக ஊரை விட்டு விவி, ஊன் உறக்க மின்றி இரவும் பகலும் திரிந்தான்.

வருவதற்குச் சம்மதித்தார்கள். மகாதபஸ்ஸி யா ன விசுவாமித்திரரின் அழைப்பை நிராலரிக்க அவர்களுக்குத் தவிரியமிக்க.

ஆனால் வசிட்டரின் குமாரர்களை அழைத்தபோது அவர்கள், "நாங்கள் வரமாட்டோம் என்று ரிஷியிடம் சொல்லுங்கள். ரிஷி என் ன வு தபஸ்வியாவிற்குத் தானும் சுத்ததிரிபுரரை ஒருவர் எப்படி இவ்விதமான மந்திரச் சடங்குகளை நடத்தக் கருடும்? அதிலும் சண்டாளனுக்காக எப்படி யாகும் நடத்தலாம்?" என்று ஆட்சேபித்து மறுத்து விட்டார்கள்.

இதைக் கேட்டதும் விசுவாமித்திர ரிஷி கடுங் கோபங் கொண்டு, "நான் செய்யக் காரியத்தில் ஒரு தவறுமில்லை. எவ்வழிகொண்ட இந்த வசிட்டகுமாரர் கள் இறந்து சாம்பலாகக் கட்டவார்கள். அவர்கள் ஏழு ஜன்மம் வரையில் நான் திண்ணம் ஐராதியாகக் கட்டவார்க்கம்" என்று சாதித்து விட்டு, நிச்சயத்தையடி யாகத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

கூடியிருந்த பெரியோர்களுக்கெல் லாம் சாரியத்தை எடுத்துச் சொன் றார்: "மகா தரிமாவன், சத்ய வான், இஷ்வாசு குயத்தரசன், இவன் சரீரத்தோடு கவர்க்கம் செல்வ வேண்டு மென்று இந்த வேள்வியைச் செய்ய நான் 'சிச்சத்திருக்கிறேன். நீங்கள் அனைவரும் கலந்து கொண்டு காரி யத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண் டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

'இவர் மகா பஸம் பெற்ற தபஸ்ஸி. இவருடைய கொபத்தை நான் தாங்க முடியாது' என்று பயந்து எல்லாரும் வேள்வியில் கலந்து கொண்டார்கள். எங் வாச் சடங்குகளையும் கௌகிகருடைய தலைமையில் கிரமப்படி நடத்தினார்கள். வேள்வியின் முடிவில் தேவர்களை அழைத்து, "அனைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்ல வேண்டிய காலம் வந்தது. அப்படியே விசுவாமித்திரர் தேவர்களை மந்திரம் சொல்லி அழைத் தார். ஆனால், யாரும் வரவில்லை! வேள்வி விழுந்தது. அழைப்புக்குப் பயந்து வந்த லிஷிகள் மனத்துக்குள் விசுவாமித்திரரைப் பரிசுதித்தார்கள்.

விசுவாமித்திரருக்குக் கடுங்கோபம் வந்து, தம் மையில் வைத்திருந்த தெய்க் கரண்டியை உயரத் தூக்கித் திரிசங்கு ராஜாை நோக்கி, "என் தலத்தின் வலிமையைப் பாப்பாய், திரிசங்குவே! என் முயற்சியும் தவறும் சக்தி அவ்வளவும் உனக்குப் பயன் படுவ தாக. என் தலத்துக்குச் சிறிதளவேனும் சக்தி உண்டாயின் நீ உன் சரீரத்துடன் இப்போதே கவர்க்கம் ஏறுவாய்!

தேவர்கள் அவி எடுத்துக் கொள்ளாதது பற்றி எனக்குக் கவலைமில்லை. அரசனே, செல் மேலே!" என்றார்.

அப்போது ஓர் அற்புதம் நடந்தது. அங்கே கூடியிருந்த லிஷிகள் பிராம ணர்கள் என் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச் சண்டாளனுள் ராஜா அப்படியே ஆகாயத்தில் செல்பினான். விசுவாமித்திரருடைய தவ வலிமையை அப்போது உலகம் கண்டது.

திரிசங்கு கவர்க்கத்தை அடைந் தான். உடனே இதிரன் பயர்த் தான். "சண்டாள சரீரத்துடன் எவன் இங்கே வருகிறான்? குருவி லிடம் சாயம் பெற்ற மூடனே, போ!" என்று சிபித் தன்னிடம் டான். கவர்க்கத்திலிருந்து திரிசங்கு கதறிக் கொண்டு தலை திழாக விழுந் தான். கீழே விழ. "ஐயோ, எங்கேக் காப்பாற்றுவீர்! காப்பாற்றுவீர்!" என்று திரிசங்கு கதறினான்.

இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த விசுவாமித்திரர் தம் தபாபவத்தைத் தேவர்கள் இப்படியா இகழ்கிறார்கள் என்று போபாவைச் கொண்டு, "நிம்! நிம்!" என்று சொல்லி அத்தனை லிஷிகளுக்கும் மீடையில் ஒரு புது சதுர் முகப் பிரிமானைப் போல் நொவித் தார். தலை திழாக விழுந்த திரிசங்கு, விசுவாமித்திரர் 'நிம்' என்றதும் நடு ஆகாயத்தில் ஒரு நட்சத்திரமாகப் பிர காசித்துக் கொண்டு அப்படியே திண் ணன். அந்தக் கணமே ஆகாயத்தில் திரிசங்கு திண் தென் திசையில் புதிய துவலம், புதிய சக்தி லிஷிகள் இன்னும் பவ நட்சத்திரங்களைக் கிருஷ்டித்து நிறைத்து விட்டார்.

"புது இதிரங்களும் உண்டாகி நிலை பெறச் செய்வோன். புதிய தேவர்களையும் உண்டாக்குவேன்" என்று சொல்லிச் சொன்னபடியே செய்ய ஆயத்தமானார்.

"இது என்ன! விபரீதமான முடியும் போகிறார்களிறதே!" என்று எண்ணித் தேவர்களும், லிஷிகளும் விசுவாமித் திரரிடம் வந்தார்கள்.

விசுவாமித்திரரிடம் நலமாகப் பேசி, "இருக்க காரியம் வேண்டாம். திரிசங்கு முதலிய எல்லா நட்சத்திரங்களும் தாங்கள்திரிணயித்தபடியே சாகவதமாக இருக்கட்டும். தங்கள்தலைய புகழுக்குக் குறைவு வேண்டாம். கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு எங்களைக் காப் பாற்ற வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்படி விசுவாமித் திரரை ஒருவாறு சமாதானப்படுத்திவிட் டுத் திரும்பினார்கள். அதுவரை விசுவா மித்திரர் செய்த தவம் இவ்வாறு செல வழித்து போய் விட்டது. (தொடரும்)

திரு. எ. ஜோதிப்பிரகாசம்
திரு. எ. எம். சேனாபதி

இருவரவர்களே பார்த்ததொரு விவரம்
கோவில் என்னதிக் தேருமில் ஒரு வீடு, காற்
துப் புகாயல்களில் அந்த ஊராவிக் துலிகள்
உட்கு மனத்திலிருக்கின்றன. விவரம் அது
எப் பெருக்கி விவரங்களில் பெரியவர்களும்
ஆவனோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
அடுத்த வீட்டுப் பையன் 'அதற்குள்ளாகத்
உடம்புக்குக், அதுவா தாயாக உடல்
பயிற்சை...' என்று சொல்லி மடிக்கிறார்.
பரிட்சைக்கு!

"ஏன் அப்படியே படிப்பார்?"
"மெதுவாகவேயுள்ளது!"
"பரிட்சை விடக்கூட்டுமோர் அப்படியே
படி!"

கேள் ஆட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவர்களை
திரு. எ. எம். சேனாபதி பார்த்து.

அந்தப் பையனைப் பரிட்சைக்குப் படிக்க
விடாமல், காற்றுக்கும் கவனிப்பதாமல் அவ்
வளவு தூரம் அவர்கள் ஆவனோடு பார்த்துக்
கொண்டிருந்தது என்ன தெரியுமா? இருவர
வர்களே காண்பாரவர்களை விடப் ஆதரவில்
தடைபெற்ற கேரம் ஆட்டத்தால்!

கேரம் போட்டியில்போது விதிவா காற்று
விதிவதும் அது போட்டியில் காண்பு அரைத்து
விடுவார்! அதற்காகத்தான் திரை போட்டு
ஆடினார்கள்!

தமிழக அரசுப் போக்குவரத்து தோழி
புதுக்கோட்டை கோர்த்த வி. ஸாணர்
கேரம் ஆட்டத்தில் கிரிஸ்துவர்களில் கவன
வராகக் காண்பார்கள் குறிப்பில் தன்னை
கொண்டிருந்தார். அவரை விடத்து ஆடிவ
கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் கோர்த்த என்.
கெட்டி சிவகாமம் போட்டியிட்டார்.
இரண்டு ஆட்டங்கள் வெற்றி கோல்வி
யின்றி முடிந்தது. மூன்றாவது ஆட்டத்தை
ஸாணர் அபாராதி ஆடி கவனப்படுத்தினார்.
ஸாணர் ஆடி வருடங்களாக கேரம் ஆட்
டத்தில் கவந்து கொண்டிருக்கிறார். 1967ம்
வருஷ தமிழக சாம்பியன் ஓவர். கேரம்
இரண்டாவது ஆட்டத்தில் கெட்டியைப் போது
ராஜ்யம் வென்ற வடிவம் சாம்பியன்
அதாவதுதான், அதற்கானதான் வென்ற
துவர்களைப் போட்டினர்.

"தனக்கென திறர் இரு என். என்.
கிருஷ்ணம் தன்னை கேரம் ஆட்டம் ஆடுவாரு.
பல கோள் ஆட்டக்காரர்கள் இத்தியாவில்
பல பகுதிகளிலும் நடக்கும் போட்டிகளில்
கவந்து கொள்ள ஆறுதல் கவனம் உதவி
செய்தாரு. அவர் திறமையானவர் என். என்.
கே. திறவுக் கோப்பை வழங்கி வருகிறோம்!"
என்று பெருமையுடன் கூறினார் தமிழக கேரம்
கோர்டு கழகக் காரியதரிசி பங்காரு பாபு.

க க க

சென் ஆட்டம் உயர் பரிசுத்தி பெத்
தது. நெய்யோலில், காந்தோர், பிடுகெடிக்
திருவிருட்டி ஆலியோலெல்லாம் சென் ஆட்டத்
தில் திறனார்கள்.

சென் பிறந்தது ஆலியோலில், துலியோ
தான் தர்மனா ஆட அழகத்த கொக்கட்
டான் ஆட. துலக்கும் இதற்கும் உறுது
உண்டு என்று நாம் பெருமையுடையாம்.
ஆனால் இதற்குச் சில சதுனிகள் தோன்றி
மற்றுபுக் கூறலாம்!

கேரம் போட்டி முடிந்ததில் நடந்தது!

கேரம் போட்டி முடிந்ததில் நடந்தது!

சென் எந்த வார்த்தை பாரசீகத்தில்
அரசன் என்ற பெயரான அராவிலிருந்து வந்
தது. கிறித்து பிறப்பதற்கு முன் 4000
ஆண்டுகளுக்கு முன் மெஸ்பொடோமியாவில்
சென் ஆட்டம் பிரசித்தமாக விருந்திருக்கிறது.
பாரசீகத்தைப் படைபெடுத்த அராபியர்கள்
சென் ஆட்டத்தையும் கற்றுக் கொண்டு
செபெஜுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் பரப்பி
னார்கள். அமெரிக்காவுக்கு பெஞ்சமின்
பிராங்க்லின் இந்த ஆட்டத்தைக் கொண்டு
சென்சூர், குதக சென் உலகப் போட்டி
வண்டலில் 1881ம் ஆண்டு நடைபெற்றிரு
கிறது. பெங்களூருக்குச் சென்ற ஜார்ஜ்
லாக்டா நோயிலி 53 ஆட்டங்கள் ஆடி,
அதில் 54ல் வெற்றி பெற்ற, 10 ஆட்டங்கள்
வெற்றி நோக்கலின்றி முடிந்த ஓர் உலக
சிகரம். உதாரவிருக்கிறார்.

தேர்தல்பிரகாரம் உலோக விபராகி
கண்ணப்ப பிள்ளையின் குமாரசர், பிள்ளைரத்
துறையில் சி. ஈ. பட்டம் பெற்றவர். அப்பா
வைப் போலவே மகனும் இப்பொழுது
உலோக விபராரத் துறையில் ஈடுபட்
புருக்கிறார். "மாணவ சாம்பியனான தான்
பட்டம் பெறுவவரை சென்று காவம் சென்
துட்டத்தை திறத்தி ஈனத்திருந்தேன், இப்
பொழுது மறுபடியும் ஆட்ட தொடக்கி
விட்டேன்" என்று இரம்சிக்கிறார்.

செய்யப்பட்டு ஜில்லா அல்தரபாகத்திலுத்
தேர்த்து நேரடிப்பிரகாரத்துக்கு மண்ணா
கிட்டது. செய் ஆட்டத்தின் துவர் ஒத்தி
விடுவதாகும் மண்ணியின் கொபத்துக்கு உண்
னாகவில்லை. துவரது ஆட்டத் திறனையைப்
கண்டு துவரது மண்ணி புரிகப்படுகின்ற!

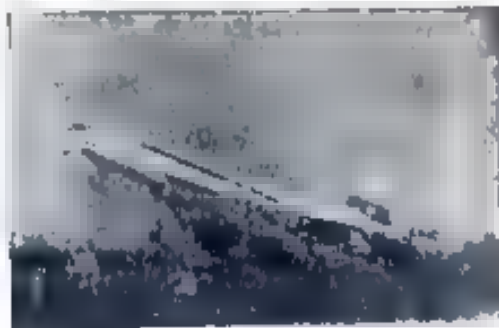
சென்னை சென்னை ஆட்டக்காரர்களுக்கு ஒரு யோகம், இத்தியம் எம்.பி.யுடன் வரிசையில் இரண்டாவது உதானம் பெறும் ஆரம் சென்னை இத்தியம் பாடலில் உத்யகிபு இலாகாவில் பணிபுர்த்துவிடும். இவ்வாறு தமிழக எம்.பி.யுடன் எம்.பி. சென்னை ஆட்டக்காரர்களுக்கும் பதிலில் அளிப்பதில் இவர்களுக்கு உதானம் சென்னை இவர்களுக்கு.

சென்னை சென்னை ஆட்டக்காரர்கள் ஆரம்
தலைமையில் இலங்கைக்கு ஏப்ரல் 21 தேதி
புறப்பட்டு சென்று ஏப்ரல் 21 தேதியை
டெஸ்ட் மான்ட் அறிவிக்கப்பட்டது.

இருவரிலும்கொண்டு காணும்பொழுதுடன் செல்வத்தையும் போட்டியிலும் வெற்றி பெற்றதற்காகத் திருப்பரிகடன் வழங்குவதற்காகக் காஞ்சிபுரத்தில் 'ஹரிபட்டி' என முடித்துக்கொண்டு ஓடோடி வந்தனர் ஏ. வி. எம். ராஜன் தம்பியினர். வந்த வேகத்தின்கேயே பேசியிரு ராஜன், "நாமாவது காத்திருக்கிறோமென்று ஆட்டம் எதுவித ஆய்வுக்குமிருள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு போனார். அதற்குமேன்? பழங்காலத்திலே இந்த ஆட்டத்தில் இருந்த மோகத்தினால் பரிபிட ராஜனாகவென பெருந்தவர்களுள் செந்தாரர்கள். இந்தத் திருப்பரிகட ராஜன் வரும் தவறியதில் திருமேனென்ன? — உன்மேனென!

புறவை கற்பித்த பாடம்

குறிப்பாக, வேகமாகப் பதங்கமாகிய போது விவரமாகக் கிழித்து ஏதாவதொரு இருத்தியதும் அது வாய்க்கினால் அதற்குச் செல்லும் இத்தகைய விவரங்கள் இல்லாமல் பரிசேலாநகர் கட்டத்தொடர இருந்து வந்திருந்தன. பதத்தில் நீக்கல் உள்ளபடி இத்தகைய ஒரு விவரமாக விரிவாகப் பேசினால் கூட ஏதாவது தவறுகள் வரக்கூடும். ஆதலால் 'முக்கனம்' கணனி புத்தகம், உத்தரோகத்தில் எழுதி இருக்கிறதாயினும்! வாய்க்கல் உயர்ப் செல்லப் பதங்கப்போது அம்முதல்தான் பிற்போது, பூமி மட்டத்தில் விவரங்கள் தெரிக் குப்போது அது எழுதப் போகவில்லையாம். ஒன்றிலும் வேகமாக விவரமும் விவரமாகவோ இத்தகைய அளவாய்வு அத்தகைய விவரமேயுடையது. இவ்வப் போதில் பதங்கமாகப் பதங்கப்போதும் இவ்வு இருக்குமியாதும் வாய்க்கியும்கூட, அத்தகைய அளவை இவ்விதமானது போதல் போதகக் கணனிபுத்தகம்.

இதற்குப் பரிந்துரைகள் வழித்த மட்டமானில்
என்பது இது.

URL: <http://www.elsevier.com/locate/ymbs>

கோத்ரெஜ் அளிக்கும் அழகுசாதன சோப் ந.1

அபரிமிதமான நுரைவளத்துடன்
ரோஜாமலர்களின் நறுமணத்தையும்
இணைத்துப் பாருங்கள் : அதுவே இதுவரை
தயாரிக்கப்படாத அளவுக்கு சொகுசமிக்க
சோப்.

(அந்தோணி அவர்கள் ஒரு கணம் தம் தாய்க்கு உதவி செய்து அவளை அழைக்கிறார்.)

வாரணம்: உ... அப்பாவிடம் மீது போடுபா! ம... இதை போடு! இந்த மிரட்டலுக்கும் பயத்தவன் தானே! ஜாக்கிரதை! போலீஸ்காரன் போலீஸ் உடுப்பை மாட்டும் போதே மனசைச் சுழற்றி வைக்கடுத்தான் மாட்டிக்கொண்.

அந்தோணி: எனக்கு நீ சரியான துரை தான்!

வாரணம்: அதனுமேதான் சொல்கிறேன்! எங்கிட்டே மோதிய பாரக்காதே! என்டா, கேள்வி கேட்பார் இவ்வளவுமே கேட்டிருக்கிற போதே?

(அவ்வாறு கூறும் காரணம் கேட்க அங்கு இருக்கிற அந்தோணி உணர்ச்சி வாய்விட்டுக்.)

அந்தோணி: வாரணம்! உன் உடுப்புக்கு மட்டுமில்லை! நீ சுழற்றி வைக்காதாகச் சொன்னியே, உன் மனசு... அதற்கும் மதிப்புக் கொடுத்துச் சொல்கிறேன்.... என்னைக் குடிக்காமல் தடுக்காதே! வேறு மாலும் தண்ணீர்க்கு, இவ்வளவு சின் பெரிய மனுஷங்களுக்குத் தருகிற மாடுதான் எனக்கும் ஒரு 'பர்மிட்' வாங்கிக் கொடுத்திரு.

வாரணம்: 'பர்மிட்'ஓ வாங்கியாகவது குடிக்க வேண்டிய அவசியம் என்னடா?

அந்தோணி: நான் மறுக்கத் தடைய... இவ்வளவுக்காக, என் இந்தக் காலமும், எந்நிலைமையும் சூயசத்திதக் காரணம் நான் வாழனுமென்பதற்குக்காக...

வாரணம்: இப்போ கருத்தி என்ன காரணம்? அதற்கு அந்த தானியமே ஒழுக்கம் படிப்பிருக்கிறது.

அந்தோணி: படிப்புத்தான் ஏதெனியே!

வாரணம்: நானும் உங்கடத்தான் அருகதவாக வளர்த்தேன்! எனக்கு மட்டும் எப்படியா படிப்பு ஏறித்து?

அந்தோணி (நாத் தழுதழுக்க): அருகதச் சிறுவனாக வளர்த்தாலும் நீ ரொம்ப அநீதிக் குடவாயிடா... ஏன், உனக்கு உன் அம்மா அப்பா யாருவன தெரியாதே! ஆனால் நான்? என்னைப் பெற்றவனைப் பற்றி நினைக்க என்னுடைய மனுஷகு வாய் குடிபாது வாரணம், என்னை உனக்கு எப்போதி கிருத்து தெரியும்?

வாரணம்: எட்டு வயசிலே இருக்கிற....

அந்தோணி: அதற்கு முந்தி? என் வளர்க்கை பிழைமையே கெம்பினது வாரணம்!

ஒரு காலத்திலே எங்கப்பன் இந்த வயசிலே ஒரு ரொடி, அவனுடைய கட்டளை உட்க அழகியை மனசைப் பறி கொடுத்தா ஓ! அப்பாவியே போன்றது.

அவர்களுக்கு நான் பிறந்த சமயம் எங்கப்பன் ஏதோ ஒரு குற்றத்துக்காக ரெயின் தண்டினை அனுபவிக்கிறது கெனியே அறிந்ததான், நிரந்தர தகவலு தாலும் காமனும், தன் பெண்டாட்டி குணமையும் கப்பாத் தனம் தன அமை

"போலீஸ் காரன் போலீஸ், உடுப்பை மாட்டும் போதே மனசைக் சுழற்றி வைக்கடுத்தான் மாட்டிக்கொண்..."

நினைவாழ்வு. அன்று அவர்களை இந்த ஊர் ஒற்றுக் கொள்ளியது. ஊர் அடியில் ஒதுக்கி வைக்கது மாஜி குற்றவாளி என்பதற்காக. என் நினைவிற்கு... லாரன்ஸ்... நான் அம்மான்னு அழுதுது கம்மி! பதிலுதான் அழுவேன்! அந்தப் பொல்லாத வறுமை எங்களை அன்று அனுதாபம் நித்திரவதை செய்தது. அப்போடு எதிரொலி.... நான் இறுங்குவிருத்தபோது நடந்ததே அந்தச் சம்பவம்! அது பயங்கரமானது, லாரன்ஸ்!

ஒரு நாள் நான் பரி வெறியிலே ஒரு தொட்டத்தில் ஈரம்புறம் திருட்டு போனேன். எழுந்திருந்தேன் சொந்த சொந்து ஆறக்கூடப் போயிருக்காது! என் பரிஷம் அப்படிப்பட்டதுதான். திருட்டுத்தனமா பறிச்ச மாம்பழத்தை மரத்து மேலேயே நினை ஆரம்பிக்கட்டேன். அப்போ அந்தத் தொட்டத்தோட கரவகாரை என்னைப் பார்த்து விட்டாய். 'இறங்குடா'ன்னு கத்தினேன். லாரன்ஸே சொன்னதோடு நிறுத்தாமல் கீழேயிருந்து குரங்கை ஈரட்டோடு மேலே கல்லாஸே அடிச்சான். அவன் எறிந்த கல் என்னைவிடப் பலமாயிருந்தது. என் நெற்றியிலே அது தாக்கியதும் நான் "அம்மா"ன்னு அவதிகிட்டே கீழே பொத்துன்னு கருண்டு விழுந்தேன்.

கண்ணைத் திறத்தப்போ என் கண் எதிரிலே என்னைப் பெற்றவன்.... வறுமை யிலே வாழ்வே கைத்தப்பான் மாஜி குற்ற வாளி..... மிகுமன கன்னிசை செஞ்சுக்கிட்டிருந்தான்.

காலிலே வெட்டரிவாளோடு நின்றுக், அவன் கைவாலே வெட்டுப்பட்டுப் பரி ஆடு போல் துடிக்கக்கிடந்தான் தொட்டக் காரன். அவனைப் பார்த்து என் அப்பன், "நீ அடிச்சதாமே அவன் நித்தியது என் ரத்தம்மா! என் ரத்தம்! பதிலுக்கு நீயும் ரத்தம் நித்தித்தாய் ஆகணும்"னு சொன்னான்! வெட்டு வெட்டு நொட்டி அடிக்கக் கூறு போட்டுட்டான்.

என்ரு நடந்த அந்தச் சம்பவம் என் மனலிலே அக்கா பதின்கடுத்து. நான் கண்டதைச் சில வகைமை பொருத்திய ஆண்டலன் சாட்டியா கொட்டியெழை சொன்மேன். சாட்டி நான், குற்றவாளி என்னைப் பெற்றவன்! நான் கொடுத்த வாக்ஞாலமே அனுதாபம் கொடுக்க குற்றத்தை ஊர்ஜிதம் பண்ணிடுச்சு.

படிப்பறிவில்கூற எங்கம்மா, நன் பதினாலுது கயரிலேயே லாழ்வு விதைந்த போன அப்பாவி.... நம் கழுத்திலே தொல்லை கவிழுக்காக - அளதக் கட்டினவன் கழுத்திலே கயிறு வதக் கூடாதே என்விருக்காகத் துடியாத் துடிக்கா!

காலிலே படிச்சவர்க்கு உபதிகைம் பண்ணினான். "அறுமொட்டுக்குப் போ! அப்போ நான் உன் பூஞ்சை திரும்பப் பண்ணுக் கிடைப்பான். இவ்வென்னு தூக்கிலே தொங்க வேண்டியதுதான்" என்று சொன்னான். ஏழே வயசு எனக்கு. என்னையும் கூட்டிக்கிட்டு அந்த ஹைமொர்ட்டு வரையுக்கே திருட்டு சயிலேறி வந்துட்டா. கோர்ட்டு வரையிலே

கூடி நித்திரை பிச்சைக் காரைக் போகிற வருகிற பெரிய மனுஷங்கட்கிடே ஐயா, தர்மனாசை, ஒரு காலத்து பிச்சை போடுங்கன்னு கெஞ்சின மாதிரி அங்கே நின்று தனக்கு மாங்குயல் பிச்சை கேட்டா. போத வர வக்கேசனின் கால்களைக் கட்டிக்கிட்டு, "ஐயா! என் புருஷனைக் காப்பாத்துங்க அய்யா"ன்னு கெஞ்சிப் புலம்பினா. அவ உயிர் மூச்சு அடங்காத வகைக்கும் அந்த ஓரே புலம்பும்தான். அப்படியே அபத்தியம் பிடிச்சுச் செத்தே போயிட்டா!

"மேகனா எழுந்தெழுந்து எழுந்த தெரிஞ்சவனை வேங்கு வைத்தான் போதுமா? அவன் வேங்குக்கு ஏன் உடைத்துக்கு மொல்லிங்கு போகத் தெரிய வேணும்?"

(வாரணஸ் கண்ணிவது துடைத்துக் கொண்டு.)

அப்தோணி: நீ ஏன் அப்போ! நானே அழுவேன்?

எங்கப்பன் தூக்கிலே தொங்கினான். நான் அருகையா ரொட்டியே அங்கிருச்சேன். ஆறுமுகமா அருகையானேன், அண்டக்கலம் சாயியார்தான் என்னை அப்தோணியா மாத்தி உங்கடையே வளர்த்தார்.

நீ படிச்சுட்டுக் கிளம்பிப் போயிட்டே. நான் படிப்பில்லாமே இங்கேயே அவர்கிட்டேயே தங்கிட்டேன், அட, சின்னப்புகளையிலேதான் கஷ்டப்பட்டுறே! பிறகாவது கஷ்டப்பட்டுது? அதுவும் இல்லையே!

என்னையும் மனுஷனுக்கீ காரணம் உங்கத் தானாப் போய் வாழ்ணும்னு பதிலெழு வையிலேயே எங்கு ஒரு பெண்ணைக் கண்பாணமும் செஞ்சு வைச்சாரு.

(விசத்தியடன் சிக்கிறான் அப்தோணி.)

நான் உடைத்திடுன ஒரு மனுஷனா வாழ் வது உடவுணுக்கே பொறுக்கலை. பெண்டாட்டி, எங்கட ஒரு கருமும் வாழ்த்துக்குச் சாட்சியா ஒரு பெண்ணைப் பெற்றுப் போட்டுட்டுச் செத்துப் போயிட்டா.

இப்போ சொக்து! என் பிறப்பையும், வளர்ச்சியையும் வைச்சு எக்ட போட்டுச் சொக்து! நான் இப்படி இருக்கிறதே, பெரிய சாசியில்லையா?

வாரணஸ்: கவனிப்பாடாதே. அப்தோணி! உன் மகன் மேரியாவது நல்லா படிச்ச உயர்வா வருவா.... உயர்ந்த மனிதன் ஓய் கொருத்தனும் தாழ்த்த இடத்திலேயிருந்து தானே தன் சொந்த முயற்சியானேயும் நேர்மைவாச உழைப்பாலேயும் கருவா விரக்கான்!

அப்தோணி: அதுதான் வாரணஸ் என் ஓரே ஆசை. "ஆண்டவனே! என்னைப் பெற்ற அப்பாளுலே குவிஞ்சு என் தலை, நான் பெற்ற மகனாலே நிமிர்ணும்" என் கிறதுதான் நான் நினை ஆண்டவனை வேண்டிக்கிற ஓரே ஒரு பிரார்த்தனை.... அதன் காக என்னையே அழிக்கக்கறேன்.... அட,

தென்னை மரமா நின்று ஓய் எத்தன் மரமா தெய்வகருவோன்.

வாரணஸ்: என்ன சொல்வதே?

அப்தோணி: என்னா வித்ததிலேயும் தென்னை அடுத்தவங்க டப்போ கத்துக்கே நியாகம் பண்ணுகிற தென்னை மரம், இருக்கிறபோது தனக்கே கூட நிழல் தந்துக்க முடியாது. எத்தன் மரம் இருந்தி வாபடே இவ்வளவுதான், தேயும்போது மணக்குமோ! நான் இந்த வகுக்கு உழைச்சா அந்த வாழ்த்தெல்லாம் என் மகன் வாழவைக்குமோ!

வாரணஸ்: நான் உன்னைடைய நவனையே பெரிசா மதிச்சுச் சொல்வதென். நீ மட்டும் குடிக்கிறதையும் இந்தக் கொப்பசையும் விட்டு விடுகிறதா வரக்குக் கொடு, நான் உன் மகனோடே எதிர்காலத்தை உன் ஆசையோடு நினைவேந்துகிறேன்.

அப்தோணி (மிகுக்கியுடன்): சரி, நீ என் விட்டுக்கு வா!

வாரணஸ்: நீ இனிமே குடிக்கமாட்டென்னு வாக்குக் கொடு..... வரேன்.

அப்தோணி: சரி, உங்ககாசு ஒத்துக்கறேன், இனிமே இன்னிக்குக் குடிக்கலை!

வாரணஸ்: இன்றைக்கு மட்டுமா?

அப்தோணி: தானியைப் பற்றி இன்னைக்கே எப்படிச் சலியப்பட முடியும்? போகலாமா.... (செத்துத் தங்கி விட்டு) அட.... நீ வரேன்னு முன்கூட்டியே தெரியாமப் போயிருச்சே!

வாரணஸ்: ஏன்?

அப்தோணி: வழக்கம் போல் என் மகன் உப்புக் கஞ்சியும், எழுவுந்தான் எடுத்துக் கையத்தில் வைச்சிருக்கப்போயது!

வாரணஸ்: அநிலை பாதி கொடு. அதுதான் எனக்கு வேணும்!

அப்தோணி: சபாஷ! இதான் என் வாரணஸ்! வா!

(இருவரும் கைமேல் கைமேலுனர். இரண்டடி எடுத்து வைத்ததும் அப்தோணி மயங்கிப் போனிருக்க.)

மேரி இந்த நேரத்திலே உன்னையும் என்னையும் பார்க்கதா மனச்சுப் போயிருவா!

வாரணஸ்: ஏன்?

அப்தோணி: என் பெண்ணு தூங்கி முழிக்கிறதாரு மூல்கை விட்டை விட்டுக் காலை யிலே இருட்டோடே கிளம்பினா. தான் திரும்பி விட்டுக்கு வருகிறப்போ அது தூங்காத நேரமாதான் இருக்கும். இவ்நைக்குத்தான் முதல் தடவையா நேரத் தொடே விடு திரும்பினேன்.

வாரணஸ்: சரி, வா!

(முட்டி அப்தோணியும் அவளது பாகம் நுண்புண இன்கம்பெக்ட் ஸான்ஸும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக்கொண்டே நங்கிள் நளர்.) (தெய்வமும்)

அவ்ளூர் அளிக்கும்
பருத்தித்துணிகளின்
அற்புத உலகம்

INTERPUB-4-TAM

Arvind

Arvind Mills Ltd. **ARVIND GROUP**

பளிச்சென்றிருப்பதையும், படைக்காததையும்,
பொருத்தவதையும், பிள்கட்ட செய்தவையும்
பிரமிக்காததும் படைத்த பருத்தி வகைகள்.
'கோஷ்டி டிஸ்க்', 'பஞ்சு பேர்ட்', 'கோகு', 'ரூபா'—
ஆகியவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
உடைகளுக்கு உகந்தவை, எட்டைகளுக்கும்
சிறந்தவை, உயிர்வாழ்வுப் பிரதானவை.

அம்புலகீட்டு அப்பால்..

கலாநாயகர்: 4வது பாகம்: விஜயா

3

அந்தப் புதிய மணிதான் சுதந்திரப் பெரியதாய் கொடுத்தேன்

மிரட்டம் பிரமாதமாக இருக்கிறதே, பரிசாகக் கொடுத்ததற்கு நான் ஏன் போகக் கூடாது!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

அந்தக் கிரகம் வெடிகளால் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கிறதே!

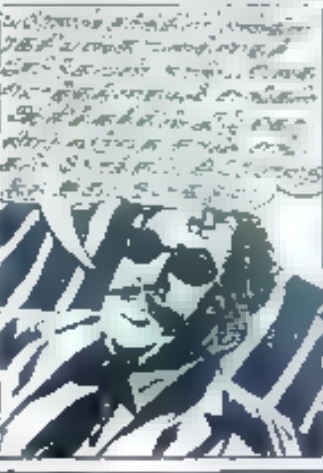
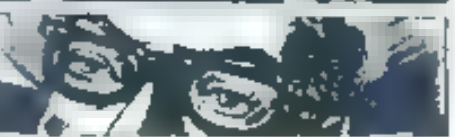
தேவதாஸ் திடீராக
புறம் போகவந்தான்.
கேவலம் இருக்கிற
மணி நேரம் தான்.
இந்த நேரம் தான்
தேவதாஸ் போக
வந்தான்.

தேவதாஸ் திடீராக புறம் போகவந்தான். கேவலம் இருக்கிற மணி நேரம் தான். இந்த நேரம் தான் தேவதாஸ் போகவந்தான்.

தேவதாஸ் திடீராக புறம் போகவந்தான். கேவலம் இருக்கிற மணி நேரம் தான். இந்த நேரம் தான் தேவதாஸ் போகவந்தான்.

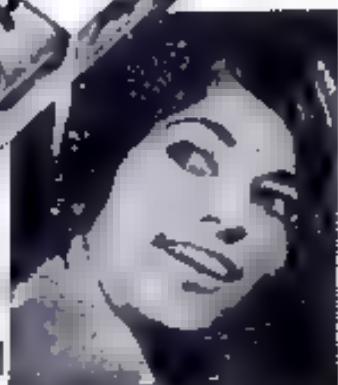
இப்பொழுது!

12 நாட்களில் வெண்மை பளிச்சிடும் பற்கள்!

சக்தி வாய்ந்த புதிய
செய்முறை.
பளிர்வெட்டே நாட்களில்
பற்களுக்கு அதி
வெண்மைப்படி
ஆரோக்கியத்தையும்
அளிக்கிறது.

நுகரமுடிவான பெர்ஸெடென்ட், ஒவ்வொரு
வகை பற்களிலிருந்தும் புகை, புதிய
செய்முறை, புதிய உணவு, புதிய சுவை
புகைகள், ஓய்வூதியம், கிணறு
உணவு, புதிய செய்முறைகளையும்
பெர்ஸெடென்ட் நுகர்வதால் குறிப்பி
யாகப் 12 நாட்களில் பற்களில்
வெண்மை உருவாகிறது. சக்தி வாய்ந்த
குறிப்பிடப்படாத, பற்களில் சிறந்த
வெண்மை உருவாகும் செய்முறை.

பெர்ஸெடென்ட் நுகர்வதால் பற்களில் புகை, புதிய
செய்முறை, புதிய உணவு, புதிய சுவை
புகைகள், ஓய்வூதியம், கிணறு
உணவு, புதிய செய்முறைகளையும்
பெர்ஸெடென்ட் நுகர்வதால் குறிப்பி
யாகப் 12 நாட்களில் பற்களில்
வெண்மை உருவாகிறது. சக்தி வாய்ந்த
குறிப்பிடப்படாத, பற்களில் சிறந்த
வெண்மை உருவாகும் செய்முறை.

புதிய செய்முறை புதிய உணவு புதிய சுவை

நுகர்வதால் பற்களில் வெண்மை உருவாகிறது.

811-1111, 8

திராசு விஜயாபீடு

சு. அழகிரிசாமி

கோவிலில் ஓர் அழகான சிலை இருக்கிறது; பூங்காவில் ஓர் அழகான மரம் இருக்கிறது. யாருக்குமே சொத்தறியாத பொதுச் சொத்துக்கள் தான். ஆறும் அந்தச் சிலையும் மரத்தையும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதை யாருமே சலிக்க மாட்டார்கள். சொத்தச் சொத்தைப் பாழாக்குவது போன்ற ஓர் ஆக்கிரம் வரும். தருக்கச் சக்தி யில்லாவிட்டால் தவற மாவது உண்டாகும்.

ரங்கராஜன் ஓர் அழகான விக்ரி கம்; ஓர் அழகான கற்பகத் தரு. அந்த விக்ரி கத்தையும் கற்பகத் தருவையும்

துஷ்பிரயோகம் செய்ய அவனுக்கே உரிமை கிடையாது என்பது போல் விஜயாவின் மனக்குத் தோன்றியது. உலகத்தில் ஒருவருவது நல்லவனாக இருக்க வேண்டும்; ஓர் அழகாவது கெடாமல் இருக்க வேண்டும்; ஒரு துணாவது பாழாகாமல் இருக்க வேண்டும். இப்படி செயல்பாடும் விஜயாவுக்கு ஆசையும் தனிப்பும் ஏற்பட்ட திரு அவனுடைய குடும்பப் பின்னணி மூல காரணமாக அமைந்திருந்தது.

ரங்கராஜன் முதன்முதலில் பார்த்தபோது அவனுடைய முகம் அவனுடைய கவனத்தை செயல்பாடும் ஈர்த்தது. அந்த அழகும், அந்த சாத்தமும் அவனிடம் ஒரு பக்தியையே உண்டாக்கின விட்டன. உடனே அவனுக்குத் தன் தமையனை நினைவுக்கு வந்தான். உலகத்தில் ஆணியத்தில் இப்படிப்பட்ட அபூர்வப் பிறவியையும் காண முடிவிறது. தமையனைப் போன்ற ஒரு ஜன்மத்தையும் பார்க்க முடிவிறதே என்று நினைத்தான். இருவரையும் பக்கம் பக்கமாக நிறுத்திப் பார்க்கும்போது ரங்கராஜன் ஒரு தெய்வப் பிறவியாகவும், தமையன் ஓர் அரசர்களுக்கும் காட்சியளித்தார்கள்.

தமையனின் தோற்றம், அவங்காரம், செரிசிய பார்வை, குணங்கள் முதலிய

வற்றை அடியோடு வெறுத்தீ விஜயா அந்த மாதிரியான குறைகளும், கோபங்களும் இல்லாத ஒரு மனிதாத்தமையைக் கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூட முடியாதவளாக மனம் சலித்துப் போயிருந்தான். கடைசியில் அரசடி விஜயகர் கோவில் கெருவுக்குக் குடி வந்து, ரங்கராஜனைப் பார்த்த போழுது பாலைவனத்தில் மழை பெய்த மாதிரி இருந்தது. அவன் உள்ளம் குளிர்த்தது. குளிர்த்ததோடு அங்கே பூஞ்செடிகளும் முளை விட்டுத் தளிர்ந்தன. இரண்டு மாத காலத்துக்குள் ஆய்காங்கே இரண்டொரு செடிகள் ஒன்றிரண்டாகப் பூத்தும் இருந்தன. இப்படித் தன்னை மாறுதலை ஏற்படுத்திய அவன் யாராக இருக்கட்டும்; தன்னை இனி ஏழு ஜன்மங்களுக்கும் திரும்பிப் பார்க்காமலிருக்கட்டும்; கவலியே இல்லை. அவன் இப்படியே அழகான, சாத்த சொருபியாக இருந்தால் போதும்!

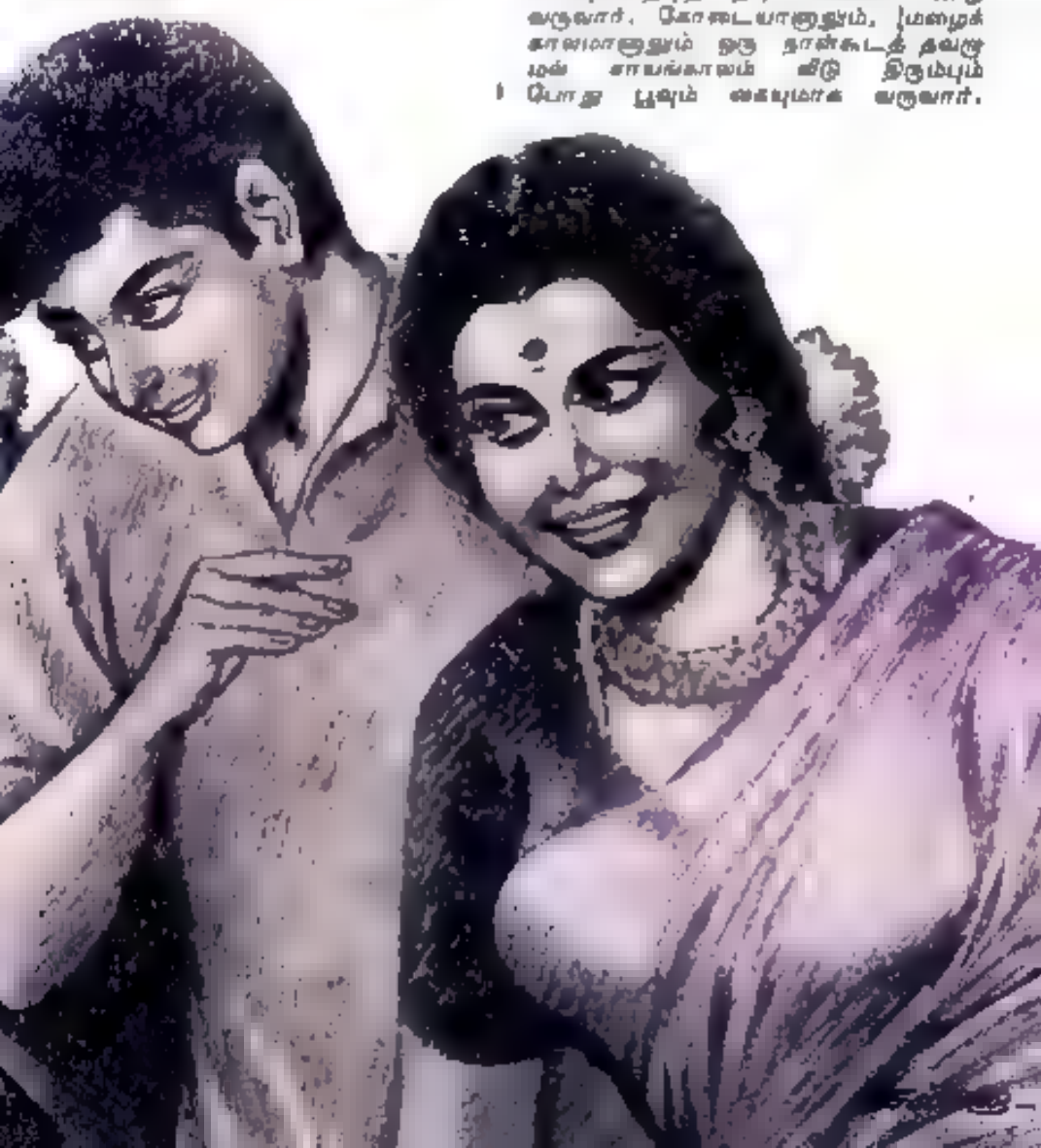
விஜயாவுக்கு ரங்கராஜனிடம் ஏற்பட்ட ஈகவர்க்கிற்கும் அக்கறைக்கும் இதுதான் எல்லை! இதைத் தாண்டிச் செல்ல அவனுக்கு அப்போது ஆசையும் இல்லை; துணியும் இல்லை.

அம்மாவைப் போல் ரங்கராஜன் அழகு பிம்பமாகப் பிறத்திருப்பதைப் பற்றி ஒரு தெய்வீகமான பொருமை யுடன் பெருமூச்செறிந்து கொண்டு கத்தியும் தங்கமும் கோவிலில் பேசிக் கொண்டார்கள். பெற்ற தாயாகும் உடன் பிறந்தவனும் அழகாக இருப்ப னதப் பற்றி இப்படி ஏந்த விட்டதும் சாதாரணமாகப் பேசிக் கொள்வ தில்லை. தங்கமும் கத்தியும் பேசிய தோடு பொருமைப்படவும் செய் தார்கள். பெருமிதமும் கொண் டார்கள். இங்கு அவர்கள் பேசிக் கொண்டது மிகு முதல் நடவையல்ல. பேசத் தெரிந்த நாளிலிருந்தே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

வடிக் கணக்கில் பழுவியும்கூட "அழகு" என்ற விஷயம் எல்லோ ருடைய கவனத்திலும் சதா இருந்து கொண்டிருந்தது. அவர்கள் மறந் தாதும், அக்கம் பக்கத்தாரும் உறவின ரும் ஜானகியம்மாளைவும் ரங்கராஜனை யும் பார்த்த போதெல்லாம் தங்களுக்குள் பேசிப் பேசி விவந்து கொண் டிருந்தது அழகை ரூபகப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

வயதாதி, உத்தியோக ஒய்வு பெற்ற பிறமுகூட. மனைவிக்ருப் பிரியத்தோடு செய்வும் உபசரணங்களைசெயல்வாம் தவற மல் செய்து கொண்டு வந்தார் நடராஜ மூதலியார். புதுவிதமான புதுமைகளையும் புதுவிதமான நகை களையும் தேடித் தேடி வாங்கிக்கொண்டு வருவார். கோடையானாலும், முழைக் காலமானாலும் ஒரு நான்குடத் தவற மல் சாயங்காலம் வீடு திரும்பும் போது பூவும் கைபுமாக வருவார்.

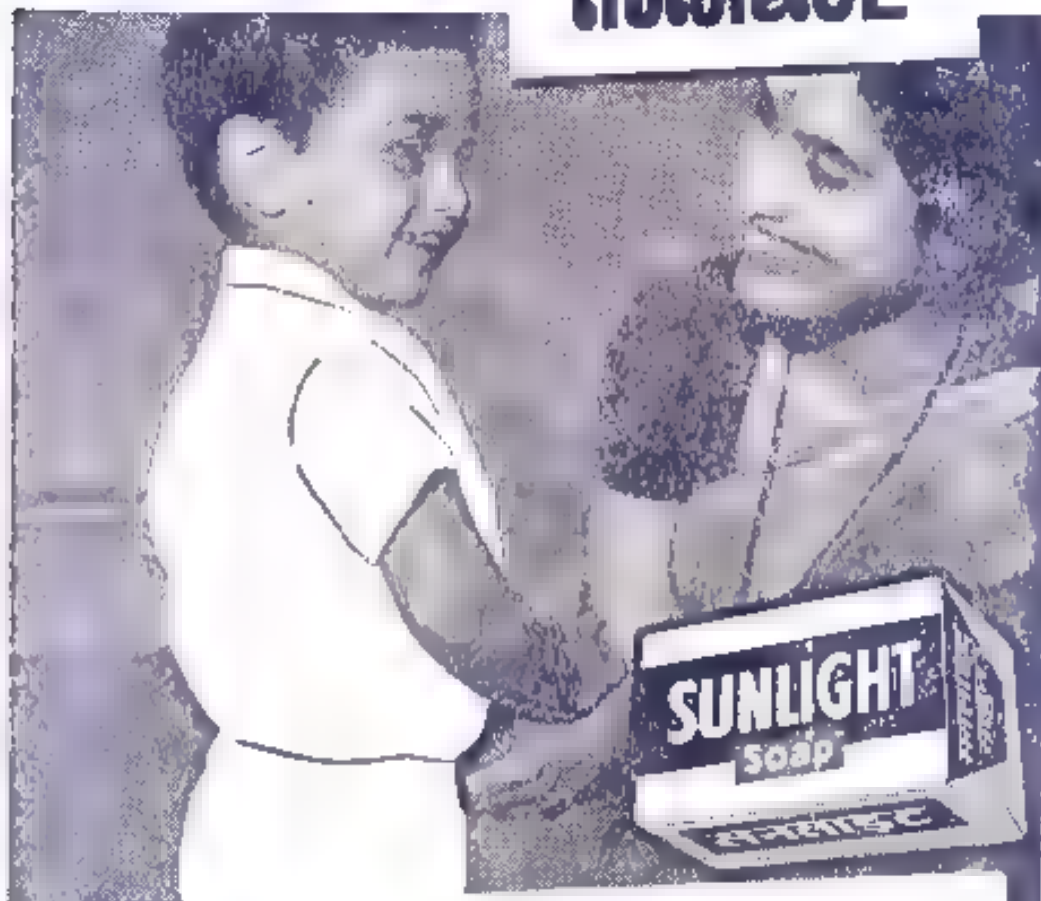

சலவைக்கு சலவை...

துணிகளுக்கு அதிக ஒளியூட்டுவது

ஸன்லைட்

ஸன்லைட் சோப்பினைச் சலவைசெய்து
பார்த்தீர்களானால் தெரியும் வெட்ட
வெளிச்சமான உண்மை! சலவைக்கு
சலவை உங்கள் துணிகளுக்கு அதிக ஒளி!

சிறிதே தேய்த்தாலும் செழுசெழுபெற்று
கொழிக்கும் நரை-தாப்மையெங்கெல்லுக்
கும் ஒளி பிரக்க. உங்கள் துணிகள்
அனைத்துக்கும் உரிவது ஸன்லைட்.

**உங்கள் அன்றாடத்துணிகளின்
சலவைக்குரியது ஸன்லைட்**

இப்படிச் சண்டையும் கருத்துமாகக் கவனித்து ஜானலியம்மாளின் அழகைப் பெணி வந்தபோது அவர் ஆண்டவன் தொக்கி ஒரு வரம் கேட்டார், ஜானலியம்மாள் கர்ப்பமாக இருந்த சமயம் அது. பிறக்கிற குழந்தை ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் அம்மானைப் போல் பிறக்க வேண்டும் என்று வரத்தைத் திவம் திவம் கேட்டார். அவருடைய அதிர்ஷ்டம், கேட்ட வரத்தை ஆண்டவன் கொடுத்து விட்டான். அவர் ஒரு கல்யாணத்துக்காக பூரீரங்கத்துக்குப் போய், ரங்க நாதனையும் சேவித்துவிட்டுத் திரும்பிய பத்து நாட்களுக்குள் மகன் பிறந்தான். திருவரங்கன் திருவருள் செய்து விட்டான் என்பதைப் பையன் முகத்தைப் பார்த்ததும் தெரிந்தது. ரங்க ராஜன் என்றே அவளுக்குப் பெயர் வைத்து விட்டார்.

குடும்பத்தில் இப்படி அழகைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருந்தது. வேறு வாழ்க்கைப் பிரச்சினை எதுவுமே இல்லாது, உத்தியோக வருமானம் நிறைவுடையது, கிராமத்தில் பிறரார்ஜித சொத்துப் நிலைய இருந்தது. அதுதான் தாம் சம்பாதிப்பதைப் போல் திருமடங்கு செலவழித்துக் கொண்டு இருந்த முடிந்தது. எனவே, அவருக்குச் சிந்தனை, கவனம், கவல, நன்வு எல்லாம் அழகைப் பற்றியாவாகவே அமைந்து விட்டன.

ரங்கராஜன் பிறப்பிலேயே அம்மானின் அழகைத் தேடிக் கொண்டு விட்டான். வயதாக வயதாக அவனுடைய ருணங்கனையும் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான். வருஷத்துக்கு வருஷம் மனத்தையும் பண்படுத்திக் கொண்டு வந்தான்.

அம்மாவுக்கு இல்லவளவு உயர்ந்த உள்ளம் எங்கிருந்து வந்தது என்று அவன் எத்தனையோ தடவை யோசித்துப் பார்த்திருக்கிறான். அவன் முகத்தில் கோபக் குதியை அவன் பரந்ததே இல்லையாது. சுருசொல்லியப் பேசியே அறிய மாட்டான். எனதப் பற்றியும் யாரைப் பற்றியும் அவன் இழிவாக ஒரு வார்த்தை சொன்னதே இல்லை. உலகத்தில் கேட்டது என்று ஒன்று இருக்க முடியும் என்பதைக்கடந்த மாதவன் மாதிரி இருந்தான். அவன் கபாவம் இப்படி அமைந்ததற்குக் காரணம் இதுவாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று அவன் முடிவு கட்டினான்: அவன் கன்னிப் பெண்ணாகி அப்பறம் திருமணம் ஆகுமவரையில் விட்டை விட்டு வேளையேருமல உள

ளேயே இருந்தவன். விடுதான் அவன் உலகம், அங்கே போகக்கூடிய பெண்மணிகள் எல்லாம், அந்த அழகின் சாந்தித்தியத்திலே தலைவணங்கி நிற்கத்தான் முடியுமே தவிர, ஊர் வம்பு பேசுவோ, ரசக் குறைவான சௌந்திகைச் சொல்வோ அவர்களுக்கு வாய் வராது. அம்மானின் முகவீதியில் பரவலமான, இனிமை தரும்பக் கூடிய, இதழும் கனிவும் நிறைந்த மொழிகூர்த்தான் அவர்களால் பேச முடியும். இந்த நிலையில் அம்மாவுக்குக் கொடுஞ் சொல் எப்படித் தெரியும்? கொடிய கபாவம்தான் எப்படி ஏற்பட முடியும்?

“எனக்கு அன்பு கொள்வதான் தெரியும்; மன்னிக்கத் தெரியாது” என்று ஒரு பெண்மணி சொல்லுள், அவள் காந்தியிடின் பழகியவள், ஆகிய ஷரிபி என்ற ஹிரோப்பிய மாது. அவளுடைய இந்தக் கவிதா வசனத்தை ரங்கராஜன் எப்போதோ வாசித்திருக்கிறான். அதை அடிக்கடி அம்மானின் கபாவத்தோடு பொருத்திப் பார்த்துக் கொண்டான். அம்மாவும் யாராவும் மன்னித்தவளல்ல. யாரிடத்திலும் அன்பு காட்டத்தான் இவளுக்குத் தெரியும். ஹிரோதியிடத்திலும் அன்பு காட்டும் குணத்தையிடப் பெரியது. விகாரங்களும் அருவரப்புகளும் தன் கண்ணாடிகே படாயல் செய்து கொண்டது. இந்த நிலையை அந்த ஹிரோப்பியப் பெண்மணி கற்பனை செய்திருப்பாளோ என்னவோ?

அந்தத் தெருவில் திரியும் அந்தப் பைத்தியக்காரன், அம்மானின் ருணங்களை பெல்லாய் எடுத்துக் காட்டும் உறைய கல்லைப் போல் இருந்தான். சொல்லுக்குத் தங்கைகளோடு போய் விட்டு வந்த மறுநாள் அந்தப் பைத்தியக்காரனின் வருஷையைத்தான் ரங்கராஜன் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு மாடியளையில் அமர்ந்திருந்தான். பைத்தியக்காரனின் பசியை அன்றும் தீர்க்க வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு, அவனைத் தங்கத்தூிகும் சுத்தரிக்கும் காட்ட வேண்டும் என்ற ஆசையும் இருந்ததால்தான் காலை விருந்தே அவன் வருகையை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்தவண்ணமாக இருந்தான்.

அந்த விருந்தாளி வரப் பதினொரு மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஊமை பேசுவது போல் ‘அம்மா’ என்று அவன் முதல குரல் கொடுத்ததும் ரங்கராஜன் கீழே இறங்கி வந்துவிட்ட

“கதிரேயனாத் தன் மரணம் என்று எவ்வாறு சொல்லிவிட்டு எப்பதனால் மரணம் பிட்டு வாய்மையே, இதே கதிரேயன் மரணம் உண்டாகி ஒரு நாள் அந்நிதம் கொடுத்து விட்டான். மரணம் பிட்டு மரணம் கொடுத்துக் காத்திருக்கிறேன்.”

டான், உங்களை போல், “அம்மா! உன் விருந்தாளி வந்து விட்டான். இவ்விருந்தாளி என்னமோ வே... வேலை தூண்டு போலிக்கு - சாப்பிட்டுக்கட்டு நேரமில்லாமே!” என்று வேடிக்கையாகச் சொல்லுவான்.

அவன் யானைச் சொல்லிடுன் என் பது ஜானகியம்மாளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. “விருந்தாளி!” என்ற வார்த்தையை இதற்கு முன்பும் இரண்டு மூன்று முறை அவன் உபயோகித்திருக்கிறான். ஆனால் சுந்தரிக்கும் தங்கமக்கும் விஷயம் புரியவில்லை.

“எந்த விருந்தாளி வருந்திருக்கிறார் ராஜா? அவன் இவ்வளவு சொல்வியே, உன் சிப்பனா?” என்று கேட்டாள் சுந்தரி.

ரங்கராஜன் சிரித்தான். “விருந்தினர் தான்! ஆனால் இந்தச் சிறுநெல் தாண்டிக்குள்ளே வர மாட்டான். வாசலில்தான் நிற்பான். இவ்வே, அங்கேயே உட்கார்ந்து விடுவான். உன்னே அளிக் யாரும் அழைக்கவில்லை; அவனும் வந்ததில்லை!”

அவன் இவ்வளவு சொன்னது தங்கத்துக்குப் புரியவில்லை. ஏதோ தமாஷ் பண்ணுகிறான். போய்ப் பார்க்கலாமே என்று அவன் வாசலுக்கு ஓடி வந்தான். அங்கே அந்தப் பைத்தியக் காரனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அவனை அவன் கண்களில் வைத்துக் கொள்ளவே இல்லை. வேறு யாரேனும் வந்து மாடிக்குப் போயிருப்பார்களோ என்றும் நினைக்கத் தோன்றியது.

வாசலுக்கு வந்ததுபோல் மாடிக்கும் போய்ப் பார்க்கத் தைரியமில்லை, அதற்குள் ரங்கராஜனுமே அங்கே வந்து விட்டான்.

“விருந்தாளியைப் பார்த்தியா, தங்கம்?” என்று கேட்டான் அவன்.

“நீ என்ன சொல்வதே, ராஜா? விருந்தாளி ஒருத்தனையும் காணாமே! உம்...?”

“கண் மூன்றுவே உட்கார்ந்துண்டிருக்கான். எங்கே என்று கேட்கிறியே?”

“யார்? இவ்வளவு சொல்வதே?” என்று பைத்தியக்காரனைக் காட்டிக் கேட்டாள். “இவ்வளவு?” என்று அழுத்திக் கேட்ட போது அவனுடைய மீயப்பும், ஏளனமும், இகழ்ச்சியும் ஒருசேர வெளிப்பட்டன.

“இவ்வளவுதான், இவனுக்கென்ன? ஏன் ஒருமாதிரி முகத்தைக் கொண்டு?”

“அழகாயிருக்கு...!”

அவனுக்கு அங்கே நிதகவே பிடிக்க வில்லை. அவனுடைய ச தமர்ஷை ரசிக்கவும் முடிவாயில்லை.

இதற்குள் சுந்தரி வெந்தொடர ஜானகியம்மாள் ஒரு வாழைமீழைத் துண்டும், ஒரு பாத்நிரமும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து விட்டாள், வந்ததுமே, “என்னடாப்பா இவ்வளவு நேரம், இவ்விருந்து?” என்று கேட்டாள்.

அவ்வளவு நேரமும் ரங்கராஜனும் தங்கமும் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் முழங் காலைக் கட்டிக் கொண்டு குவிந்து கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தவன் தூக் கூறிவிருந்து விடுத்தவன் போல், தலைமறைச் சட்டென்று தூக்கித் திரும்பிப் பார்த்தான்.

வாசலில் உச்சரிப்பதுமே, “அம்மா! அம்மா!” என்று இரு முறை சொன்னான். திரும்பி உட்கார்ந்தான். ஜானகியம்மாள் இவ்வளவு அவள் மூன்றுத் வைத்து, “பிடிச் சிக்கோ, காத்து அடிச்சிக்கிட்டுப் போய்விடுமே!” என்றான், அவன் இவ்வளவு அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு அம்மாளின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் குவிந்து நிற்கும்போது, அவனுடைய கண்கள் அவனுடைய முகத்தை நோக்கியே தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன.

இவ்வளவு ஐந்தாறு இட்டிலிகளை வைத்து விட்டு, சட்டினியையும் அள்ளிப் போட்டான்.

“எல்லாத்தையும் சாப்பிட்டு... தூரப் போட்டுக் கூடாது. என்ன?”

அவன் குவிந்து சாப்பிட்டான்.

...விசேஷ வேலைக்கு வந்தீர்கள்
ஆனமப்பண்டிய ஒளே குந்தவர்!
மேலும் பித்தகாரும், உணர்வின் மானம் உடைய
மேலும் பித்தகாரும், உணர்வின் மானம் உடைய
மேலும் பித்தகாரும், உணர்வின் மானம் உடைய
மேலும் பித்தகாரும், உணர்வின் மானம் உடைய
மேலும் பித்தகாரும், உணர்வின் மானம் உடைய

சரிங்கள் - அளிப்பது சிறந்த பொருள்களை !

பொருள்கள்

தமிழகத்தின்
பெரிய நகரம்
சென்னை
பெரிய நகரம்

அதி பஞ்ச
சென்னை பெரிய நகரம்

தமிழகத்தின் பெரிய நகரம்
சென்னை பெரிய நகரம்
சென்னை பெரிய நகரம்

அதி பஞ்ச

சென்னை பெரிய நகரம்

சென்னை பெரிய நகரம்
சென்னை பெரிய நகரம்

சென்னை பெரிய நகரம்
சென்னை பெரிய நகரம்

சென்னை பெரிய நகரம்

சென்னை பெரிய நகரம்

சென்னை பெரிய நகரம்

அவன் இரண்டு இட்டிலிகளை எடுத்துச் சாப்பிடும் வரை அந்த அம்மாள் அங்கேயே நின்றாள். பிறகு உள்ளே போனாள். அவன் போவதைத் திரும்பிப் பார்த்த ஸ்பந்தியக்காரன் சாப்பிடுவதை நிறுத்தி இட்டிலியோடு இலைமயச் சுருட்டிக் குன்.

“ஏய்யோ, இருந்து சாப்பிடுன்” என்று ரங்கராஜன்.

அவன் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவே இல்லை. இன்னும் ஒரு நிமிஷம் தாமதித்தால், அத்தனை இட்டிலிகளையும் சாப்பிட்டு விட்டுத் தான் போக வேண்டும் என்று ரங்கராஜன் எங்கே சுட்டாயப்படுத்துவானோ என்று பயந்தவன் போய் வேகமாக இலைமயச் சுருட்டி எடுத்துக் கொண்டு திரும்பிப் பார்த்தால் நடைமயக் கட்டி விட்டான்.

அவன் நடந்து போவதைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார்கள் ரங்கராஜனும் தங்கமும். அப்புறம் அவன் இத்தப் பக்கம் திரும்பி, “தங்கம்! நம்மை லட்சியம் பண்ணாமல் போகிறான் பார்!” என்று சொன்னான்.

“இவனோட உனக்கு என்ன விவாசாட்டு? இவனை வைச்சிக்கிட்டு விருந்தாளி அது இதுன்னு ஏன், தமாஷ் பண்ணறே?”

“நான் ஒன்றும் தமாஷ் பண்ணலை. அவன் விருந்தாளியேதான். விட்டுக் குன்னே வராதது அவன் தப்பு.

மற்றப்படி ஒரு விருந்தாளிக்கு நடக்க வேண்டிய மரியாதை யெல்லாம் இங்கே நடக்குது. அம்மா ஒரு நாள் கூட அவனுக்கு எச்சில் சொறே, பழைய சாதமோ போட்டதில்லை. இவ்வளவுதான் ஒரு அளவு வைச்சக் கிடும் போட்டதில்லை. கடக்கடக் கொண்டு வந்து ஒரு இலை போட்டு உட்கார வச்சிதான் பரிமாறியிருக்கிற.... ஒவ்வொரு சமயம் அம்மா காரியமா விருந்தால் நான் சாதமோ பலகாரமோ கொண்டு வந்து போடுவேன். ஆனால் அவன் தொடலே மாட்டான். அப்புறம் அம்மா வந்து சொன்னால் சாப்பிடுவான். இப்படிப்பட்ட சித்தசுவாதனையில்லாத ஏழைக்குங்கூட நம்பிக்கையோடு தேடி வகுற மாநிரி வாழ்கிறாங்கனோ, அவங்கதான் தெய்வப் பிள்ளி. என்னிடத்திலே ஏதோ குறை யிருக்கு. அதனால்தான் என்னுடைய உபசாரத்தை இவன் உபசாரமா ஏத்துக்க மாட்டேன்றான். தங்கம்! இப்போ சொல்லு, அம்மாவும் நானும் ஒண்ணுமே முடியுமா? ஒண்ணுபோல இருக்கிறோமனு நீயும் சுத்தரியும் பேசினீங்களே!”

அப்புறம் அவன் பேசவில்லை. அவனும் ஒன்றும் சொல்லத் தெரியாமல் நின்றான்.

“வா, போகலாம்” என்று அவளை அவன் உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்.

அத்தியாயம் 5

புதன்மீழை வருவதாகச் சொல்லி விட்டுச் சாத்தாருக்குத் திரும்பிய அருஞ்சல முதலியார், புதன்மீழைமேல் வந்து விட்டார். அவர் சொன்ன சொல் தவறுதவர் என்பதற்கு இந்த ஒரு சிறு விஷயத்தைக்கூடச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். எதையும் வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்று பேசக்கூடியவர். கிராமத்து நிலக்கவான்தாராக இருந்த வரையில் இப்படிப் பேசியது சரி. விவாபாரியான பிறகாவது பேசில் நெளியு களிய இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கருதியது கிடையாது. சாத்தாருக்கு வந்து விவாபாரத் துறையில் இறக்கி இருபது வருஷங்களாகியும்கூட, பழைய கிராமப் பண்பை அவர் விடவே இல்லை. காலுக்குள் அவருக்கு “ஒரு சொல் முதலியார்” என்றே பெயர். அவரிடத்தில் பயப்படத்தக்க ஓர் அம்சம் - அந்த ஒரே அம்சம்தான் இருந்தது. அதாவது, ரகசியத்தை அவரிடம் தப்பித் தவறச்

சொல்லி விடக் கூடாது. அடுத்த நிமிஷமே அதை வெளியே சொல்லி விடுவார். அதனால் எவன் எவன் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவருக்குக் கவலையில்லை. “யோம்! மூடி மறைக்கிற வழக்கம் நம்மிடம் கிடையாது. எதையும் விட்டுச் சொல்லுவேன்; உடைச்சப் பேசுவேன்” என்பார். “நீங்க உடைக்கிற உடையிலே, நாலஞ்சு தலை நொறுங்கிப் போயிடும் போகிறாங்கோ!” என்று சொன்னால், “போகட்டும். போகட்டுமென்னேன். அப்படித் தலைக்கு ஆபத்து வராப்பலே ஒரு காரியத்தை ஏன் செய்யணும்னு கேட்டேன்” என்று உற்சாகமாகப் பேசுவார்.

தடராறு முதலியாருக்கு அருஞ்சல முதலியாரின் சேவை ஒரு நிரந்தரத் தேவைவாக இருந்தது. தம் சொந்த விஷயங்களிலும் அவரைத் தலையிடச் செய்தால் தான் சொக்கட்டான் காய்கள் நகரும் என்று பெரிய

முதலியாருக்குத் தெரியும். கிராமத் தில் இருந்த தம் பங்கு நிலங்களை மேற்பார்ப்பது, சாகுபடி செய்வது, குத்தகைக்கு விடுவது, வசூல் செய்வது போன்ற எல்லாக் காரியங்களையும் தம்பியின் பொறுப்பிலேயே அவர் விட்டிருந்தார். அது மட்டுமல்ல, கத்த ரிக்கு மாப்பிள்ளை பார்த்தது, பெரி யது, கல்யாணத்தை முடித்தது - இந்தக் காரியங்களைச் செய்தவரும் அருணாசல முதலியார்தான். அப்பதம் ரங்கராஜனுக்கு ஒவ்வொரு இடத்தி லிருந்தும் கிராமக்கி வந்த போது, அங்கே சம்பந்தம் பண்ணவாமா கூடாதா என்பதைத் தீர விசாரித்துப் பைசல் பண்ணியவரும் அவர்தான். தமையனாரின் குடும்பப் பொறுப்புக் காரியத்தையும் திறைவேற்றிக்கொண்டு வந்த 'ஒரு சொல் முதலியார்' அன்று ஒரு புது யோசனையோடு மதுரைக்கு வந்தார்.

விபாபாரக் காரியங்களையெல்லாம் கவனித்து முடித்து விட்டுத் தமைய னின் விட்டுக்கு வந்தார். இரவு அங் கேயே தங்குவது என்ற உத்தேசத் துடனும் வந்தார்.

சாப்பிட்ட பிறகு அவரும் பெரிய முதலியாரும் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ரங்கராஜனையும் அழைத்துப் பக்கத்தில் உட்கார்த்தி வைத்துக் கொண்டார்.

"அண்ணே, ஒரு யோசனை" என்று ஆரம்பித்தார் முதலியார்.

"உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கோ, இங்கியோ? முந்தி ஒரு சமயம் சொன்னீங்க, 'இலியே மதுரைதான் தங்கு ணர். எல்லாதையும் மது ரைக்கு ஒதுக்கிக் கொண்டாந்துற வேண்டியதுதான்'னு பேச்சோடு பேச் சார் சொன்னீங்க. நான் அதை மனசிலே ஒரு மூலையிலே போட்டு வசீ திருந்தேன். இப்போ ஒரு நல்ல சான்ஸ் வாரப்பலே இருக்கு. வாரப்பலே என்ன; வந்தாச்சின்னே வச்சிக்க வேண்டியது தான். நம்ப ஊரிலே பெருமான் பிள்ளை மகன் சுப்பப்பா இருந்தானில்லே..."

"சுப்பப்பாவா?" என்று கேட்டார் நடராஜ முதலியார்.

"ஆமா, அந்தச் சூட்டைத் தலைப் பயல்? கத்திரிக்காப் பக்குக் கூடும் தலை யும் மொகாச்சாப்பலே ஒரு ருள்ளப் பயல் விகக்கு விகக்குன்னு நடத்துக் கிட்டிருந்தானே.... உங்களுக்கு ஞாப கம் இருக்காது. அவன் சின்னப் பயலா இருக்கிறப்போ பார்த்திருப் பீங்க. அவனும் இருபது இருபத்திரண்டு

வயசிலே பெருக்குக்குப் போறேன்னு போயிட்டான். இப்போ ஊருக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறான் - பொஞ்சாதி பிள்ளையோட. அவ போட்டிருக்கிற தகையே தாப்பதாயிரத்துக்கு இருக்கும் போலே இருக்கு !...."

"தாப்பதாயிரமா?" என்று புருவங் களை மேலே தூக்கினார் பெரிய முதலியார்.

"ஆமான்னு சொல்றேனே, இது போக ரொக்கம் வேறே ஒரு வட்சத் துக்கு இருக்குமாம்...."

"கதை மாநிரி இருக்கு !"

"கதைதான் ! ஆனா, நான் தங்கா விசாரிக்கக்கிட்டு வந்து சொல்றேன். அவன் காடு கரையை வாரங்கிப் போட்டுடனும்னு அங்குலிக்கிட்டிருக் கிறான். ஒரு தான் காத்தாருக்கே வந்து என்னைக் கேட்டான், 'ஊரிலே நிலத்தைப் போட்டுட்டு டவுனுக்கு வந்துட்டீங்கனே, அதைக் கவனிக்கிற துக்கு உங்கனாலே முடியுமா? நீங்க ளாவது முக்காய்வாரியை வித்துக் காசாகிட்டீங்க. உங்க அண்ணாச்சி தீரமேல்மல்லம் அப்படியேயதானே பிட்டு, என்ன செய்யலாம்னு யோசனை பண்ணி விருக்கிங்க'ன்னு கேட்டான். காட் டைக் கட்டி, மலைமலக் கட்டிப் பேசிப் பீட்டுக் கடைவியிலே 'எனக்குக் குறித் துடுங்கனேன். நீங்க ஞாயமார் சொல்ற வெலைமலத் திரேன்'னு சொன் ணன். 'இருடா, அண்ணாச்சியைக் கேட்டுச் சொல்றேன்'னு சொல்லி அவனை அனுப்பிச்சேன். 'பயல் ஒன் ணுக்கு ஒண்ணைரயாக்கட வெலை குடுப்பாலும், கழுதை உடம்பிலே வெலீக் படாமே பெருங்கு சிங்கப் பூரிலே சம்பாரச்ச் பணம். தாராள மாக் செலவழிக்கப் புழநின் னை. பணத்தோட அருமை தெரியுமா பயலுக்கு? கொஞ்ச நாட்கள் இங்கே இருத்தால் தெரியும். அது எப்படியும் போகுது. நீங்க என்ன சொல்றீங்க?"

நடராஜ முதலியார் கொஞ்சம் யோசித்தார். தன்னைக் குறித்து கொண்டு, "எப்பவோ சொன்னேன் - ஒரு பேச்சுக்கு நீ ரொம்பக் கிட்டக் கொண்டாத்துட்டே! உம்?... சரி, யோசிப்போம். எல்லாஊரையும், கேளு" என்ற சொல்லி விட்டுச் சமீக்கொரு யோடு ரங்கராஜனையும் ஒரு தடவை திரும்பிப் பார்த்தார்.

"எல்லாஊரையும்" என்னால் ரங்க ராஜ னைத்தான் குறிக்கும் என்று அருணாசல முதலியாருக்கும் திசை நான் அனுப வத்தில் தெரியும். (சேருகும்)

சேத் தெரியுமா...

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									

?

1968-ம் தலைநிறத்த செய்திகளில் எவ்வளவு உங்கள் ஞாபகத்தில் திற்றினதன் ? இதோ, 1968ல் பரபரப்பூட்டிய சூப்பது செய்திகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் கோடிட்ட இடங்களில் விட்டுப் போன வாசித்ததைகளை வாசிக்கிறமமாகப் பக்கத்தில் உள்ள கட்டத்தில் காவி இடங்களில் திரப்பங்கள் பார்த்தலாம்! இதோடு மட்டுமல்ல: கட்டங்களைச் சரிவாக திரப்பினால், தடுக்க கட்டத்தில் மேலிருந்து கீழாக 1968 ல் உலகத்தையே அதிசயிக்க வைத்த பெரும் செய்கி ஒன்று கிடைக்கும்! எங்கே முயற்சி செய்யுங்கள், பார்த்தலாம். உங்களுக்கு உதவியாகத் தேதிகள் கட்டக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(அக. 23ல் பக்கம் புரட்டவும்)

செய்தியின் உதரப்பகுதியில் கொள்ளப்பட்ட ஒரு பெண்ணைத் தன்னைக்கொண்ட. .... அப்படி அந்தக் கிராமத்தை வந்தது. (செய். 19) 1. அமெரிக்க ஐக்கியத் தேசியம் அமெரிக்காவின் 75வது ..... கட்டப்பட்டது. (செய். 5) 2. உத்திய அரசாங்கம் அறிவிக்கல் ஒரு தான் அளித்தது. (செய். 19) 4. திரிபுர முதலமைச்சர் திரு. .... அங்கு செய்து கொடுத்தார் அதுமேல் சிறை அளிக்கப்பட்டது. (செய். 16) 5. .... தாமிர வேலு அவர்கள் மெய்யாக, உட்கொண்டனர் கையாண்டது. (செய். 23) 6. .... கிடைத்தது. (செய். 23) 7. திருமதி ஸ்ரீமதி சென்னை மீதும் சென்னை வந்ததன் திரு. அரிசனங்கள் ..... முறையிலான பணத்தார். (அக. 20) 8. சென்னை ..... தேசியத் திரு. அ. க. கட்டினார் சென்றது. (அக. 20) 9. திருவெங்குளம் திருவாரூர் திரு. மார்ட்டின் ..... கட்டிக் கொண்டார். (செய். 23) 10. மருதன் காளையன் விஜயன் திரு. .... கிடைத்தது சென்றது. (செய். 23) 11. கோனத்தில் கிடைத்தார் கிடைத்தார். .... பெயரில் திருவெங்குளம் தாக்கினார். (செய். 24) 12. அகம் இத்தியை ..... கட்டிக் கொண்டார் திரு. திருவாரூர் கட்டினார் மருதன் கட்டினார் திருவெங்குளம். (செய். 21) 13. உட்கொண்டது ..... திருத்த முறையாக ..... கட்டினார். (அக. 2) 14. ஒளிமயம் திருவாரூர் திருவெங்குளம் ..... திருவெங்குளம். (அக. 24) 15. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் திருவெங்குளம் ..... கட்டினார் திருவெங்குளம். (செய். 22) 16. சென்னை கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 2) 17. 'உட்கொண்டது' திரு. .... திருவெங்குளம். .... கட்டினார். (செய். 2)	18. உத்தியைத் திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 19. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 20. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 21. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 22. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 23. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 24. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 25. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 26. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 27. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 28. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 29. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23) 30. திருவெங்குளம் கட்டினார் கட்டினார் ..... கட்டினார். (செய். 23)

தயாரிப்பு: கே. மார்ட்டின்

இன்ப உளற்றினில் நனைந்த துண்டோ ?

ஃபண்டா ஆரஞ்சு
சுவை இனிதே...
பருகிடவே
எடுக்காதோ தூகம்!
ஃபண்டா, கோகா-கோலா
கம்பெனியின் தயாரிப்பு

CMCP-2-153 TAM

தொழில்நுட்ப இலி செஷனும் பணி

[illegible][illegible]

நம்முடைய குறையைத் தவிர்த்துக் கொடுப்பதில் தாமதமாகாததுடன், அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு உத்தரவு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று விடுத்திருக்கிறோம். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருளில் வினா எழுப்புகிறேன்.

சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்த காதலியுடன் ஆதாரங்கள் விசாரணைக்குள்ளாகிய கட்டிடத்தில் இத்தகையவற்றை நேரடியாகப் பார்த்தேன்.

ಗೊಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ, "ಪ್ರಜ್ಞಾಪನ"

மே முதல் தேதியை தொழிலாளர் தினம் எனக் கொண்ட பாரதியோர்ப்பலவர் இது குறித்து நடப்புச் செய்தலை விழா வாகக் கொண்டாடப்படுவதாகவும் தாம் அறிவோம். ஆனால் மே முதல் தேதி விடுமுறை என்பது அமெரிக்காவிலுள்ள ஆரம்பத்திலே நோன்றித்து என்பது உண்மையானதாகும். பட்டி வளி தெர்ப்பதற்கு மேல் மேக் கொண்டு கொண்டுவரலுக்கு அமெரிக்கத் தொழிலாளிகள் போராடவும் தீவிரத்தி் செய்திருப்பதே தவிர மே முதல் தேதி இதுவே குடியானிலும் தொழிலாளர் தின மாக ஏற்றுபட்ட பிறகு அமெரிக்காவில் தேதி மாற்றப்பட்டது. இப்போது அமெரிக்காவில் தொழிலாளர் தினம் கொண்டாடப் படுகிறது. தொழிலாளர்கள் வந்து முதல்முதலில் நோன்றி துடிக்க அமெரிக்காவிலேதான்.

[illegible]

• நம் சொந்தமொழியில் பெரிதும் பேசுவதற்கு உரிமை.

மே தனம் தோன்றியது எங்கே?

சமீபத்தில் இந்திராகாந்தி
உருவகப்படுத்திய இந்தியாவுக்கு
விமலா திரிபத்தின் ஒரு
வயதான மணிதர் அமைதியை
வந்து "தான் வேண்டிய ஒர்
அபிவிருத்திப் போட்டியைத்
தேன். உருவாக்கிவிட்டது
சுதந்திரப் பதின் இம்
தேசம்" என்று பேசினார்.

ஆதர் அப்மிகேஷன்
போட்ட வேலை - மேற்கு
வங்காள கவர்னர் பதவி

- *de la Colonne*

பாதிசீரணி மிக வெற்றிடமாக இருப்பது உட்கருவியை ஒன்று "காசு மிதித் தி விளக்க" என்று பகுத்தினை கருத்துகள் எழுதினது மருங்கு 1973-ம் ஆண்டு என்று சொல்லும். அந்த நூலுக்கு "காசு மிதித் தி விளக்க" என்ற பெயர் இடப்பட்டிருந்தது. அது பல பெயர்களை மேலும் மேலும் திரும்பி, அதுவரையில் ஒன்று "பா பா மூலக் கிளி".

- மது, சா. சா. துறைமுகம் 2019-20

— ۱۰۰ —

ஸ்ரீ விசாலம் சிட்டி பண்டு லிமிடெட்

உயர்விலை விற்பனை

(Estd. : 6-1-1947)

பதிவு செய்யப்பட்ட அனுபவம்;

திருச்செவ்வேலி-6 (போன் : 274

மத்திய அனுபவமற்ற, முதலீடுகள் பெற்றுக்கொள்ளுமிடமும்;
36-3, மயங்குட் கோடு (சுப்பென்சர் & சுப்பென்சர் எதிரில்)
சென்னை-2 (போன் : 84244

புதிய கிளையுள் செயல்படுத்தும்

தனிக்கணக்குப்பட்டு 31-3-1968ல் அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 5 லட்சம்
மொத்த ஆஸ்திகம் 2.00 கோடி. சட்டக் கருபடுத்திய தொகை ரூ. 4.12 கோடி
செலுத்தப்பட்ட மூலதனமும் ரிசர்வும் 1.88 லட்சம்

சுயசந்தா ரிசர்வு பங்கு, பங்கு அல்லாத நிதி சுப்பென்சர் டிபான்ட்மெண்ட்
29-10-66ல் வெளியிட்ட ரோட்டிங்கேஷன் DNBC 1/2D (3) 66/
பாகா 2 (i) (i)ன் சுப்பென்சர் (x)ன் படி.

காரண்டி செய்த வேண்டி வாங்கப்படுகிறது

பாண்டம்	மட்டி வீதம் ரூ. 500-க்கு ரூ. 5.00 வரை	ரூ. 1,000-க்கு மேல்
ஒரு வருடம்	8½% P. A.	9% P. A.
இரண்டு வருடம்	9% P. A.	9½% P. A.

6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டி செல்களை அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகளை
எங்கள் கமிட்டி கமிட்டியும் ரெகஸ்டரார் மாதந்திக் கொடுக்கலாம்.

தொழில் விபரம் பிரதி மாதம், மாதம் முழுமறை, தினசரி உள்ள ஏலம் சிட்டுகள் வட்டத்துதம், ரூ. 10,000 வரை மதிப்புள்ள ஏலம் சிட்டுகள் எங்கள் 27 ஆய்க்களிலும் பட்டத்தப்படுகின்றன.	அனுபவம் திரிவாகம் மாரேஜிங் டைரக்டர்: ஸ்ரீ AR. ராமசாமி, டைரக்டர்கள்: ஸ்ரீ M. A. M. கோவிந்தன் டைரக்டர் ஸ்ரீமதி RM. பெய்யம்மை ஆர். மத்திய அனுபவம் மாரேஜிங்: ஸ்ரீ K. A. ராம், பி. ஏ., பி. எல்.
--	---

கட்டித் மூன்று வருடங்களில் ஆதாயமும் புகளிடென்றும் :				வாரியாபுகள் 31-3-1968	
வருடம்	மாரேஜிங் பத்திரம் பாண்டம்	கோவிந்த பிங் பாண்டம்	புகளிட வீதம்	கோவிந்தப்பட்ட குதாயம் & புகளிட வீதம்	ரூ.
1966-67	51805-73	25179-72	11%	புகளிட புகளிட	ரூ. 9,62,878
1966-67	79889-61	37816-61	13%	கோவிந்தப்பட்ட புகளிட	ரூ. 1,78,058
1967-68	38485-68	25485-68	17%	கோவிந்த கோவிந்த	ரூ. 19,82,478
				தொழில் வட்டம்	ரூ. 1,16,081
				சட்டி இது போதைய வட்டம்	ரூ. 1,82,79,414
				மொத்தம்	ரூ. 1,52,84,589

புதிய M. ரூ. 25,000 மதிப்புள்ள சிட்டுகள் எங்கள் 12, கிளையுள் தெரு, திருச்சி (போன்:
4275)யிலும், 43, கிளையுள் தெரு, மாதவரூர், பெங்களூர்-1 (போன் 73555)யிலும் தடைபெறும்.
ஆயுட் செய்த பானாஸ் சிட்டுகள் வேண்டியவருக்கு அனுப்பப்படும்

K. A. ராம், பி. ஏ., பி. எல். AR. ராமசாமி
மத்திய அனுபவம் மாரேஜிங் அனுமதித்த தேதி: 7-4-69 மாரேஜிங் டைரக்டர்

சிவபூர்
தலை

ஐசு சகோதரர்கள்

முன்னொரு காலத்
தில் ஐசு சகோதரர்கள்
ஒரு பெட்டியில் வசித்
தார்கள். வானவிலின்
புதல்வர்கள் அவர்கள்.

சிலப்பு, ஆரஞ்சு,
மஞ்சள், பச்சை, நீலம்,
ஆழ்ந்த நீலம், வலயட்-
இளவ அலகலின்
பெயர்க்கள்.

ஒருநாள் அவர்கள்
தங்களுடைய இருண்ட,
விட்டிய இடத்த ஒரு
கிறல் வழியாக எட்டிப்

பார்த்தார்கள். ஆனால் என்னதான் பார்த்த
விலும், பார்ப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை!

"எவ்வளவு மந்தமாக இருக்கிறது. நாம்
ஏதாவது செய்வோம்!" என்று அவர்கள் கூச
விட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் பெட்டியி
லிருந்து வெளியே தாமதமாகத் தாவித் குதித்
தார்கள். ஆழ்ந்த நீலம் ஒரு விட்டிய படம்
வரைந்தான்.

"இது பிரியமானம் இல்லை" என்று அவன்
சகோதரர்கள் ஒரே குரலில் உத்திரங்கள்.
"உலகத்தில் இன்று ஆழ்ந்த நீல வர்ச
விடுகளை கிடைப்பது" என்றார்கள்.

சிலப்பு வேகமாகச் சில செவ்வகங்களை வரைந்
தான். அவற்றை அடுக்குவதற்கு அவர்கள்
அனைவரும் உதவி புரிந்தார்கள். சிலப்பு வீடு
மிகவும் நேரத்திலாக இருந்தது.

"ஆனால் ஏதோ ஒன்று இல்லை போலிருக்
கிறதே! அது என்ன?" என்று ஒருவர்
கேட்டான்.

"எனக்குத் தெரியும். கூரை இல்லை" என்று
பச்சை சொன்னான். அந்த விட்டுக்கு அறு
காள் கூரை ஒன்றை அவன் அமைத்தான்.

அது மிக மிகப் பச்சையாக இருந்தது.
அதனால் அவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்ட

டான். தோட்டத்தில் கொஞ்சம்
புகளும் மரங்களும் திட்டினான்.

புள் பருவம்காலத்தில், இனி
மைவரங்களும் காட்டி தந்தது.
ஆகவே சகோதரர்கள் அதன்
மேல் உட்கார்ந்துவிட்டுக்கொண்டு,
"அம்ம! எங்கே விளையாடுவது?"
என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.

"இதோ அதற்கு ஓர் இடம்"
என்று சோகலி, மஞ்சள் மணல்
தடம்மூங்குறு வரைந்தான்.

நீலம் கண்கடமற்ற காரைத்
அமைத்தான். அதிலே பிரகாச
மான குரிலை ஆரஞ்சு தொய்க
விட்டான்.

ஆழ்ந்த நீலம் மட்டுமே வகுத்தமாத் இருத்
தான். "நான் என்ன செய்ய முடியும்? நான்
எதற்கும் உபயோகம் இல்லாதவன்தானே!"
என்று அவன் மிம்மினான்.

"அது போட்டாய் என்ன!" என்று
அவன் சகோதரர்கள் யோசனை கூறினார்கள்.
"தங்களு!" என்று ஆழ்ந்த நீலம் உற்சாக
மாகச் சொல்லான்.

அவன் துண்டி எழுந்தான். ஆழ்ந்து கனத்த
புள் மிதத்தில் வளைந்து ஒன்ற நதி மூங்குறுத்
திட்டினான். இதுவரையில் கண்டிராத அளவு
மிகவும் நுட திறமையாக நதி அது.

வலயட் தயங்கிக்குத்தான் இதுவரை செய்
வதற்கு ஏதாவது அடிப்படையிலே, கடைசி
மாக அவன் கீழே உட்கார்ந்து அமர்ந்தான்.

அவ்வளவு கண்ணீர்த் துளிகள் மெய்மையாக
வான் புகழ் புல் மீது விழுந்தன. அவை
மண்ணைத் தொட்ட இடத்தில் எல்லாம்
அழகான வலயட் பூக்கள் மலர்ந்தன.
கிளர்ச் செடிகள் பூத்துக் குதாங்கின!

—ஒரு குழாய்க் கதை

விசுட்ர் வாழ்த்தியேல்

காலைப் புத்துணர்ச்சியை

மாலை வரை

நீடிக்கச்

செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்ததின் பாண்டஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்கை உடலில் துளிக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மயனிக்கலையில் நீடித்திருக்கும். விபர்மவைய விகாரையில் உறுஞ்சும் தன்மையுடைய பாண்டஸ் டிரீம்-ப்ளவர் டால்க் கடுங்கோடையில் கூட உங்களை இதமன உணர்ச்சி புடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்கச் செய்வும், உங்கள் உடலுத்தழுவி விற்கும் டிரீம்ப்ளவர் நறுமணம் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை மகிழ வைக்கும், எல்லா காலநிலைகளுக்கும் ஏற்றதாகையால் வருடம் பூரையும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிதர்த்து பாண்டஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க்!

பாண்டஸ்

டிரீம்ப்ளவர் டால்க்—

மென்மை மிக்க மகோன்னத டால்க்!

சீர்ப் பேரா-பாண்டஸ் இளகாற்பெய்ச்செட்டி
(வரைவதற்குப் பட்டிபாடாபுடல்
முகம், மிக துணிவாகப் பயன்படுத்தி)

P-6986

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

விதுவிது என்று நாடகங்கள் ஓடின. ஐயப்பதாவது நாடகமும் வந்தது. அந்தக் கோவாகளமாய்க் கொண்டாட... நினைத்தார்கள். விளம்பரமும் அழைப்புக்களும் பறந்தன. நாடகத்தையும் கவர்னர் தலைமை விதித்தார். மந்திரிகள் பேசினார்கள். விழா அமர்க்களமாய் நடந்தது.

இரவில் 'டிப்ளம்' முடிந்து நாங்கள் வீட்டுக்கு வரப்போது பதினேழு மணிமீறியிருந்தது. நாங்கள் ஒரு 'ஸெட்' முடிந்தது போல் ஸ்டேஜம். அக்காவும் வந்ததாயும் முடிந்தது போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

புறக்கடைத் தோப்பின் கூடிய போது, அமிர்தம் சிலையைப் பார்த்து. "ஏன்டி, நீ கவனிச்சவா?" என்றான்.

"என்னடி?"

"சாப்பாடு முடிந்ததும் எசந்தா எதிர்பார்த்த நாயுக்குள்சே நழுவினாதி?"

"தெரியும். நானும் பார்த்தேன்!"

"காரணம் தெரியுமா?"

"தெரியாது!"

"ரமேஷ் ஓரயா நின்று மென்சா நானை காட்டினார்."

"அப்போம்?"

"திருமதி வரும் போது வசத்தா பீடா போட்டுக் கொண்டு சிசிசுக் கொண்டே வத்தாள்! ரமேஷ் நான் அவளுக்கு எப்பெடிவா பீடா கொடுத்திருக்கிறேன்!"

"எல்லாருக்குத் 'நிக்' கொடுத்து."

"அதனால் என்ன?" என்றான் உஷா.

"அதனால் என்ன?... ஒ... ஓ... ஹ்யூமிக்ஸ்" என்று வெற்றிலை அடைத்த வாயால் பயம் லுள் அமிர்தம்.

பேச்சு நின்றது. ஒங்கொருவரும் ஒங்கொரு நினைவில் ஆழ்ந்தோம். உன்னமையில் அன்னைய நூடகத்தைப் பார்த்த போது கூட ரமேஷ் நடப்பது ஒரு அசேஷபாகத் தொன்றியது. "யாலா! உன் கண்கள் வீசம்

நாங்கள் நடிக்கக்

ஸ்பீக்கி-கல்கி

திரைப்படம்

ஸ்ரீவேணுகோபால்

போய் ஆந்தாது

திரைப்படம் பாக் பெற்ற

சிறந்த கிளப்பாது

அகிலியை என் மனசை ஒரு படகாய் மாற்றி மிதக்க விடுகிறேன்!" என்று சொல்லும் போது அவர் தடிக்கிரூர அம்மை உள்ளுற உணர்ந்து அதுபயிச்சிரூர என்று தொன்றியது. ஒரு கட்டத்தில் வசந்தாவை இழுத்து அவர் உறுதி மொழி கொடுத்த போது அவர் முகத்தில் தொன்றிய அவனும் அன்பும் பரிவும் அப்படியே, தடிப்பு என்றே சொல்ல முடியாது.

இரண்டு நாட்களால் வசந்தா தேய்வாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தான். தான் முழுதுக்கும் வசந்தாவிடம் சிரிப்பு எப்போதாவது கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. கொக்கியிடம் சிரிப்பு! வசந்தாவிடம் சிரிப்பு! தன்மீதுபாடு படுத்த சிரிப்பு! ஸ்ரீராமன் போனான். "தன்மீதுபாடு இருக்கே" என்று சொல்லிக் கிரிப்பு! எப்போட்டு வேளையில் வசந்தா வந்து திரும்பி வந்துள்ளாள். "என்கொட இந்தியை நாயி போகிறார்களே?" என்று சொல்லியவர்களைக் கிரிப்பு!

காலண்டரில் அடுத்த நாட்கள் தேதியைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்படி தான் பார்த்து, மூன்று நாள் பாக்கி, எட்டு நாள் பாக்கி என்று ஒய்வொரு நாளும் சொல்லிக் கொண்டே வருவான். "அய்யோ அக்கா! வசந்தா ஒப்புகிறேன். கேட்டுக்கொள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும் ஒப்பிக்க ஆரம்பிப்பான். "சொல்லி விடுவோ அங்கிலை எங்கிலை! பார்த்த எந்தப் பார்த்தவையே தான் மறக்கவில்லை! அந்தப் பார்த்தவையே மனமில்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஒரு நாட்களில் மார்பைப் பொறித்து விட்டது....."

சொல்லும்போதே அவன் வெறுமையைத் தொக்கிக் குறைத்து மேலிழந்து போவான்...

ஒரு நாள் இருட்டில் நேரத்தில் விடு திரிபுதரையிருந்தது. அங்கா எப்போது கோயிலுக்குப் போய் விட்டான். உணர்வுக்குள் குளிரியே ஒத்தினான். அயிர்தம் பாய்ச்சல் கற்றுக்கொள்ளப் போய் விட்டான். தந்தியை என்னே அங்கிலை வசந்தா! முன்னால் தேனும் பட்டினம் இளமுத்துமியுண்டை! அவன் காலும் வசந்தாவின் கொடிக்குள் கொண்டு வந்தான். சேலி காவலியை இரண்டு கற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிறிது நேரத்தில் விளக்கு விளக்காகவும், சேலி கொய்யப்பருத்திக் கொய்யப்பருத்தி ஆகவும் விளங்கியது. தொல்புரக் கல்லில் வசந்தா உட்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, மேலே அடிமேல் அடி வசந்தாவுப் போய்ப் பின்புறமாக அவன் கண்ணைச் சட்டிப்போது பொத்தினான். வசந்தா அவன் கண்ணை விடுகிறதான்.

"என் வசந்தா? ஏன் இப்படி....?" சிலிசில் வசந்தாவிடம் விட்டது. வசந்தா எதற்கோ கண்ணை விட்டிருக்கிறான்.

"ஒண்ணுமில்லையே!"

"கண்ணை! கண்ணை! கொண்டு, என் அழகுவிட்டிருக்கிறேன்!"

வசந்தா சிறிது நேரம் பேசவில்லை.

"பழசெய்யாமல் திரைக்கப் பார்த்தேன். அழகுமையா வந்தது."

இதற்குள் அயிர்தம் தந்தியாகவும் வந்து விட்டார்கள். எப்போதும் வசந்தாவைச் சுற்றி நின்று கொண்டார்கள்.

அயிர்தம் வசந்தாவைப் பார்த்தது. "ஒண்ணு கேட்பேன், கோலிச்செக் மாட்டியே!" என்று கேட்டான்.

"இல்லை!"

"சாவுக்காவம் பாய்ச்சல் விளையாடும் போதென்று முன்னாடி சவுரிகைத் தேட வேண்டி வந்தது. உன் சவுரிகை எடுத்துக்கொண்டது உன் பெட்டியைத் திறந்தேன்!"

"எடுத்துக்கொண்டதுதான்!"

"அதைச் சொல்ல வரவில்லை வசந்தா! உன்னை தெரியுமா போது எதெல்லாவோ நீ சொல்லித் துணி வைக்கிற அட்டைப் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தேன். உன்னை பார்த்தா ஒரு பட்டினம் புடைய கண்ணைப் பார்த்தது!"

உங்களைத் திரைக்காவலோடு நின்று. இப்போது நாங்கள் எல்லாவற்றும் நிச்சயமாகத் திரைக்காவலுடன் விட்டோம். உன் விளக்கு மங்கலாய் இருக்க வேண்டி வந்தது.

"அதைக்கூட அவர்தான். கால்க்கித் கொடுத்தது!"

"வாங்க! ரமேஷா?"

"ஆமாம்! தான் என்னடி செய்வேன்? வேண்டாம், வேண்டாம்! ரமேஷா! கேட்கவில்லை கொடுத்தது! உங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்! அக்காவுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது...."

விட்டுப் போகும், எங்கள் மனங்கள் "தாக்கம்" என்று அடித்துக் கொண்டன.

"அவர் என்னடி அப்பாவிச் செய்கிறார்?"

"தெரியா!"

"இந்த மாதிரி வைக்கக்கொடுத்திருக்கிறேன் கொடுத்திருக்கிறேன்!"

"எப்படி தான் செய்கிறேன்?"

"தான் சொல்லிவிடுமா?"

"துவியா, சேலி என் மனசை நீ புரிந்துக் கொள்!"

நாட்களின் ஒரே கொண்டிருந்தன. அழகமான கண்களையுடைய ஒரு நாட்களாக நூறு வருஷ ஒட்டித் திரிபாரிகள். அழகம் இல்லை நாட்களாக எழுதிவிடுவோம் என்று நினைக்கி விட்டார்கள். அடுத்த நாட்களில் கண்களில் இருக்கி விட்டார்கள்.

கண்கள் வென்று வேளையில் நடந்தன: ஒத்திருக்கிறது ஆரம்பித்து விட்டன. சில நாட்களில் எங்களுக்குச் சென்றி வர ஆரம்பித்தது: புது நாட்களில் ரமேஷ் கதா காவலாக நடக்கவில்லை என்று.

நாத்ததும், ஒத்திருக்கிறது வசந்தா கொண்டு விட்டு வந்த அக்கா விட்டால் வந்து வந்ததப் பட்டினம் கொண்டிருந்தான். "என்னை என்னை! கண்ணைத் தெரியவிடுவோ! மத்த அங்கிலையோடு இவர்களுக்கும் தூரம் கொண்டு விட்டாங்கோ! என்னவோ! ரமேஷுக்கு ஒரு வேல்கூடக் கொடுக்கவில்லை. புதுசா ஒருத் தனியப் பிடிக்கக் கதாநாயகனுப் போட்டிருக்கிறார்களே, அவர் கத்த மட்டும்! வசந்தா உட்கொண்டது" என்று.

வசந்தா கூட உதறாமல் மனமாய் இருந்தான். விட்டால் கவலைவென்று பேசவில்லை. பின்புறம் விளக்குக் கல்லில் இருந்து வெறு

தாங்க முடியாத
நோவா?

அதிகச் சக்தி வாய்ந்த
நிவாரண மாத்திரையான பல நிற

(88)

ஸால்ஜான்

உபயோகியுங்கள்

தலை நோவு • ஜலதோஷம் • உடல் நோவு
பல்வலி • தசைவலி • புளு

நினைவிருக்கட்டும் ஸால்ஜான் மட்டுமே
பல நிறம் கொண்ட நோவு நிவாரணி
சிறு எஸ். எஸ். தயாரிப்பு

சும

அடிக்கடி மூன்றததுப் பார்த்தான். பிறகு தெருவோடு அவனும் நடக்க ஆரம்பித்தான். நாங்கள் கசமுசுவென்று செலிக்கொண்டோம். வானம் வெளிறி விட்டது. வாகனம் துக்கம் காத்தவர் போல் நாங்கள் நின்றோம்.

சிறிது நேரத்தில் அக்கா வசந்தாவை ஒரு கையால் இழுத்துக் கொண்டு இரைந்து கத்தியவாறு வந்து கொண்டிருந்தாள். வசந்தா ஒரு கையால் மூகத்தை மூடி அழுது கொண்டிருந்தாள். சின்னத்தம்பி பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஐ! பிடிக்கவல்லியாம்! வேதே எங்கேனும் போய் வாழ்ந்துக்கொள்ளாம். எம்மாந் னைரி யம் பாரு! வேதே இடத்திலே ஒழங்கா வாழ விட்டிருவானுக் பாரு!" என்று இரைந்து கொண்டே விட்டாருக்குள் வசந்தாவை அக்கா இழுத்து வந்தாள்.

வாகனப்படிவில் அவளை நிற்க வைத்து, "ஏன்டி! என்னைப் பாரு! நான் உங்க அம்மா மாடிரி! இவங்களைப் பாரு! இவங்க உன் சகோதரிக மாடிரி! இங்கே இருக்கிற சொர்க்கம் வேறு எங்கேயட வரும்?" என்று கூறிலான். அவள் அப்படிச் சொன்னிக்கொண்டிருக்கும் போதே எங்கள் பார்வை தெருவுக்கு மறுபுறம் உள்ள இடையெலி வழியே அங்குள்ள மைதானத்தை நோக்கிச் சென்றது. அங்கே ரமேஷின் உருவம் தென்பட்டது. எங்களுக்குக் கரீர் என்றது.

அக்காவும் ஒரு திருப்பத்தில் பார்த்து விட்டாள். ஒருகணம் வாயடைத்து நின்றாள். ஒரு தரம் ரமேஷையும், ஒரு தரம் வசந்தாவையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். மூகம் சிவந்து கண்கள் பழுக்கக் காந்தன. வசந்தாவை உற்றுப் பார்த்து. "ஓகோ! ரெண்டு பேரும் சேர்ந்தா?" என்று கேட்டான். பிறகு சின்னத் தம்பியைப் பார்த்து,

"மேடப், அவளை விடுடா! அவள் போகட்டும்! இவ்வப்படியே போகட்டும்" என்று கூறி விட்டு ரமேஷ் இருக்கும் திசையைப் பார்த்து, "இங்கே னைரியமா வந்து அழைச்சிக்கிட்டுப் போய்க்கோ!" என்று கத்தினான். ரமேஷ் நடந்து முன்னால் வந்து கொண்டிருந்தான். "ம்! போடி! தாராள மாய்ப் போ! அவர் காத்துக்கிட்டிருக்கார் பாரு!" என்றான் வசந்தாவைப் பார்த்து.

வசந்தா பல கண்கள் தவய்வினாள். பிறகு னைரில் ஈபவை எடுத்துக் கொண்டு, படிக்கில் மென்ஊ இறங்குவாறான். அக்கா இருக்கும் இடம் வரை வந்தவன் தபய்கி நின்றான். "மன்னிக்கங்க!" என்று சொல்லி மேலும் இறண்டடி எடுத்து வைத்தான். அழுகைதாங்காமல் அப்படியே நின்றான்.

அக்கா அவளைப் பதைப்போடு பார்த்தாள். "இத்தாடி, வசந்தா! என்னைப் பார்த்துக்க! ஒரு மாடி விட்டுச் சீமான் கல்பாணம் பண்ணி என்னை அழைச்சிக் கிட்டுப் போனவர்தான்! இப்போ அவர் என்னை என்ன வரிசையிலே வந்திருக்கார் பாரு! அமீர்தாவைப் பார்த்தியா? ஒரு மிராகதார் அவளைக் கல்பாணம் பண்ணிக் கிறென்று அழைச்சிக்கிட்டவா தான். அவ் கூதி என்னுக்கு பாரு? உண்போடு (உணர்) அம்மா இங்கே? அவளை ஒரு பல் கம்பெனி சொத்தக்காரரு ஆசை காட்டி அழைச்சிக் கிட்டுப் போனவர்தான். அவருக்குப் பொறத்த பெண்ணை எங்கே வந்து நிக்கிற பாரு! கண்டிசிலே உங்க அம்மாவை நினைச்சப் பாரு! அவ அழகுக்கு என்ன குறைச்சல்? அவளை விட்டுட்டு இவ்ளெருத்தி போடு ஒடினாண்டி, உங்கப்பன் நாடக கண்டிராட்டர்! அவதையும் நினைச்சப் பாரு! இதுக்கெல்லாம் மாரு உனக்கு ஒருத்தன்

இன்ஸ்பெக்டர் கைது!

இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் தம்மைத் தாமே கைது செய்து கொள்ள வேண்டிய பரிதாப நிலை பெர்ஸனில் ஏற்பட்டது!

இந்தப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு வழக்கில் சாட்சி சொல்ல வேண்டியிருந்தது. குறித்த நேரத் தில் அவர் நீதிமன்றத்துக்குப் போனார். அங்கே தமது காரை நிறுத்த இடமில்லை! தொலைவில் வண்டியை நிறுத்திவிட்டு நடந்து வரலாம் என்றாலோ நேரமாகி விடும். நீதிபதியின் அதிகுப்பிக்கு ஆளாக நேரிடும்.

ஆகவே இன்ஸ்பெக்டர் வண்டிகள் நிறுத்தக் கூடாது என்று 'போர்டு'

இது போன்ற இக்கட் டான் நிலை ஏதேனும் உங்க ளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அந்த இக்கட்டான நிலையை எப்படிச் சமாளித்தீர்கள்? சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புகள். பிரகரிக்கப்படுவன வற்றுக்குச் சன் மாண் ம் உண்டு. உறையின் மேல் "இக்கட்டான நிலை" என்று குறிப்பிடவும். பிர கரிக்க இயலாதவற்றைத் திருப்பி அனுப்புவதற் கில்லை.

பலத்திற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்

பயன்படும் மோட்டர் சாரி

ஜீவாமிருகம்

1898 முதல் பிரசித்தி பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

சிகரவேல் கிளம்

வெள்ளி - 17

"என்னை, எவ்வளவு
வலிமையுடன் உயிர் வாழ
பயோ-ஸால்
கொடுக்கிறான். அது
ஆரோக்கியம் தருகிறது
கொடுக்கிறது. அந்த
பயோ-ஸால் கொடுக்கிறது"

1898

ஜே. & ஜே. டி.ஜே.ஸ்
விவரங்கள் கீழே

பயோ-ஸால்
(கிரேம் மிக்சர்)

நீந்திய பூஜைக்கு மிகவும் பரிசுத்தமான

கோபால் கற்பூர பிள்ளைகள்

கர்ப்பத்தில் கற்பூரம் தான் தான் கெடாமல்

கோபால் கற்பூரம் தான் தான் கெடாமல்

கர்ப்பத்தில் கற்பூரம் தான் தான் கெடாமல்

கோபால் கற்பூரம் தான் தான் கெடாமல்

1898

தவறுது உபயோகித்தால் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை சுறு உபாதைகளை நிறுத்தி, பற்சிதைவைத் தடுக்கிறது

சிற்றோர், பெரியோர், லாவரிடமிருந்தும் தாமதமே
தேடி வந்த நற்சாட்சிக் கடிதங்கள். சுறு உபாவதகையதும்,
பற்றினைவையும் தடுப்பதிலே போர்ஹான்ஸ் பற்பசைவின்
விசைக்கத்தக்க வெற்றியைப் போற்றுகின்றன. இந்த நற்
சாட்சிக் கடிதங்களை ஹெய்ரி மாஸேர்ஸ் & கோ. லிட்.
கம்பெனியாரின் எந்த ஆலோசனையும் காணலாம்.

"பல் ரோகங்கள் கால் கடிதப்
பட்டிக் கொள்கின்றன. உங்களு
கடைய ரோகங்களை உபயோகித்து
பரிந்துரை..... நு ரொது உங்களு
கூற்ற ரோகங்களை தவிர்த்து,
உங்களுக்கு 20 முதல் 25 வருஷ
நிபுண்டாயில் உபயோகிக்கப்பட
க்கூடியது. என் குறிப்பிடுகிறீர்கள்
ஹான்ஸ் பல் துடைப்பதில் பட்டி."

"இதுதான் மூன்றுமில் நயர்க்கப்
பட்டி உபயோக போன்றவைப் பற்ப
சை உபயோக கடித உதவுவது
கூற உபயோகித்து உங்களுக்கு
குறுகியதான ரோகங்களை வெல்
வது உங்களுக்கு உபயோகித்து
குறிப்பிடுகிறீர்கள் போன்றவை
பற்பசை கொண்டு பல் துடைப்பதில்
கூறு."

—உதயசுந்தர் தியரி, மலக்கு.

—கல். சை. ஹால், புதுக்கோட்டை.

பற்களைத் தவறாமலேயே பராமரிக்க இரவிலும்
காலிரிலும் போர்ஹான்ஸ் பற்பசைகையையும்,
போர்ஹான்ஸ் பல் துடைப்பதில் போன்றவை
உபயோகிப்புகளை உங்களை பல் வைத்தியரை
யும் நுகர்த்துப் பரிந்துரைக்கிறோம்.

இலாகா 1: பற்களையும் உறுதிகளையும் பராமரிக்கும் மூன்று" என்ற வண்ணப் புத்தகம்

தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் கிடைக்கும்.
இப்புத்தகத்தைப் பெற (தயவு செய்து கவனம்)
15 ரூபாய் தயவு தருகின்ற நுகர் உபயோகிப்புகளை
உங்களுக்கு உபயோகிப்புகளை பெறும் பட்டியலை
தயவு செய்து 10031 மலக்கு 1

பெயர் _____ வயது _____
விலாசம் _____
கொடு _____

போர்ஹான்ஸ் பல் வைத்தியரோடுவால்
உருவாக்கப்பட்ட பற்பசை

எப்படியோதே!'' என்று
அக்கா.

இந்தச் சம்பவங்களுக்
குப் பிறகு வந்ததா நமப்
பதற்கு அப்போது யாருத்
தான். எங்கள் யாருத்
தங்கள் போய் வெள்ள
மேளம் நடக்கச் சம்பந்தித்
தான். ஆனால் நமநாயகி
யாரு அங்கு ஒரு சிலர்தான்
யாரு, ஒரு தொழிலாளர்,
அவ்வாறு ஒரு நாயகர்
தான் நடத்தினார். யாரா
யது கேட்டால். 'மது
தாலிலா வேண்டாம்!
தம்பியாவேகடக் காதல்
ஒரு வட்டிய கணக்குகளை
மாட்டுவதற்கு நம
விரும்பவில்லை' என்று
அவன் சொன்னது
சரிவோ, தப்போ தெரி
யாது!

ஒன்று மட்டும்தான்
இப்படி இருக்க வேண்டும
என்று நமக்கிடேயும், ஆனால்
அப்படி யாரும் இருக்க
முடியாது என்று எங்க
ளுக்கு நமக்குத் தெரியும்.
அப்படி இருக்கக்கூடிய
மனத் துணியும் பண்பு
கொடுவது இரு வரிடம்
இருந்தால் அதிலும்! உப
ரவர்கள் அனைத்து
வந்தித் தொல்விழாவை
கா தர வந்த எவர்களு
தான்!

இருந்தாலும், இம்மாதிரி
வட்டியங்களை 3%, 6%,
காலியம், காலியம் எல்லாம்.
விதி எடுத்து மனிதன் முன்
பொருவதற்கு தான் அவன்
விதி விதித்து கணியை
கணித்து, எவ்வெவ்வா
பெயரோ ஒரு வட்டியவாதி
பிழக்கிலும். அவனது
நாமும், இவரும், குலமும்
விருத்தியடைகிறது. அத்த
வையவட்டியங்களை எடுத்து
வக்கம் பணியில் நாயகனும்
ஒரு சிறிய வணிகன்
பட்டிருக்கிறோம். அத்தப
பணிகளாகவே எவ்வெவ்வா
அப்படி பணிக்கிறோம்.
அதை நினைக்கும் போதே
மதிப்பளி அமையுமே!

ஆனால் பம் போக
தாமதம்! அந்தக் கால
வாக்கத்தான்! ஆனால் பம்
அழகான அத்த நாயகன்
உதவி புரிக்கிறும், நாயகன்
எச்சரிப்பவர்கள்தான்!
ஆனால் அளித்த பம்
கணப்போது மதிப்பளி
வர்கள்!

தெரியுமே! (விடை)

1		மு	க	மு	டி			
2			கெ	ன்	ன்	டி		
3		வே	னா	தி	து	த	ம்	
4			அ	ன்	ன்	து	கார	
5			அ	ம	ரி	க	க	
6			வா	நி	யா	து		
7			சா	க	ர	டி	ஸ்	
8			ந	க	ர	சு	பை	
9		வா	து	ர்	கி	ஸ்		
10		யு	நி	க	கா	ரி	ன்	
11	ப	ல	ப	ன்	னி			
12		வ	னா	சு	நு	க		
13			கா	நு	தி	ஜி		
14		தி	ஸ்	தி	ரீ	லி	யா	
15		சு	தி	ர	னா			
16		ம்	து	ரை	ம்	ன்	ய	ர்
17			கு	ன்	மு	னி	சு	சு
18		கா	ர	ட்	ன்			
19			நி	ல	கி	நி		
20		உ	ல	க	த	கி	து	
21		சு	நு	தை				
22		தி	ல	சு	சு	நி	வ	
23			க	ட்	சு			
24			கெ	நி	க	த	தி	ய
25			கி	நி	ஸ்	டி	ய	ன்
26			ஸ்	வ	பொ	நா		
27	கா	ர	கா	நி	து	கெ	ரா	து
28			தி	ர	க	ர	தி	வ
29		க	ல	ர்	னா	ர		
30			சா	ர்	பொ	ன்		

உங்கள் விடைகளில் முப்பதும் சரியானால்
உங்களை வெல்ல யாராலும் முடியாது.

20-29 ஈடப்பு விவகாரங்களில் அக்கறை
உள்ளவர்.

10-19 மற்ற விவகாரங்களில் ஏதோதானே
என்று இருப்பவர்.

1-9 நினைந்துத் தவன்.

0 எனவாய்! கீழ்க் பெயர் தேடிவை
என்ற சில விஷயங்கள் உலகத்தில் இருக்கிறதே,
தெரியுமே.....?

உங்கள் குடும்பத்தைக்
கட்டுப்படுத்த
ரபைசா மட்டுமே
போதும்.

குழந்தை பிறப்பதை உங்களால்
இப்பொழுது தடுக்க முடியும்.

நிறைவு

தேம்பத்தைத், கபடுப்படுத்துங்கள்
நன்றி விட 15 நாள் • ஒன்றி விட 5 நாள்

தமிழக அரசு மருத்துவப் பள்ளிகளில் மட்டுமே வேலைக்கு வர

[illegible]

கிளிஞ்சல் கோபுரம் எதுகச்சீயின்

கி.வி.சி.ம.சு.

வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் போராடி எதிர் தீச்சல் போட்ட இலட்சிய வாதியான முத்துவிவசியன் பாத்திரப் படைப்பாளர் புகழ்வதா. இரண்டாவது சபதத்தில் வெற்றி காலூர்ப்பாளர் அவரது காகக் காத்திருக்கத் தயாராக உள்ள கருணைப் புகழ்வதா?

இராசிபுரம்

11-4-89

இராசா ப. புலகேசவரன்

கிளிஞ்சல் கோபுரம் ஒரு கோபுர கதை, புதுமைப் படைப்பு. புதிய வாடி. இறுதி யாகக் கும்பாடுகேக் கிளக்கம் அருமை விலும் அருமை, ஆனால் கதைகள் கிளர்வி யேயே முடித்து விட்டார்.

சென்னை-3

14-4-89

மெ. மெய்யப்பன்

"கிளிஞ்சல் கோபுரம்" என்னும் உயிர்க் காவியத்தைப் படித்து மகிழ்ந்தேன்.

ஆனால் கனடாவில் கதாநாயகனான முத்துவிவசியன் "தெல்கெதிரியின்" இல்லாவிது தாரம் கிதிரிளாத செவ்விருக்க வேண்டிய தில்லை. கருணையை மறுபடியும் ஏதோ சபதம் என்று போர்வைகளில் ஒதுக்கி அதற் றும் கருணையை "நான் தங்கன் சபதம் முடிவும் வரை காத்திருப்பேன்" என்று சொல்லவசத்து கருணையையும் முத்துவிவசியன் உயர்த்தியிருக் கிறார். அப்படி வெள்ளும் அவர்கள் அது பதக்கு அறுபது கல்வாணம் செய்து வைப்ப தாக உத்தேசமா?

சுற்றுதராபாதி,

13-4-89

பி.வ. சுந்தராபி

நங்கள் முத்துவிவசியருக்குக் கனா, கிளர்வீல் இன்னவர்களைக் கொடுத்து வாழ விடாமல் தடுத்த கிளிஞ்சல் தெல்கெதிரியின் மிகவும் கல் தெல்கெதிரர்.

புதிர்வகம்,

11-4-89

சையதி

தெல்கெதிரியின் அவர்களின் புகழ் கிளிஞ் சல் கோபுரத்தை எழுதியதால் கோபுரத்தின் உச்சிக்குச் சென்று விட்டது. கதைகள் நன்ற முடித்த ஆசிரியருக்கு என் பாராட்டுகள்.

திருவள்ளூர்,

11-4-89

மாநு கிருப்பணன்

கிளிஞ்சல் கோபுரம் அழியும் தன்மை உடையதுதான். ஆனால் தெல்கெதிரியின் கிளிஞ்சல் கோபுரம்...? வாசகர்களின் மனத் தில் என்னும் தீவிரம் நிற்கக் கூடியது. இலட் டிய விரலான முத்துவிவசியன் இலட்சிய அலைக் கழித்தாண்டு இறுதியில் கோபுர கவயாக உயர்த்திய பாங்கு பாராட்டுக்குரியது. அவன் வழியில் நடக்கும் கருணையும் போற்றதற்கு குறிவாயே.

சென்னை-3

10-4-89

பாதி. இராமச்சந்திரன்

முத்தியை, சுற்றுப்புறங்களில் கடைக் கனாவே கண்ணபலர்கள் முத்துவிவசியன் வாழ்க் கையில் எதிர்ப்பாடுகின்ற போரிட்களைத் தங்களுக்கு ஏதிர்ப்பட்டதைப் போல்து உணர்வின்றனர். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் கருணைப் பண்ணுபவோடு ரொம்பவும் பரி தாபமாக இருக்கிறது.

திருப்புகழார்,

10-4-89

ஜி. சேனாத்திரி

ஆசிரியர் தம் பெருக்குப் புறப்பாக அழிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுவிட்டார். இக் கதையின் முடிவில் கருணை-முத்துவிவசியன் மனம் நடவாது என்று கதையின் தலைப்பைப் பார்த்தே தெரிந்து கொண்டோம். அதற்காக இத்தனை துன்பங்களை அதற்கு கதையில் இணிக்க வேண்டுமா?

சென்னை-3

10-4-89

கிருஷ்ண

வருஷத்திய கதை ஒரே வாரத்தில் முடிவாக் கண்டேன். இத்தனை இன்னல்களா, மனி தனுக்கு? நல்லோல் ஒருவன் எழும்பு பாதை பிறந்ததையாகக் இவ்வளவு கண்டிப்பாய் அல்லுக்காக அனுதாபப்படுகிறேன். தானவி யின் முடிவும், மனநிலையின் வார்த்தையையும் வணம்புரிவின் மரணமும், சுந்தரியின் போக் ரும் என்னை அவ்வளவாகத் துன்பமுற்ற வில்லை. கருணையின் இறுதிப் பேச்சு "உங்கள் இரண்டாம் வட்சியம் முடியும்வரை காத் திருப்பேன்" என்றது என்னை அறிவாமலே கண்ணினின்று நீரை வரவழைத்து விட்டது.

கர்ணா கருப்பன்

11-4-89

ரா. நரசேதகப்பிரமணியன்

“பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தை ஒன்று நம்ப வீட்டுக்குத் தாங்களருமே அது வந்துட்டுதா?” என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார் எம் கணவர். அவருடைய சிரிப்பிலிருந்து குத்தலை நான் மூதலில் புரிந்து கொண்டேன்.

“பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தையா?” என்று அப்பாவித்தனமாகக் கேட்டேன்.

“ஆமாம். செக்கச் செவ்வென்று குண்டு குண்டா குத்துமணி அளவு நுழி விழாப் பிலே சிசிச்சுக்கிட்டிருக்கும். அதைப் பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தை” கோவிலா எழுவதாரை சொல்றேன்” என்று சிரிக்காமல் நெருங்கினவர்களைவிடத்தான் அவர்.

எனக்கு அவரை வந்ததாய் அருகாவே வரும் போல் இருந்தது. கோவிலா எம்மகளுடைய குழந்தை.

நாம் குழந்தையை இப்படி நாக்கசாமல் பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தை எங்கிறீர்களே?” என்று கத்துவதற்குத் தொண்டை வரைக்கும் வார்த்தைகள் வந்தன. ஆனால் நானில் புரண்டு வெளியேறத் தென்பில்லாமல் அலைமடுத் தொண்டையிலேயே அடைத்துக் கொண்டு நின்று விட்டேன். அவரிடம் கத்த வாய்ப்பு எங்கே?

காரை ஆறு மணிக்ந்த குழந்தை கோவிலா பசியோடு ‘அம்மா’ என்று குரவெடுத்து அழுவது எவ்வயோ எங்கள் வீட்டில்தான்.

அதவும் என்னருகே படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டேதான். ஆனால் ஆறேகால் மணிக்கு ‘ஊன்கனித்த’ மதர்ப்பில் விழைவாடிக்கொண்டிருப்பது மட்டும் பக்கத்துப் போர்ஷன் கமலாவின் மடிவீல்!

குழந்தையின் அருகரல் கேட்டு ஒடி வந்து “அக்கா, கோவிலா அழுகிறாள். தான் எடுத்திட்டுப் போறேன்” என்று அரைத் தாக்கத்திலிருக்கும் என்னிடமிருந்து கோவிலாவை எடுத்துக் கொண்டு போவான் கமலா, மீண்டும் அவள் என்னிடம் குழந்தையை ஒப்படைப்பது இரவு எட்டு மணி கமலாவுக்குத் தான். இதற்கிடையில் குழந்தை அப்போது ஒரு பத்து திசிலும், இப்போது ஒரு பதின்மூன்று திசிலும் என்று கொஞ்சக் கொஞ்சம் நேரமாகக் கைப்பறாண்டலில் இருக்கும் கரையப் பிழாண்டை மொத்தத்தில் இரண்டு மணி நேரம் நேரளரம், பிழிப்போதெல்லாம் குழந்தையின் சிலாசம், “கோவிலா, மேல் பார்வை; கமலா, பக்கத்துப் போர்ஷன்” தான்.

கமலா பதின்மூன்று கைப்பறாண்டலில் பக்கத்துப் போர்ஷனுக்குக் குடிவந்தவள். கமலா எத்துக்கு முன்னும் ஓர் ஆரம்பப் பள்ளியில் ஆசிரியையாக இருந்துள்ளாள். திருமணமான பின் வேலைக்குப் போகக் கணவர் அனுமதிக்கவில்லை. நினைவு சிறு குழந்தை

கண்டால் பழைய அழகுபல கப்பிளா அக்ஷது யதிராவது தாய்வாய் பெற்றுக்குத் தயாராகும் தாயமோ, அந்த இனம் பெண் கமலாவிடம் கமந்து திரண்டு எங்கள் குழந்தை கோவிலாவின் பேரில் அன்பாகக் கரந்தது.

ஆரம்பத்தில் பொழுதுபோக்காகச் சிறிது நேரம் கோவிலாவை எடுத்துக் கொண்டு போய் வீதியோரக் கொள்ளை இருப்பான் கமலா. ஆனால் நாளடைவில் கோவிலாவின் பால் பொழுதெல்லாம் பக்கத்துப் போர்ஷனிலேயே கழி.

ஆரம்பித்தது. எனக்கு ஒரு வயசாகவில்லை அது நிம்மதியாகவே இருந்தது. கோவிலா எனக்கு மூன்று வது குழந்தை. எத்தனை யாவது குழந்தை பெய்குறும் தாய்க்குப் பாசம் மிக்க மலேதான் இருக்க

சிம்மா
சிம்மா தான்...

பா.தாமரை புஷ்பம்

தனது இப்படி சுரமிக்காமல் நீர் தாட்சிங்கமாகக் குத்திக் காட்டுகிறீர் என்பதற்காகப் பெண்ணாகப் பிறந்த தான் கமலா விடம் போய், 'என் சூழ்த்தையைத் தொடரே' என்று அநாசிகமாகப் பேச முடியுமா?

நாள் 'அம்மா அத்தம்மா'ய் பற்றி
அவட்டிக் கொள்ளவில்லை.

ஆனால் சதா ரோஷத்தைக் கிளரிக் கொண்டிருக்கும் என் கணவரின் காலா எப்படித் திருப்திப்படுத்துவது? அதுதான் எனக்குப் பிரச்சனாக இருந்தது. நிம ரெண்டா ஒரு வரி பிறத்தது.

அங்குேது தான் பக்கத்துப் போர்ஷை
இங்கு ஒரு பெரும் வீருத்தாளிகள் கூட்டம்
காதிருந்தது. அது ஏன் பிரச்சினைபத்
திர்க்கத் தொதாதகத் தோன்றிவது. அங்குக்
கமலாவை தாங்களி சிறுக்காரப் பட்
டமாகம். முழு பக்கத்துப் போர்ஷை, அரை பக்
கட்டுக்கமராகப் பெருங்கூட்டமாகப் பங்கு
பெடுத்துப் பக்கத்துப் போர்ஷை அளத்த
தக் கொண்டுருந்தார்கள். அதற்கு கூட்டத்
தாத் கமலாவிற்கும் கெடுபிடியும் நின்று
கமலாவுக்குக் கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கொதி
லாவிப் போய் கமலாவை ஏறிய முடிவா
தும்பலா? அளத்தப் பங்குபடுத்தத் திட்டி
யிட்டேன். ஏன் வேதகம் ஏன்வோடு என்று.
வீருத்தாளிகள் வந்த பக்கத்தில் குறிஞ்சைமரம்
பக்கத்துப் போர்ஷை பக்கம் போக விடாமல்
தொழைவைத் திண்டிவாட்டுத் காட்டித்
தொண்டிடுவதேன்.

என்ப கணவரின் மூலம் தொல்விக்காட்டிலேயும்.
 *தொல்விக்காட்டிலுள்ள கோயிலில்
 பங்கம் கரணம் கரணப்பட்டான். நூற்று
 ஆறும் பங்கம் விவசாயம். குறுந்தெய்யம்
 குறுந்தெய்யம். இப்போ கங்கன்குருத் திருவி
 தாடுகே. * என்பது.

அவர் கிரித்துக் கொண்டு, "அப்பாடா! நல்ல வேளை! பரிசுத்து விட்டுக்கு விருத்தானிகள் வந்தாலும் வந்தாங்க. நீளும் தப்பிப் பிழைக்கப் பண்ணுங்க. கொள்கை வரும் அப்பாவிமாதிரி இல்லை" என்று.

அதன்மீது அமைதி உருவாகவில்லை. அதன் காரணமாக அமைதி உருவாகவில்லை.

“உள்ளவாய் ம-த” என்றதற்குள் துறந்துகொடுத்தே.

“காங்கிரஸிலிருந்து போகி வரவேண்டுகிறேன்! எவ்வளவு கோரினாலும் கண்ணுதலாள் எடுத்துக்கொடுப்பாள் போதேன். கொண்டாங்க, குழந்தைகளை!”

“எதற்குச் சம்பந்தம்? அங்கே உன் வீட்டில் ஆனால் பெருமூலா வந்திருக்கக்கூட இல்லாமல் வந்து தூட்டி அடிப்பான். உனக்கு வீணாகத் தொந்தரவு” என்று குமுறாததைக் கொடுத்த மனமேபேரு தட்டில் கரிகல் மூலங்கள்.

ஆனால் கமலா எவ்வளவு... "நம்பலா இருக்கு! அங்கே இருக்கிற நூறு குழந்தைகளை அனாதை ஆளுசாஸ்தாது என் கேலிலைக் கண்ணம் இருந்து விளையாட்டுப் போகு! என்னுடைய அனாதை இருந்தால்தான் நினைவுக இருக்கும்!" என்று கூறி என் மறுமொழியை எதிர்பார்த்தான் குழந்தைகள் என்னிடமிருந்து பிரியப்பட்டு விட்டன.

“பார்த்தவா, ‘என் கோவிலாக் கண் ணு’ என்று தூக்கிவிட்டுப் போகிறார். பாலும், உணவுக்கு விடைத்த ஏரே எத்தரப்ப ரும் போகும், இனிமேல் உணவு இயேசு வாயி லேயும். நான் காரங்கிடு வந்த அண்டைக ளை மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் ! இல்லாப்பக் காலாய் போகும் எனக்கு நீதான் கோவிலா யுக்கு அம்மாவா என்று எத்தேகம் வந்தாலும் வந்திருக்கிறேன்” என்று அவர் அம்ம !

கார்ப் இதற்கு வழிவகையாகத் தனித்தேன்.
அரை மணி நேரத்தான் ஆகியிருக்கும்.

இவ்வாறு பக்கத்து வீட்டிலிருந்து காணா
வந்த அழகு நாயகி கெட்டது.

¹⁴ அக்கா... அக்கா கொஞ்சம் சந்திரன்
புறங்கா அக்கா வர... அக்கா சந்திரன்

காங்கிரஸ் துறத்தவர் 'கங்க கொலியா' எங்கிருனோ, அதிலேயாக) என் கணவரே ஸிபிஸைப் அடக்க முடியாமல், "என்ன அதர்சயமா இருக்கிறா 'கங் கொலியா' என்று பாபாப்பாக வந்திருக்கிறீர்கள்" என்றார்.

"உதவிக்காத உதவி" என்ற புதிதில், என்னைப் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்.

11. அகம்-ர, கம்-இன்-ர அடி என்னடி. அ-ன்-வர
அதிசயகாரனாக. அ-ன்-ர வன் அங்கு போனான்.

நாடு வேலை செய்து விட்டான். கொஞ்சம் சிக்கிரம் வாருங்கள்."

ஆந்து சிறிதளவுகள் கழித்துக் குழந்தைதான்
கொஞ்சிக் கொண்டு நான் என விட்டுக் குழ
நாழற்போகம்.

எங்கேயும் குற்றத்தைகளையும் பற்றித்
முறுவலித்தார் என் கணவரே. அது அம்
கணம் உமேயுள்ளே மீட்டி.

தான் பெருந்தீமை பொங்க, இப்போது
புரிந்ததா உங்களுக்கு? குழந்தைகளை இப்போது
பிடிபடு விடுத்து, அதன் கண்ணாட்டோடு
கண்ணாட்டை அதற்கு குழந்தை இப்போது
கண்ணாட்டை உயர் மேல்நோக்கியும் உயர்

[illegible]

தலைச் சிறமங்களினாலும் இன்பமாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தனிக் கொரவம் அந்தத் தாயைப் புகழ்ந்திருக்கலாம். மற்ற மானுடே

தாயார் இருந்திருந்தால், மறு வாழ்வு அல்லது தாங்க மரப்டார்கள். அந்தத் தாய்மரபின் உணர்வு அந்தந்த மறிமல உணர்வு திறந்துப் பார்த்துப் புதிய யாதவத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லுங்கள். இவ்வாறு விமர்சனம் தொடர்ந்தபோது

டபஸ் ஒவ்வொரு எடுத்துக் கொள்ளும். "புறக்காரத் தன்மையினரின் கிட்டுக் கருவியினுடைய... குழந்தையின் கருவியினால் சுருங்கியிருக்கிற சிவந்தவாழ் துண்டிடு..." என்று என்னை அலசுதப்பட்டுக்கொண்டு, கொடியவர்களுக்குப் பாராட்டப்பட்ட அடுத்த பங்காளியாக அவர்

“...பெரிய அளவுக்கு உட்காரவிருந்த அந்தக் பேரளையும் அந்த நிலமும் திறந்தி வந்தன. டாடே, எங்கள் கோகிலா!” என, குழந்தைதான் அந்தக் காரியத்தில் பெருமை பட்டுக் கொண்டோம், நரசிங்கன். அந்நாடகம் இருவரும் பட்டுவை ‘பெருமை பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது’ என்று

"அங்கள் குழந்தைக்கும் பிரத்தியேகமான
பவுடர் தேவைப்படுகிறது —
கால்கேட்டே அந்த
செந்தியான பவுடர்!"

கால்கேட் பேபிபவுடர் மிகவும் சென்
சைவமானது. அதுமாதிரியானவையி
டபட்டுக்கொண்டு, பட்டுப்பிடிங்
பிடுபுவதற்கு, அது குழந்தையின்
துணை ஏதும் எந்தவிதமான
கொந்தையையும் பாதுகாத்து
குழந்தையின் துணையாக, சுக
மாகவும், ஆனந்தமும் வைத்
திருக்கும். உருத்த குழந்தைக்கு
இன்றே கால்கேட் பேபி பவுடரை
கொடுங்கள்!

கால்கேட் பேபி பவுடர்
யாக்குங்கள்
— அதிக பவுடர்...
அதிக செலவம்!

CBP.5.7 TAN

மூல நோயை
முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான
வெறடன்ஸா
உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்
— ரண
சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்

CBP.5.7 TAN

ஸ்ரீ எல்லம்மனின் ஆலயத் திருப்பணி

கொங்கை, திருவன்கிச்சேரி, சுந்தர
சுரத்தி கிராமங்கள் கொங்கை தெருவில்,
கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும்
ஆலயத்தில் சுந்தரத்தி கிராமப்பெரு
மான், முருகப்பெருமான், காலி வீசை
நாதர், விசுவாட்சிபெருமான், வைசாம்பர
சாரியாக்கள் முதலான உருவங்களும் பிர
திஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மிகப்
பலமுயற்சியால் ஸ்ரீ எல்லம்மன் திருக்
கோயிலில் பழுது பார்க்க வேண்டிய
பணிகள் ஏராளமாக உள்ளன. அவற்
றைய் நிறைவேச் செய்து முடித்துக்
குப்பா பிடிக்கவும் நடத்துவதாக ஸ்ரீ
எல்லம்மன் தெய்வத்தானத் திருப்பணிக்
குழுவினர் திட்டமிட்டிருக்கின்றனர்.

மேலே பக்தர்கள் ஆர்வமும் தாராள
மாகப் பொருளுதவி செய்து கும்பாபி
ஷேகம் நிறைவே நடக்க உதவி செய்து
அங்கு பராக்ஷியை பரிபூரண திரு
வாய்க்கும் பாத்திரங்களாகுமாறு வேண்டி
கிறோம்.

தங்கோட்ட அனுபவ வேண்டிய விவரம்:
திரு ஏ. எம். சம்பந்தம்
தலைத் தலைவர்
372, திருவன்கிச்சேரி வுறையோடு, சென்னை-3

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

“என் பர்த்தா

இருக்கும் உலகத்
துக்குப் போக நாள்
விரும்புகிறேன்.
காத்தாரியுடன்
வனத்தில் வசித்
துத் தவம் செய்து
நான் உங்கள் தகப்
பனானைச் சே-
வேன். நீ நிரும்பிச்
செய். தகரத்துக்
குப் பொ. உன்
மனம் எப்போதும்
தருமத்தில் நிலைத்து
நிற்கட்டும்” என்று
மகனை ஆதீரவநித்
தான்.

புதிஷ்டிரன் பேச்சில்லாமல் நின்றான்.
அவனையும் மற்ற புத்திரர்களையும்
திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்
கொண்டே குந்தி வயம் சென்றான்.

ஒருவர் தோள் மேல் ஒருவர் கை
வைத்து ஊன்றிக் கொண்டு அந்த
மூன்று விருத்தர்களும் வனம் போன
இத்தகச் சித்திரம் நேற்று நம் வீட்டில்

நடத்த ஒரு சோக நிகழ்ச்சி போல்
இருக்கிறது.

மூன்று வருஷங்கள் திருதராஷ்டிர
னும் காத்தாரியும் குந்தியும் வனத்தில்
கழித்தார்கள். பிறகு ஒரு நாள் திருத
ராஷ்டிரன் வநானம் செய்து விட்டு
ஆசிரமத்துக்குச் சென்றான். அப்போது
காடு தீப்பற்றிக் கொண்டது. காற்
றடித்து வனம் முழுவதும் தெருப்புப்
பரவிற்று. மான்களும் காட்டுப் பன்றி
களும் கூட்டம் கூட்டமாக ஓடித்
தடாகத்தை அடைந்தன.

கூட இருந்த சஞ்சயன் நோக்கி,
“நீ இந்த அக்ஷியினின்று ஓடித்
தப்புவாயாக!” என்று சொல்லிவிட்டுக்
கண்ணில்வாத சிறு அரசனும் கண்ணை
வஸ்திரத்தால் கட்டி மறைத்துக்
கொண்டிருந்த காத்தாரியும் குந்தி
தேவியும் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து
கொண்டு யோக நிலையில் அமர்ந்து
தெருப்புக்கு இரையானார்கள்.

திருதராஷ்டிரன் மறைந்ததும் அவ
னுக்குக் கண்ணும் உயிருமாக இருந்த
சஞ்சயன் துறவு பூண்டு இமய மலை
சென்றான்.

106. கண்ணன் மறைந்தான்

பாரத புத்தம் முடிந்தபின் துவார
கையில் கிருஷ்ணன் முப்பத்தாறு
ஆண்டுகள் அரசாண்டான். கிருஷ்ண
னுடைய குலத்தைச் சேர்ந்த கிருஷ்
ணிகள், அந்தகர்கள், போஜுகளின்
என்ற பல பெயர்கள் கொண்ட
யாதவ குமாரர்கள் வரம்பு கடந்த
சுகத்தில் காவம் கழித்து வந்தார்கள்.
அவ்வாறு நடத்திய சுக வாழ்க்கை
வினாள் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் இழந்
தார்கள்.

ஒரு நாள் சில ரிஷிகள் துவாரகைக்கு
வந்தார்கள். அப்போது பெரியவர்
களிடம் அவட்சியம் கொண்ட யாத
வர்கள், ரிஷிகளைப் பரிசுப்பதற்காகத்
தங்களுக்குள் ஒருவனுக்குப் பெண்
வேஷம் போட்டு முனிவர்களிடம்
சென்று, “சாஸ்திரம் படித்தவர்களே!
இந்தப் பெண்ணுக்கு என்ன குழந்தை
பிறக்கும் சொல்லுவீர்கள்?” என்றுவர்.

ரிஷிகள் இந்தப் பொய்யையும் பரி
காசத்தையும் கண்டு கோபம் மேலிட்டு,
“இவனுக்கு உலக்கை பிறக்கும். அந்த
உலக்கை உங்கள் குலத்துக்கு யம
னாகும்” என்று சபித்து விட்டுத் திரும்
பிப் போய்விட்டார்கள். முனிவர்களின்
சாபத்தைக் கேட்டு, வேடிக்கையாகச்
செய்தது இப்படி ஆயிர்தேரே என்று
யாதவர்கள் பயத்தார்கள். மறு நாள்
ரிஷிகள் சொன்னபடியே எந்திர வேஷம்
தரித்த சாம்பன் பிரசவ வேதனை
அடைந்து ஒரு உலக்கை உண்டாயிற்று.
இதைக் கண்டு ரிஷிகள் சாபம். உண்
மையாகவே முடியும் என்று யாதவர்கள்
மிக்க மன வேதனை அடைந்தார்கள்.
உலக்கையை யம சொரூபமாகக்
கருதினார்கள். எவ்வோரும் சேர்ந்து
ஆலோசனை செய்து உலக்கையை
எடுத்துச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கிவிட்டுக்
கடற்கரையில் இதைத்து விட்டார்கள்.

அடுத்த வருஷம் அந்தச் சாம்பலின் மேல் மழை பெய்து அந்த இடத்தில் கோரைப் புல் ஓராள்மாக முளைத்தது. தங்களுடைய பயம் தீர்ந்து விட்டது என்று யாதவர்கள் சாபத்தை மறந்தார்கள்.

பிறகு ஒரு நாள் யாதவர்கள் கூட்டமாகக் கடலோரம் சென்று உல்லாசமாகக் கூத்திலும் மதுபானத்திலும் காலம் கழித்தார்கள். கள்ளினுடைய வேகம் வேலை செய்வ ஆரம்பித்தது.

யாதவ குலத்தில் கிருதவர்மன் கௌரவர்கள் பக்கத்திலும் சாத்யபி பாண்டவர்கள் பக்கத்திலும் சேர்ந்து யுத்தம் செய்தார்கள் அல்லவா?

"எந்த கடித்திரியனுடைய தூங்கு திவலர்களைக் கொல்வானா? ஓய் கிருதவர்மரே! யாதவ குலத்துக்கே ஒரு பெரிய அவமானத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டாயே!" என்று சாத்யபி கிருதவர்மனைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்தான். போதைவிலிருந்து மற்றும் பலர் இத்தப் பரிகாச வார்த்தையை ஆமோதித்தனர். கிருதவர்மனுக்குக் கடுங் கோபம் வந்து விட்டது.

"யுத்தத்தில் எனக்கு அறுக்கப்பட்டு, பிராயோபாவேசம் செய்து யோசனையில் இருந்த மகான் பூரிசிரவகவைக் கசாப்புக் காரனைப் போல் கொன்ற நீ என்னைப் பற்றி எப்படியே பேசலாம்?" என்றான் கிருதவர்மன். அதன்மேல் வேறு பலர் சாத்யபி செய்த அநாகரிகத்தை எடுத்துப் பேச ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு எல்லா யாதவர்களும் அவகத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். சண்டை பலமாக முற்றிக் கொண்டது.

"தூங்கியிருந்தவர்களைக் கொன்ற பாடகன் இதோ பார்! தன் முடிவை அடைந்தான்" என்று சொல்லி சாத்யபி கிருதவர்மன் பேரில் பாய்ந்து கத்தி யால் அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான்.

அதைக் கண்டு பலர் சாத்யபியைச் சூழ்ந்து கொண்டு அங்கிருந்த பாண பாதிரியர்களை அவன் மேல் எறிந்து தாக்கினார்கள். இவ்வாறு சாத்யபியைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கியவர்களைக் கிருஷ்ணன் மகன் பிரத்யும்னன் எதிர்த்துப் போராடினான். அவனைப் பலர்

குழந்து கொண்டு தாக்கினார்கள். பிரத்யுமனனும் சாத்தியமும் உயிரிழந்தார்கள், அதன்பேரில் கிருஷ்ணனுக்குக் கோபம் மேலிட்டு அவ்விடம் கூடலோரத்தில் வளர்ந்திருந்த கோரைப் புல்லைப் பிடுங்கி எடுத்து அதைக் கொண்டு எல்லோரையும் தாக்கினான். அவ்வாறே யாதவ கூட்டத்தார் எல்லோரும் கோரைப் புல்லைப் பிடுங்கி ஒருவரை யொருவர் அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள்.

உலக்கைச் சாம்பலிலிருந்து உண்டான அந்தக் கோரைப் புல் எல்லாம் நிலிகளுடைய சாபத்தால் பிடுங்கிய உடனே உலக்கைகளாயின. அந்த உலக்கைகளால் ஒருவரை யொருவர் அடித்துக் கொண்டு யாதவ குலம் முழுவதும் சள் வெறியில் நடத்த இந்த இழிவான கலகத்தில் மாண்டார்கள்.

இதைவெல்லாம் கண்ட பலராமன் துயரம் மேலிட்டு யோசனையில் அமர்ந்து உயிரை நீத்தான். வெள்ளைப் பாம்பு வடிவத்தில் அவன் முகத்திலிருந்து

ஜோதி புறப்பட்டுக் கடலில் மறைந்தது. பலராமனுடைய அவதாரம் முடிந்தது.

பந்துக்கள் அனைவரும் ஒருவரும் மிஞ்சாமல் நாசமடைந்து சகோதரனும் மறைந்ததைப் பார்த்த கிருஷ்ணன் தியானத்தில் மூழ்கினான். பிறகு தன்னத் தனியனாகக் கடற்கரை வனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். நடத்ததை யெல்லாம் எண்ணித் தானும் இந்த உலகை விட்டு மறையும் காலம் வந்தது என்று அறிந்து, தரையில் படுத்தான். அப்படியே தூங்கிப் போனான்.

அப்போது அந்தக் காட்டில் மிருகக் களைத் தேடித் திரிந்த வேடன் ஒருவன் படுத்திருந்த வாகுதேவனைத் தூரத்திலிருந்தே பார்த்து அது மான் என்று எண்ணி விவில வளைத்து அம்பு எய்தான்.

அம்பு கிருஷ்ணனின் உள்ளங்காலில் புகுந்து உயிரைத் தாக்கிச் சென்றது. மகோன்னைப் புகழைப் பெற்ற கிருஷ்ணன் மறைந்தான்.

107. தாம்புத்திரன்

யா தவர்களின் முடிவைப் பற்றியும் மாதவன் மறைந்து போனதைப் பற்றியும் அஸ்திரபுரத்துக்குச் செய்தி வந்தது.

அதைக் கேட்டதும் பாண்டவர்களுக்கு உலக வாழ்க்கையில் இருந்த பற்று முற்றிலும் போய்விட்டது. அபிமன்யுவின் குமாரனான பரிசுத்தாக்கு முடிசூட்டி விட்டு ஐவரும் திரௌபதியின் நகரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பாத யாத்திரை சென்றார்கள். பல இடங்களுக்குப் போய் முடிவில் இமய மலையை அடைந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடன் ஒரு நாயும் சேர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தது. மலை ஏறிச் செல்லும்போது ஒருவர் பின் ஒருவராகத் திரௌபதியும் தம்பிகளும் விழுந்து உயிர் நீத்து உடல் பாரத்திலின்று விடுபட்டு மறைத்து போனார்கள். தம்பிகளும் மலைவையும் விழுந்து மரித்ததைப் பார்த்து மெய்ப்பொருளைக் கண்ட தரும புத்திரன் மனம் தளராமல் சென்றான். யுதிஷ்டிரனுக்கு நாய் மட்டும் துணையாகச் சென்றது. மனிதனுக்குத் துணை தருமம் ஒன்றே என்பதற்கு இந்தக் கதை வியாசரால் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாய் உருவத்தில் தருமம் யுதிஷ்டிரன் கூடச்

சென்றது. வெகு தூரம் போன பின் இந்திரன் ரதத்துடன் வந்து யுதிஷ்டிரன் முன் நின்றான்.

“உன் தம்பிகளும் திரௌபதியும் கவர்க்கம் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். நீமட்டும் எஞ்சி நிற்கிறாய். தேசத்துடன் ரதத்தில் ஏறு. உன்னை அழைத்துப் போகவே வந்தேன்” என்றான்.

யுதிஷ்டிரன் தேரில் ஏறப் போகும் போது நாயும் ஏறப் போயிற்று. “கவர்க்கத்தில் நாய்க்கு இடமேது?” என்று இந்திரன் நாயைத் தடுத்தான்.

யுதிஷ்டிரன், “அப்படியாயின் எனக்கும் இடமில்லை” என்று கூட வந்த நாயை விட்டுச் செல்ல மறுத்து விட்டான். யுதிஷ்டிரனைச் சொதிக்கவே நாயாக வந்த தரும தேவதை தன் புத்திரனுடைய உறுதியைக் கண்டு மகிழ்ந்து மறைந்தது.

யுதிஷ்டிரன் கவர்க்கம் அடைந்தான், கவர்க்கத்தில் தருமபுத்திரன் முதலில் துரியோதனனைக் கண்டான். அந்தக் கொளரவன் சூரிய தேஜஸுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டு அழகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பதையும் அவனைக் குழந்து வீர லட்சமியும் தேவர்களும் நிற்பனையும் கண்டான். யுதிஷ்டிரன் அங்குள்ளவர்களை நோக்கி, “பேராசை

புள்ளவனும் குறுகிய திருஷ்டிபுள்ளவனுமான துரியோதனன் இருக்கும் இடத்தில் நான் இருந்து காலம் கழிக்க விரும்பவில்லை. எங்களைப் பார்த்து பாடுபடுத்திய இவன் செய்த காரியங்களில் பலனாகச் சிதேதிரர்களையும் பத்துக்களையும் கொன்றோம். தருமத்தை அனுஷ்டித்த எங்கள் பத்தினி பாஞ்சாலி இவன் உத்தரவிரைச் சபை நடுவே இழக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டாள். இந்தக் துரியோதனனைப் பார்க்க எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்னுடைய தம்பிகள் எங்கே? அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்ல நான் விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லி அங்கிருந்து திரும்பினான்.

எல்லாம் அறிந்த தேவ கிஷியான தாரதிர புதிஷ்டிரைப் பார்த்துச் சிரித்து, "ராஜசிரேஷ்டனே! இவ்விதம் சொல்லலாகாது. கவர்க்கத்தில் விரோதம் என்பது கிடையாது. துரியோதனனைப் பற்றி இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். வீரனான துரியோதனன் சுத்திரிய தருமத்தினைச் சந்திரமால் இந்தப் பதவியை அடைந்திருக்கிறான். மகனே! நீர்ந்து போன திருச்சிவன் மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. முறைப்படி, துரியோதன ராஜாவுடன் இங்கே இரு. இங்கு விரோதங்களுக்கு இடமில்லை. மாஸிட தேகத்தோடு நீ வந்திருக்கிறபடியால், இவ்வாறு உனக்குத் தவறான எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றை அகற்று!" என்று சொன்னார்.

இதைக் கேட்ட புதிஷ்டிரன், "பிராமணரே! தருமத்தை அறியாதவனும் பாவியும் நல்லோருக்குத் தீமைவைச் செய்தவனும் பகையும் கோபமும் வளர்ச் செய்தவனும் கணக்கற்றத் துன்பங்களை அழியச் செய்தவனுமான துரியோதனனுக்கு இந்த வீர கவர்க்கம் கிடைத்திருக்கிறது. குரர்களும் சேர்களுமான என்னுடைய சகோதரர்களும் திரௌபதியும் என்ன கதி அடைந்திருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கும் கண்ணையும் இன்னும் எனக்காக உயிரிந்த என் நண்பர்களான ராஜாக்களையும் இங்கே காணவில்லை. நான் அவர்களைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். வீராடனையும் துருபதனையும் திருஷ்டிகேதுவையும் பாஞ்சால குமாரன் சிகண்டிவையும் திரௌபதியின் புத்திரர்களையும் குரன் அபிமன்யுவனையும் பார்க்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே என்னென்னுக்குத் தென்படவில்லையே? என் நிமித்தம் யுத்தமாகிற வேள்வித் தீயில் தங்கள் சரீரங்களை எரித்து மாண்ட

அந்த வீரர்களை நான் இங்கே காணவில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் எங்கே? அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் வசிக்க விரும்புகிறேன். என் தாய் குத்தி, கண்ணுக்கும் ஐய தர்ப்பணம் செய் என்னுள். அதை நீங்கும்போது இப்போது எனக்குத் துக்கம் மேலிடுகிறது. கண்ணன் யார் என்பதை நான் அறியாமல் என்னால் சாகடிக்கப்பட்டான். அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். எனக்கு உயிரைக் காட்டிலும் பிரியமான பீமன்யும் தேவராஜனுக்கு ஒப்பான அருக்கனையும் நகுன சகதேவர்களையும் எப்போதும் தரும நெறியில் நின்றவனான பிரிய பாஞ்சாலியையும் பார்க்க விரும்புகிறேன். இந்த இடத்தில் இருக்க எனக்கு உண்மையில் முடியவில்லை. பக்கத்தில் பிரதாக்கன் இல்லாமல் நான் கவர்க்கத்தில் இருந்து என்ன பயன்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்களோ அதுதான் சொர்க்கம். இது கவர்க்கமல்ல என்பது என் கருத்து" என்று சொன்னான்.

இதைக் கேட்ட தேவர்கள், "புதிஷ்டிரே! உமக்கு அவர்களிடம் போக விருப்பமானால் தாமதிக்க வேண்டாம். போகலாம்" என்று தேவ தூதனைப் பார்த்து புதிஷ்டிரன் அழைத்துப் போகக் கட்டளை விட்டார்கள்.

முன்னால் தேவ தூதனும் பின்னால் புதிஷ்டிரனுமாகப் போனார்கள். போன மார்க்கத்தில் இருள் குழிந்து கொண்டது. ஓரளவு கண்ணுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் பவங்கரமாக இருந்தது.

வழியெல்லாம் மாமிசமும் உதிரமும் வைத்த சேறு; பிணங்களும் எலும்புகளும் மலிரும் நாற்புறமும் கிடந்தன. எங்கும் புழுக்கள். சலிக்க முடியாத தூர்நாற்றம் வீசிற்று. கைகளும் கால்களும் வெட்டப்பட்டு ஆங்காங்கு மனிதர்கள் விழுந்து கிடந்தார்கள். இதைவெல்லாம் பார்த்துத் தருமாத்மாவான புதிஷ்டிரனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. பலவாறாக ஆலோசனை செய்து கொண்டே போனான்.

"இந்த மார்க்கத்தில் எவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்? என்னுடைய சகோதரர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?" என்று தேவதூதனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"திரும்பிப் போக வேண்டுமானாலும் போகலாம்" என்னுள் தேவ தூதன்.

தூர்நாற்றத்தைச் சலிக்க முடியாமல் புதிஷ்டிரன் திரும்ப மனம் கொண்டான். அந்தச் சமயத்தில் நாற்புறமிருந்தும் தீன கவரங்கள் கிளம்பின.

"ஓ, தரும புத்திரரே! போய்விட வேண்டாம். எங்களை அனுக்கிரமிக்க ஒரு முகூர்த்தமாவது நிய்யும். நீர் வந்தபோது நல்ல மணம் திறந்த புண்ணியமான காற்று எங்கள் பேசில் வீசிற்று. அதனால் எங்களுக்கு ஆறுதலும் கசமும் உண்டாயிற்று. குந்தி குமாரரே! நாங்கள் உம்மைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே கொஞ்சம் கசம் பெறுவோம். ஒரு முகூர்த்த கால மாவது நிய்யும். நீர் இருக்கும் வேளை எங்களைப் பீடிக்கும் வாதனை கொஞ்சம் ஒய்விடுது" என்று அந்தக் குரல்கள் அழுதன. இவ்வாறு தீன வசனங்கள் நாலாபுறமும் எழுந்ததைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரன், "ஆ! கஷ்டம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு நின்றான். குரல்கள் ஏதோ தெரிந்த குரல்களாகவே அவனுக்குத் தோன்றிற்று. "நீங்கள் யார்? எதற்காக இங்கே இருக்கிறீர்கள்?" என்று சோகம் மேலிட்டுக் கேட்டான்.

"பிரபுவே, நான் கர்ணன்!" என்று ஒரு குரல். "நான் பீமசேனன்" என்று மற்றொரு குரல். "நான் அருச்சுனன்" என்று வேறொரு குரல். "நிரௌபதி" என்று ஒரு தீனமான ஸ்வரம். "நான் நகுலன்", "நான் சகாதேவன்", "நாங்கள் நிரௌபதி புத்திரர்கள்" என்று இவ்விதம் நாலா புறங்களிலும் குரல்கள் கிளம்பியதைக் கேட்டான்.

நாங்கள் முடிவாத சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரன், "இவர்கள் என்ன பாப கருமங்கள் செய் தார்கள்? திருதராஷ்டிர புத்திரனான துரியோதனன் என்ன புண்ணியம் செய்து மகேந்திரனைப் போல் கவரிக் கத்தில் இருக்கிறான்? இவர்களோ நரகத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்? நான் நாய்க்குடிறேனா? விழித்துக் கொண்டிருக்கிறேனா? பிரகிருதுமற்றதேனா? இது சித்த விகாரமா?" என்று சொல்லிக் கடுஞ் சினங் கொண்டே தேவர்களையும் தருமத்தையும் நினைத்தான். தேவ தூதனைப் பார்த்து.

"நீ எவர்களுடைய தூதனே. அவர்களிடம் சொல். நான் வர மாட்டேன். நான் இவ்விடத்திலேயே

வசிப்பேன். என்னை அடுத்ததல்லவோ என்னுடைய பிரிய சகோதரர்கள் இங்கே நரகத்தில் பீடிக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். நானும் இங்கேயே இருப்பேன்" என்றான்.

யுதிஷ்டிரன் இவ்வாறு சொல்லியதும் தூதன் இத்திரனிடம் சென்று யுதிஷ்டிரன் சொன்னதைத் தெரிவித்தான்.

ஒரு முகூர்த்த காலம் கழிந்த பின் இத்திரனும் வமதேவனும் யுதிஷ்டிரன் இருந்த இடம் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்ததும் இருள் விவ்விட்டது. பயங்கரமான காட்சிகளும் மறைந்தன. புண்ணிய வாசனை புள்ள கசமான காற்று வீசிற்று. தரும தேவதை வானிய வமன் தன்னுடைய புத்திரனான யுதிஷ்டிரனைப் பார்த்து, "சிறந்த மதிமானே! என்னால் நீ சோதிக்கப் பட்டது இது மூன்றாவது தடவை. பிரதாக்கனின் நிமித்தம் நீ நரகத்திலேயே இருக்க விரும்பினாய். அரச பதவி பெற்று உலகம் பரிபாலித்த வர்கள் எல்லோரும் அவசியம் நரகம் பார்க்க வேண்டும். ஆகையால் ஒரு முகூர்த்த காலம் உங்களுடைய இந்தப் பெரிய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டது. புதிய பெற்ற வீரன் சய்யசாஸியாவது உன் அருமைத் தம்பி பீமனாவது சத் தியவான் கர்ணனாவது யாகுமே உன் மையின் நரகத்தை அடைவதில்லை. இது உன்னைச் சோதிக்கச் செய்த ஒரு மாயம். இது தேவபிரகாசம். இதோ யார். மூவுலகங்களிலும் செல்லும் தேவரிஷி நாரதர்! துக்கப்படாதே!" என்றார்.

பிறகு யுதிஷ்டிரன் மானிட நேகத்தை விட்டு நிலையமான சரீரத்தைப் பெற்றான்.

அதனுடன் மனிதப் பிறப்புக்குரிய பலகையும் மன வருத்தங்களும் அற்ற வனாகப் பூரண பரிசுத் தம் அடைந்தான்.

தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு கர்ணனும் தம்பிகளும் திருதராஷ்டிர குமாரர்களும் கோபம் தீர்ந்து தேவன் நிலை அடைந்திருப்பதையும் யுதிஷ்டிரன் கண்டு சாந்தி அடைந்தான்.

சும் :

இருமலும் ஜலதோஷமும் உங்களை பயனாகப் படுத்தும்—இதோ தோய்கள் பாதிக்கவும் இடமிருக்க.

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் அருந்தி ஆரோக்கியமாகவும் சக்தியுடனும் திகழுங்கள்

இருமலும் ஜலதோஷமும் உங்களை பயனாகப்படுத்தி, தோய்கள் சதிர்த்தும் சந்திப்பைத் துவதப்பதாம். இதர தோய்கள் உங்களைப்பாதிக்கக்கூடும். எனவே தவறாது வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் சாப்பிட்டு வாருங்கள். பசுவைத் தூண்டு, திழ்ந்த சக்தியை விட்டு, உடலுக்கு வேண்டியிருக்கக்கூடிய அளவையும் ஈட்டப்பொருளாகக் கூடவியாத வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட். அதிலுள்ள கிரீயோலாட் மற்றும் க்வார்டால் திருவயிற்றிலும் ஜலதோஷத்திலிருந்தும் விவாகம் அளிக்கிறது.

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்—மிகவும் தப்பகமான டாக்டர்

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்—மிகவும் தப்பகமான டாக்டர்

நீங்கள் செலுத்தும்
பணத்திற்கு
முழு பலனைப்பெற
ஆம்கோ
சில்வர் கோபாஸ்டு
பாட்டரிகளையே வாங்குங்கள்

AMCO
Silver Seal
BATTERIES

நடைகால அனுபவமும், நவீன தொழில்
நுணுக்கங்களும், ஆம்கோ பெற்றிருப
தால், ஆட்டோமோபைல் பாட்டரிகளி
லேவே சிறந்த பாட்டரிகளை உங்களுக்கு
வழங்க முடிகிறது.

ஆம்கோ பாட்டரிவின் சிறப்பு ஆம்சுலகன்
தரமான கீழ்தத உழைப்பு விரைவில்
பழுதடைவதில்லை, நம்பகமானது.
அதன் ஆயுட்காலம் முழுவதும் விரைவில்
செயலாற்றும் திறன் பெற்றது.

ஆம்கோ பாட்டரிஸ் லிமிடெட், பெங்களூர்.

1953-ல் தோன்றிய ஆம்கோ மூலப்பொருள் ஆண்டும் சிறப்பாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.
மேட்டர்ஸ் வாகனங்களுக்குத் தேவையான பாட்டரிகளை நயாமிக்கும் வகையில் அமெரிக்க
வழாபனமாவிய கோல்டு நேஷனல் பாட்டரியுடன் (Inc. U.S.A.)
தொழில் நுணுக்க கூட்டுறவு செய்து கொண்டு பாட்டரிகளை தயார் செய்கின்றது.